

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 155

I Legislatura

Any 1983 (segon període)

Presidència
del Molt Honorable Sr. Heribert Barrera

Sessió Plenària núm. 78

Quarta i darrera reunió,
tinguda dijous 1 de desembre de 1983

SUMARI

La sessió, suspesa divendres 25 de novembre, es reprèn a tres quarts i tres minuts de cinc de la tarda.

El M. H. Sr. President informa de l'estada d'una delegació de la Cambra a les Corts d'Aragó i de la signatura d'un acord entre l'Ajuntament de Barcelona i el Parlament de Catalunya en relació amb l'edifici on aquest és instal·lat (p. 5027).

*El punt següent de l'ordre del dia és la **Interpel·lació al Consell Executiu sobre les centrals nuclears a Catalunya**. La formula el Diputat I. Sr. Subirà i Rocamora, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 5027). Respon l'H. Sr. Conseller d'Indústria i Energia (p. 5028). Interven en sengles torns de rèplica el Diputat I. Sr. Subirà i Rocamora (p. 5029) i l'H. Sr. Conseller d'Indústria i Energia (p. 5030).*

*El punt següent és la **Interpel·lació al Consell Executiu sobre l'empresa Crollis, SA, de Reus**. La formula el Diputat I. Sr. Subirà i Rocamora, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 5030). Respon l'H. Sr. Conseller d'Indústria i Energia (p. 5031). Intervé en torn de rèplica el Diputat I. Sr. Subirà i Rocamora (p. 5032).*

*El punt següent és la **Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre la creació de la xarxa de benestar social**. La presenta la Diputada I. Sra. Barenys, del G. Socialista (p. 5032).*

*En el torn dels Grups que hi han presentat **esmenes**, intervenen els Diputats I. Srs. Luna, del G. p. de Centristes (p. 5034), i Fornas, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 5034).*

En el torn dels Grups que no n'hi han presentat, intervenen els Diputats I. Srs. Ribó, del G. p. del PSUC (p. 5035), i Colomines, del G. p. de Convergència i Unió (p. 5035).

Intervé la Diputada I. Sra. Barenys en relació amb les esmenes proposades (p. 5036).

*El Diputat I. Sr. Subirà i Claus demana votació separada d'una part del **primer punt** (p. 5036). Intervé la Diputada I. Sra. Barenys (p. 5036). S'esdevé un diàleg en relació amb aquesta qüestió en el qual intervenen el M. H. Sr. President, els Diputats I. Sr. Ribó (p. 5036), H. Sr. Armet (p. 5036) i I. Sr. Fornas (p. 5037). Finalment, el Diputat H. Sr. Armet retira el primer punt (p. 5037).*

Es posa a votació el **segon punt** i s'aprova per unanimitat dels presents (p. 5037).

Es posa a votació el **tercer punt**, que es rebutja per 45 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció (p. 5037).

El punt següent és la **Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el Servei de Prevenció i Extinció d'Incendis**.

La presenta el Diputat I. Sr. Vives, del G. p. del PSUC (p. 5037).

En el torn dels Grups que hi han presentat esmenes, intervenen els Diputats I. Srs. Casanovas, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 5039), i Martínez, del G. p. de Convergència i Unió (p. 5040).

En el torn dels Grups que no n'hi han presentat, intervenen els Diputats I. Srs. Luna, del G. p. de Centristes (p. 5041), i Casares, del G. Socialista (p. 5042).

Intervé el Diputat I. Sr. Vives en relació amb les esmenes proposades (p. 5042).

El Diputat I. Sr. Subirà i Claus demana votació separada de diversos punts (p. 5042).

Es posa a votació el **punt 1**, que s'aprova per unanimitat dels presents (p. 5042).

Es posen a votació, un a un, els diversos apartats del **punt 2**. L'**apartat a)** es rebutja per 44 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció (p. 5042).

L'**apartat b)** s'aprova per 52 vots a favor, 5 en contra i 44 abstencions (p. 5043).

L'**apartat c)** s'aprova per 96 vots a favor, 5 en contra i cap abstenció (p. 5043).

L'**apartat d)** es rebutja per 44 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció (p. 5043).

L'**apartat e)** s'aprova per 96 vots a favor, 5 en contra i cap abstenció (p. 5043).

L'**apartat f)** s'aprova per 97 vots a favor, 5 en contra i cap abstenció (p. 5043).

El punt següent és la **Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el pla de reconversió del sector de l'electrodomèstic** (p. 5043). La presenta el Diputat I. Sr. Vives, del G. p. del PSUC (p. 5043).

En el torn dels Grups que hi han presentat esmenes, intervenen els Diputats I. Srs. Subirà i Rocamora, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 5045), i Vallvé, del G. p. de Convergència i Unió (p. 5045).

Intervenien per a una qüestió d'ordre els Diputats I. Srs. Hortalà, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 5046), i Vallvé, del G. p. de Convergència i Unió (p. 5046).

En el torn dels Grups que no hi han presentat esmenes, intervenen els Diputats I. Srs. Luna, del G. p. de Centristes (p. 5046), i Roig, del G. Socialista (p. 5047).

Intervé el Diputat I. Sr. Vives en relació amb les esmenes proposades (p. 5048).

El Diputat I. Sr. Luna demana votació separada (p. 5048).

Es posa a votació el **primer punt**, que s'aprova per unanimitat dels presents (p. 5049).

Es posa a votació el **segon punt**, que també s'aprova per unanimitat dels presents (p. 5049).

El Diputat I. Sr. Camps i Rovira, del G. p. de Convergència i Unió, intervé per a una qüestió d'ordre (p. 5049). Pren la paraula el Diputat I. Sr. Vives (p. 5049).

Es posa a votació el **tercer punt**, que s'aprova per 19 vots a favor, cap en contra i 74 abstencions (p. 5049).

Es posa a votació el **quart punt**, que s'aprova per 88 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions (p. 5049).

Es posa a votació el **cinquè punt**, que s'aprova per unanimitat dels presents (p. 5049).

El M. H. Sr. President informa que el Parlament de Catalunya ha editat un opuscle amb la Declaració Universal dels Drets Humans, a fi de commemorar-ne l'aprovació i la proclamació (p. 5049). Així mateix, informa que també ha editat els textos de la Constitució i de l'Estatut (p. 5049).

El punt següent és **Preguntes a respondre oralment**. La primera és la **Pregunta a l'H. Sr. Conseller de Política Territorial i Obres Públiques sobre el Pla General de Carreteres**. La formula el Diputat I. Sr. Besa, del G. p. de Centristes (p. 5049). Respon l'H. Sr. Conseller de Política Territorial i Obres Públiques (p. 5050). Intervenien en sengles torns de rèplica el Diputat I. Sr. Besa (p. 5051) i l'H. Sr. Conseller de Política Territorial i Obres Públiques (p. 5051).

El Diputat I. Sr. Sánchez, del G. Mixt, formula la **Pregunta al Consell Executiu sobre unes declaracions del M. H. Sr. President de la Generalitat** (p. 5051). Respon l'H. Sr. Conseller Adjunt a la Presidència (p. 5052). Intervenien en sengles torns de rèplica el Diputat I. Sr. Sánchez (p. 5052) i l'H. Sr. Conseller Adjunt a la Presidència (p. 5052).

El Diputat I. Sr. Sánchez, del G. Mixt, formula la **Pregunta al Consell Executiu sobre la revisió del Grup I d'Ascó** (p. 5053). Respon l'H. Sr. Conseller d'Indústria i Energia (p. 5053). Intervenien en sengles torns de rèplica el Diputat I. Sr. Sánchez (p. 5054) i l'H. Sr. Conseller d'Indústria i Energia (p. 5054).

El Diputat I. Sr. Folch, del G. p. del PSUC, formula la **Pregunta al Consell Executiu sobre la responsabilitat del Secretari General de la Presidència a Catalunya Ràdio** (p. 5055). Respon l'H. Sr. Conseller Adjunt a la Presidència (p. 5055). Intervenien en sengles torns de rèplica el Diputat I. Sr. Folch (p. 5055) i l'H. Sr. Conseller Adjunt a la Presidència (p. 5055).

El Diputat H. Sr. Armet, del G. Socialista, formula la **Pregunta al Consell Executiu sobre el viatge als EUA de la delegació de la Presidència de la Generalitat** (p. 5055). Respon l'H. Sr. Conseller d'Economia i Finances (p. 5058). Intervenien en sengles torns de rèplica el Diputat H. Sr. Armet (p. 5060) i l'H. Sr. Conseller d'Economia i Finances (p. 5061).

La sessió s'aixeca a un quart i dos minuts de deu del vespre.

La sessió, suspesa divendres, 25, al vespre, es reprèn a tres quarts i tres minuts de cinc de la tarda. Presideix el President del Parlament, M. H. Sr. Heribert Barrera, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major i els Lletrats Srs. Bayona i de Alfonso.

Al banc del Govern seu el President de la Generalitat, M. H. Sr. Jordi Pujol, acompanyat dels H. Srs. Consellers Adjunt a la Presidència, de Governació, d'Economia i Finances, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, i d'Indústria i Energia.

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió. Senyores i senyors Diputats, abans de començar, voldria comunicar-los que els passats dilluns i dimarts vam ser a Saragossa, invitats per les Corts d'Aragó, una delegació de la Mesa i de la Junta de Portaveus de la Cambra. Voldria simplement fer constar el nostre agraïment per totes les atencions rebudes i fer conèixer a les senyores i senyors Diputats que en les sessions de treball que vam tenir amb la representació de les Corts vam poder examinar els problemes, en molta part comuns, de la posada en marxa de la institució parlamentària, i crec sincerament que, a través d'aquesta entrevista i a través d'altres reunions que poden tenir lloc entre el nostre Parlament i el de les altres Comunitats Autònomes, es pot aportar una contribució molt important a aquesta edificació de l'Estat de les autonomies, que voldríem tots que fos al més ràpida i al més eficaç possible.

Voldria també comunicar a les senyores i senyors Diputats que avui ha tingut lloc al Palau del Parlament la signatura d'un acord entre l'Ajuntament de Barcelona i el nostre Parlament, en virtut del qual, i mitjançant una contribució que el Parlament aporta per a les despeses que això ocasiona, l'any 1985 confiem —o, millor dit, al final de l'any 1984—, confiem que podrem ja disposar de la resta de la planta noble d'aquest edifici, o, millor dit, del cos principal d'aquest edifici, amb la qual cosa, si bé no podrem encara considerar que estem ja definitivament instal·lats, almenys sí que els serveis principals tindran ja tots ells el lloc adequat, tal com correspon, per a l'eficàcia i per a la dignitat del Parlament.

Interpellació al Consell Executiu sobre les centrals nuclears a Catalunya

Continuem amb l'ordre del dia allà on l'havíem deixat en la reunió anterior. Ens quedaven dues interpellacions, la primera de les quals és la que ha de formular el Diputat senyor Francesc Subirà, del Grup d'Esquerra Republicana, sobre les centrals nuclears a Catalunya.

El senyor Subirà té la paraula.

El Sr. SUBIRÀ I ROCAMORA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, tots vostès hauran sentit i hauran llegit les notícies fonamentades en les declaracions dels Ministres, del Ministre Solchaga, sobretot, sobre les decisions de l'Estat de paralització del programa nuclear, al·legant que en les previsions fetes en el PEN, el Programa d'Energia Nuclear, del Govern anterior de la UCD, hi havia uns errors de previsió i sembla que, amb una possible reducció fins a 7.500 megawatts, la potència total nuclear instal·lada seria suficient en previsió de la possibilitat d'augment de les necessitats d'energia elèctrica a consumir.

ca a consumir.

És evident que aquesta reducció sobre una previsió primera de 12.000 megawatts és una reducció sensible, i, en ser basada en una reducció de la producció, representaria que algunes de les centrals nuclears en construcció no haurien d'acabar-se o la construcció d'algunes de les quals no s'hauria de posar en marxa.

En no estar ben decidit encara quines seran aquestes centrals nuclears que seran abandonades momentàniament, com a mínim, o en un llarg termini, però, per les informacions de premsa, que són alarmants per a nosaltres, al nostre entendre, ja que es dona com a probable que les dues centrals en construcció a Catalunya, Ascó II i Vandellòs II, seran posades en marxa, mentre que quedaran abandonats projectes com Lemóniz I i II, evidentment per pressions molt diverses de les que, d'alguna manera, seria previsible en aquest pla de reducció de producció d'energia elèctrica d'origen nuclear, i també, quant a aquest programa d'austeritat econòmica que el Govern proposa, dic jo que previsiblement Lemóniz I i II tindrien una justificació molt diferent del perquè també Valdecaballeros I i II i Trillo II es paralitza la seva construcció i no així Ascó i Vandellòs.

Si això és així, com és previsible, i avui hi ha notícies als diaris que ho confirmen encara, el resultat d'això serà que gairebé un 45% del total de la potència nuclear instal·lada a tot l'Estat ho serà a Catalunya sol, quan aquí, Catalunya, representa tan sols un 6,3% de la superfície total de l'Estat i un 15,8 de la població, i, a més a més, en les seves centrals tèrmiques hidràuliques es produeix ja en una proporció molt elevada l'energia que consumeix el nostre territori. L'abandó dels projectes nuclears, malgrat que es pretengui el contrari, no és del tot justificable econòmicament, i només s'explica per raons polítiques que es basen en consideracions sobre la seva perillositat potencial. És evident que a Catalunya, i, en particular, la gent de les comarques afectades, queda molt desfavorablement discriminada amb les decisions del Govern central, com si les seves salut i vides tinguessin menys valor que les dels habitants d'altres zones.

Davant d'aquesta situació i, tenint en compte que el millor i més legítim portaveu dels interessos de Catalunya davant del Govern de l'Estat és el Govern de la Generalitat, interpelejo davant d'aquest Parlament el Govern de Catalunya, el Consell Executiu, de quins són els propòsits de capteniment que té aquest Executiu en relació amb aquesta qüestió que els plantejo. No es tracta, doncs, de valorar aquesta espècie de contenciós que sembla que, com a mínim, el 31 de març s'haurà acabat, per les converses entre el Govern i els representants de les companyies elèctriques, de veure si és cert o no que és justificable aquesta reducció de la producció d'energia nuclear, de si o no el Govern de la UCD va fer unes previsions falses, de si és bo o no, previsiblement bo, que es continuï produint energia, gastant recursos que són aliens al nostre sòl, com ho puguin ser els recursos importats, el petroli, el gas, el carbó, del qual nosaltres no som productors, evidentment, per continuar mantenint la nostra producció elèctrica limitant un previst programa de producció d'energia de font nuclear.

No entrariem en aquesta polèmica, sinó tan sols en el perquè: quines decisions hi ha darrera de tot això, si són polítiques més que no pas de sentit econòmic, de per què a Catalu-

nya no es tanca cap central i es paralitza la construcció d'altres, al·legant, entre altres coses, que hi ha problema de seguretat. D'aquest problema, que afecta, evidentment, d'alguna manera, les decisions que no sabem si són exactament justificables o justificades pel Govern central, què en pensa el Consell Executiu, i interpello aquí per sentir a veure quins són els arguments que ens pot donar el Consell Executiu sobre aquesta qüestió.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: En nom del Consell Executiu, té la paraula l'Honorable senyor Conseller d'Indústria i Energia.

El Sr. CONSELLER D'INDÚSTRIA I ENERGIA (Vicenç Oller): Senyor President, senyores i senyors Diputats, vull agrair a aquesta Cambra, d'entrada, i molt especialment al senyor interpellant i al Molt Honorable senyor President, el retardament que es va fer d'aquest punt de l'ordre del dia, donat que a la reunió anterior circumstàncies que m'eren absolutament impossibles de salvar em van fer molt difícil la presència aquí.

Dins de les previsions del Pla Energètic Nacional per al període 1981-90, el programa nuclear espanyol preveu arribar al 90 amb una potència instal·lada d'uns 12.000 megawatts. El 31 de desembre del 80, la situació de les centrals a Espanya pot analitzar-se de la manera següent: centrals nuclears que estan en funcionament, o sigui, de primera generació, n'hi ha tres: Santa Maria de Garonya, Vandellòs I i José Cabrera. Són centrals que tenen aproximadament de mitjana una potència de 300 megawatts. De segona generació hi ha els dos Almaraz, Almaraz I i Almaraz II, els dos Ascó, els dos Lemóniz i Cofrents, a València. Totes aquestes centrals tenen 930 aproximadament megawatts de potència, menys la darrera, la de Cofrents, la de València, que en té 975. Aquestes són centrals en construcció molt avançada, quasi acabades, pel que fa a la seva posada en marxa. De tercera generació, és a dir, de centrals que tenen el permís de construcció, tenim Vandellòs II, els dos Valdecaballeros, a Badajoz, i els dos Trillo, a Guadalajara. Hi ha després unes centrals que tenen una autorització prèvia, que en diem centrals de quarta generació, que són Vandellòs III, Sayago, que és a Palència, i Regodola, que és a Galícia. Aquestes són centrals d'uns 1.000 megawatts, aproximadament, cada una d'elles.

Així, la previsió de 12.000 i escaig megawatts de potència instal·lada l'any 80 fa referència als tres primers grups de centrals, és a dir, les centrals de primera, segona i tercera generació.

El ralentiment o paralització parcial, eventualment, del programa que estava expressat en el primer Pla Energètic, reduint-lo a 7.500 aproximadament megawatts, és a dir, passant de 12.000 i escaig a 7.500 de potència total instal·lada, podria suposar com a primera hipòtesi, i en principi, lògicament, la paralització de construcció de les centrals de la tercera generació, és a dir, d'aquelles que tenen permís de construcció, quedant només les de primera i segona que fan un total de 7.500 megawatts de potència instal·lada.

De tota manera, pensem —i dic pensem perquè això, en últim terme, és una competència del Parlament espanyol, del Congreso de los Diputados i del Senado—, pensem que la intenció és més aviat la de substituir els dos Lemóniz per Trillo I

i per Vandellòs II —això és una primera possibilitat. Una altra, per Trillo I i la de Valdecaballeros I, i una altra per Vandellòs II i Valdecaballeros I; és a dir, són tres les possibilitats que en aquest moment es combinen.

D'aquestes tres possibilitats, la més probable és la primera, encara que també s'ha de dir que per les empreses, de les empreses que, diguem-ne, fabriquen béns d'equip per a les centrals, les empreses que estan agrupades a SERCOVE, es considera que, almenys, haurien de ser Vandellòs II, Trillo I i la de Valdecaballeros I i II les que substituïssin Lemóniz I i Lemóniz II. Encara consideren —consideren aquestes empreses de SERCOVE— que el lògic seria la construcció de totes les centrals nuclears de tercera generació, deixant de costat les de la quarta generació, si es pren en consideració que el creixement de la demanda d'energia es troba en un 4,8% en el que portem del 83, davant d'una previsió del 3,3, i que la posada en marxa de les anomenades es faria de forma esglaonada fins al 1990. Amb això vull dir que el 1983, per contra del que va passar en el 82, 81, 80 i anteriors, hi ha hagut un increment de la demanda superior a la que s'esperava.

Així, doncs, considerant de tota manera el cas previsible —després parlarem de què vol dir previsible— que quedin paralitzades Lemóniz I i II, Valdecaballeros I i II, i Trillo II, i, per tant, continuïn Trillo I i Vandellòs II, aleshores el programa nuclear espanyol, l'any 90, assoliria la potència dita per l'il·lustre interpellant de 7.000 —una mica més— megawatts, que vénen a significar un 40% a Catalunya i un 58% a la resta d'Espanya, és a dir, bàsicament el mateix que ha dit l'interpellant, el senyor Diputat.

En el cas que es tinguessin —encara que fos parcialment— en compte els punts de vista de SERCOVE, hauria de considerar-se, en primer lloc, la paralització de Lemóniz I i II i la de Valdecaballeros II i Trillo II, i la continuació de Trillo I, Valdecaballeros I i Vandellòs II.

En aquest cas, la potència instal·lada el 80 seria d'uns 8.600 megawatts, dels quals el 37% a Catalunya i la resta a la resta de l'Estat espanyol. Si no es produeix modificació, ens trobem amb els 12.000 megawatts, dels quals un 25 i escaig, aproximadament, corresponen a Catalunya.

Ara bé, aquestes previsions del programa energètic nacional han estat calculades sobre la base d'un creixement de la demanda del 4,5 acumulatiu, anual, perquè en el cas de Catalunya és alguna cosa superior, és més del 5%, i responen a una posició, en principi, conservadora, almenys pel que fa a l'any 83, no als anys anteriors, però sí pel que fa a l'any 83 en què estem amb increments de demanda superiors, tant a la resta de l'Estat com a Catalunya.

Ara bé, a Catalunya, aquesta major participació de l'energia nuclear, s'ha de contemplar —no dic que hagi de ser un argument decisor, ni de bon tros—, però sí que s'ha de contemplar també com una font de recursos per a l'aplicació del cànon energètic. Aproximadament, pel que fa al període 1983-1987, aquest cànon pot significar uns ingressos per a Tarragona, concretament —que és on hi ha l'energia nuclear a Catalunya— d'uns entre 8.500 milions de pessetes i 9.000, segons el moment en què comenci a funcionar Ascó II.

Amb aquests recursos, a més de poder executar-se un important pla d'obres per als municipis especialment afectats —municipis afectats que són a les proximitats d'Ascó i de

Vandellòs—, això permetria també de realitzar unes altres obres d'interès comarcal, supracomarcal i del foment de l'economia en general, com poden ser d'abastament d'aigua, carreteres, sanejament, millora del medi agrari, etcètera.

Pel que fa referència, d'altra banda, al problema de seguretat, sí que haig de dir que realment no s'ha tingut en compte —segons les meves informacions, en contra del que ha dit el senyor Diputat— l'aspecte de la seguretat pel que fa a quines centrals són les que continuaran i quines són les que eventualment quedaran paralitzades, sinó que s'ha tingut en compte —això sí, tal com ha dit ell— la projecció de la demanda i la projecció de l'oferta.

Ara, aquí sí que cal dir —i hem d'acceptar— que les garanties de seguretat de les centrals estan d'acord amb les normes tècniques i de seguretat dels organismes oficials, nacionals i internacionals que regeixen aquests tipus d'obres, amb tot el que això implica. Són obres delicades; ho hem dit aquí algunes vegades, són obres que han merescut, tot el programa nuclear, l'atenció d'aquest Parlament a través de la creació d'una Comissió d'Investigació amb tots els estudis que van tenir lloc i els resultats que van ser exposats i que van ser discutits primer en aquest Parlament al seu moment. Però, en tot cas, són les normes de seguretat que regeixen a nivell de tots els països occidentals. I crec que és a partir d'aquí, a partir dels avantatges, a partir de les normes de seguretat, a partir també, certament, que és una indústria delicada, que és una indústria molt sofisticada, que és una indústria que no és senzilla en la seva utilització i, per tant, que és una indústria que té unes elements d'inseguretat més gran que les altres indústries, tot això s'ha de tenir en compte, perquè tot això és cert, però tot, tot, no solament el tema de la seguretat —que és cert—, sinó també tots els altres temes.

Crec que és a partir d'aquí, a partir d'aquesta situació, que el Parlament de Catalunya ha de posicionar-se tenint en compte el següent: primer, que nosaltres estem en contacte permanent amb el Ministeri d'Indústria per, conjuntament, anar veient quins són els avantatges que es poden derivar de la localització de la central nuclear de Vandellòs II, important el tema de la refrigeració, el tema del fet que hi hagi Vandellòs I, al costat, amb tota una experiència positiva, tenint en compte també que les centrals nuclears aquí i arreu es fabriquen, es construeixen en dos grups. És a dir, difícilment es fa un sol grup perquè, bé, hi ha uns aspectes d'infraestructura i de despeses generals que fan necessari o, si més no, convenient i, en tot cas, molt més econòmica la fabricació de dos grups conjuntament, tenint en compte que és així com s'ha actual, és a dir, que a les proximitats de Lyon ens trobem també amb una aglomeració de quatre empreses, o sigui, de dos grups complets, i el mateix al sud de París, a Oulard, també amb quatre centrals, és a dir, dos grups. Tenint en compte tots aquests efectes, que fan que sigui difícil, per exemple —o que almenys fos difícilment argumentable—, el fet que es posés en marxa Vandellòs I i no es posés en marxa Vandellòs II, perquè aleshores resultaria només un grup i, per tant, des del punt de vista econòmic, això seria perjudicial —cosa que no passa a Vandellòs perquè hi tenim dues centrals. Però, en fi, aquest és un primer punt a tenir en compte: els contactes permanents, el canvi d'informació amb el Ministeri d'Indústria.

Segon punt importantíssim, que la decisió de la paralització, i especialment la decisió de quines centrals es paralitzen i

quines centrals no es paralitzen, és competència del Congrés de Diputats. És una competència que s'exercirà cap al mes de març, i que, per tant, això pot permetre, permet a l'Executiu la continuació de les converses i permet, eventualment, al Parlament —si és que ho considera oportú—, a partir d'aquest calendari, i a partir del fet que és el Congreso de los Diputados el qui ho ha de decidir i a partir, a més, de tota la informació, em sembla a mi, donada, posicionar-se i, en fi, marcar, en tot cas, les línies d'acció que ha d'emprendre l'Executiu pel que fa a aquesta matèria. Tenint en compte que, això sí, em sembla que el posicionament exigeix, tenint en compte la complexitat del tema, una reflexió, una reflexió de tipus tecnològic, de tipus tècnic, de tipus de seguretat, de tipus econòmic, de tipus social, tenint en compte, per tant, que em sembla que el posicionament requereix un aprofundiment del tema, i tenint en compte —em sembla que això també— molt clarament que, en tot cas, sigui quina sigui la posició d'aquest Parlament, el que no podria ser és que l'Administració de l'Estat deixés de costat el nostre posicionament.

Nosaltres, el Consell Executiu, com a representant del Consell Executiu, he de dir que, òbviament, el que decideixi aquest Parlament, això serà el que nosaltres argumentarem, i aquest serà el nostre posicionament a nivell de Govern de l'Estat. Però això exigeix, em sembla, precisament per la importància que té aquest posicionament, una reflexió molt, molt profunda i molt, molt complexa, respecte a totes les àrees d'estudi, respecte a totes les àrees d'anàlisi que comporta tot el programa de la revisió nuclear que, com dic, en tot cas, és competència del Congreso de los Diputados, i no crec que arribi allà fins al mes de febrer o de març del 1984.

Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats; senyor President.

El Sr. PRESIDENT: El Diputat interpellant té la paraula per al torn de rèplica.

El Sr. SUBIRÀ I ROCAMORA: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, he escoltat l'opinió del Conseller senyor Oller, i ens ha semblat que, d'alguna manera, donava una certa resposta a quins són els posicionaments que el Govern té en relació amb el que havíem comentat, sobre si tecnològicament aquesta prevista reducció del programa de construcció de centrals nuclears era viable o no, i que, entre març i abril, es pronunciarien definitivament, tant en refermar-se en les posicions que va anunciar el senyor Solchaga, com d'alguna manera en decidir definitivament quines serien les centrals nuclears que continuarien la seva construcció i quines quedarien definitivament en fase de suspensió.

He dit que no volia entrar aquí en problemes tècnics; és evident que no era aquest el sentit de la nostra interpellació, sinó precisament el capteniment que pot tenir el nostre Govern i el nostre Executiu sobre aquest fet, que a nosaltres se'ns està carregant d'alguna manera en un tant per cent extraordinari la proporció de centrals nuclears de tot l'Estat espanyol, quan això no té cap justificació, en principi, ni tecnològica ni econòmica, i sobre aquest perquè, sobre aquesta possibilitat que hi hagi raons discriminatòries en el sentit que d'alguna manera ens afecta a nosaltres, és que nosaltres fèiem la interpellació de què pensava el nostre Govern sobre aquest tema.

Ha quedat molt poc clar i ha quedat, d'alguna manera, en suspens una resposta sobre aquest tipus de possibilitat, de valo-

ració dels aspectes del perquè amb un tant per cent de població com tenim nosaltres, d'un 15 sobre tota Espanya, i amb una superfície d'un 6% sobre la de tota Espanya, per què, d'alguna manera, tenim nosaltres actualment posades sobre el Pla Energètic Nacional la construcció de centrals nuclears que produiran aquí el 45% del total de l'energia. Quins criteris té el Govern de la Generalitat sobre aquest problema? No ens els ha donat el senyor Oller, i d'aquesta manera pensem que el nostre plantejament no queda suficientment explicat ni aclarit, perquè, d'alguna manera, representaria unes converses d'un altre tema, que no és exactament el problema tecnològic, sinó de quines són les intencions polítiques que té el Govern central en prendre aquestes decisions i, en aquest sentit, això no ens ha quedat prou explicat.

Ens reservem, de tota manera, el dret de fer una moció sobre aquesta interpellació, sobre aquests posicionaments que nosaltres volíem que haguessin quedat aclarits i no ho han estat, al nostre entendre, a bastament.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Oller desitja aclarir alguna cosa?

El Sr. CONSELLER D'INDÚSTRIA I ENERGIA: Sí, des de l'escó, si em permet el senyor President. Primer, un aclariment: no he dit, senyor Diputat «març-abril», sinó «febrer-març»; ho dic perquè és molt important de cara a les possibles accions d'aquest Parlament. I, en segon lloc, per a nosaltres aquest és un tema d'Estat; en la mesura que és un tema d'Estat, és un tema d'aquest Parlament. El que nosaltres ens sembla que no podem permetre, o, en tot cas, ens hi oposarem en tot el possible pel que fa a l'Executiu, és que es pogués prendre la decisió sense tenir en compte la decisió d'aquest Parlament, i és per això que sense, ni molt menys, deixar de dir que nosaltres tenim un posicionament que és molt complex i que sí que té en compte els aspectes de la sofisticació de la indústria i els aspectes econòmics i els aspectes socials, sí que em sembla, sí que em sembla que és un tema sobre el qual el Parlament ha de prendre la seva decisió, i nosaltres defensar aquesta decisió a nivell de l'Executiu de Madrid, i, eventualment, el Parlament a nivell del Congreso de los Diputados.

Moltes gràcies.

Interpellació al Consell Executiu sobre l'empresa Crolls, SA, de Reus

El Sr. PRESIDENT: Passem ara al següent punt de l'ordre del dia, que és la interpellació al Consell Executiu sobre l'empresa Crolls, de Reus, que formularà també el Diputat senyor Francesc Subirà, del Grup d'Esquerra Republicana. El senyor Subirà té la paraula.

El Sr. SUBIRÀ I ROCAMORA: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, en l'últim Ple d'aquest Parlament ja es va sentir a parlar del problema de la factoria Crolls, d'electrodomèstics, de Reus. Els en faré un breu resum per centrar aquest tema en la interpellació que penso fer, que hem presentat ja, que vostès coneixen, i és que la factoria Crolls, segons uns estudis de reconversió industrial per al sanejament de la línia blanca previst des del 80, 81 i 82, preveia que havia de fer una reconversió, que s'havia de fer una reducció de plan-

tilla, i havia de mantenir encara la seva factoria, d'acord amb un programa que, per tres vegades, s'havia dit que es comptava amb ella. L'empresa Crolls no era dins el pla de reconversió de la línia blanca del grup català, perquè, com vostès saben, l'havia comprat el grup Orbaizeta, de Navarra; més endavant, crea una gestoria i se'n diu Sogefesa. Tot això vostès ho coneixen, i els estalviaré, d'alguna manera, poder entrar en detalls sobre aquest tema.

Pel juliol del 83 hi ha un informe de *Mc Kinsey*, que és un document marc per a la reestructuració de la línia blanca, i el Ministeri d'Indústria agafa aquest informe i se'l fa seu, i en aquest informe, per primera vegada, es diu que, entre altres, l'empresa o la factoria Crolls de Reus ha de desaparèixer perquè no té la tecnologia suficient i no té la infraestructura perquè sigui rendible. De manera que queda condemnada, i tots els esforços que des d'aleshores s'han pogut fer sembla que no han tingut absolutament cap ressò. Cap ressò..., jo diria que sí, que hi ha un ressò, i és quan els treballadors afectats per la possibilitat de tancament el 31 de desembre pròxim, i amb uns oferiments d'indemnització —en cas que voluntàriament, volguessin fer la rescissió dels seus contractes—, fa que d'alguna manera avui dia ja estigui desmantellada aquesta factoria, perquè més de cent set treballadors s'hi van acollir, i últimament sembla que una altra gran part —potser un quaranta per cent dels que queden— també estan disposats a fer-ho, davant aquesta possibilitat de quedar-se amb res el 31 de desembre.

Però, des que es va presentar aquí... I el senyor Maties Vives, del Partit Socialista Unificat de Catalunya, ha fet ja una interpellació sobre aquest tema en l'anterior Ple, i el Consell Executiu ja havia fet també el seu posicionament: que sí, que s'estaven fent gestions. Aquestes gestions passaven, de tota manera, perquè aquesta espasa de Dàmocles que podia caure el dia 31 de desembre sobre els treballadors que encara actualment estan en plantilla no fos una cosa tan imperiosa, sinó donar-li, com a mínim, una viabilitat, si es tancava uns mesos més tard.

Aquesta petició, aquesta possibilitat, també ens la va donar el Conseller, el senyor Oller, i, d'alguna manera, s'han fet pressions —ens consta— per part de la Conselleria, i també per part d'altres estaments i altres autoritats, tant a l'empresa com al Govern.

No oblidem que, d'alguna manera, el propietari actual d'aquesta empresa, Sogefesa..., totes les accions les té la Diputació Foral de Navarra. D'alguna manera, la reconversió del sector de línia blanca passava per la potenciació d'unes multinacionals i un menyspreu sobre unes empreses, entre elles la Crolls, i, per primera vegada, una factoria catalana era tancada totalment per una decisió presa fora dels nostres límits, fora de les nostres possibilitats de decisió, fora de les decisions del Govern nostre, i, en aquest sentit, Crolls potser era la més perjudicada, i, com una novetat —ja que no hi havia possibilitats, dintre de la nostra manera d'actuar, de pensar, de decidir que es pogués fer un impediment en aquest sentit—, com a mínim, donava la greu, la gravíssima situació que, en una comarca com el Baix Camp i en una ciutat com Reus, on hi ha més del vint per cent de taxa d'atur, s'augmentaria amb quatre-cents treballadors el 31 de desembre.

Aleshores, els criteris que pugui tenir el Consell Executiu sobre el fet d'aquest tancament, tancament total d'una empre-

sa en breu termini, d'una indústria de quatre-cents llocs de treball, en una població mitjana sense alternatives laborals, semblava —per les paraules que vam sentir en l'última interpellació— que era viable.

Ha saltat la notícia, i el Governador Civil de Tarragona, de qui algunes vegades aquí hem sentit algunes verbalitzacions exagerades, diu: «Gràcies a les meves gestions, s'ajorna el tancament al 31 de desembre». Felicito tothom qui hagi intervingut demanant aquest ajornament, perquè sí que és possible que hi hagi noves vies en aquest període de quatre mesos que encara ens espera, des del 31 de desembre fins al 31 d'abril, i, de tota manera, voldria dir que es dona, per primera vegada, la novetat que la Diputació Foral de Navarra té un portaveu a Catalunya a través del Governador Civil de Tarragona.

Però, bé, jo crec que hauria hagut de ser a través de la Generalitat que s'hauria hagut de donar aquesta notícia —això ho dic de passada, però me'n queixo, i no celebro que hagi estat així. Tant la Conselleria, com el Governador, com els Diputats interpellants, com tothom qui s'hagi preocupat, el mateix Ajuntament de Reus, amb una taula de sensibilitzacions que té, sobre aquest problema, han influït; els mateixos treballadors, el comitè d'empresa, les accions de sortir al carrer, etcètera.

Jo crec que hi ha hagut molta gent que ha col·laborat que això sigui possible, però ja tenim aquest ajornament fins al 31 d'abril, l'endemà, evidentment, de les eleccions. Pot ser que aquesta espasa caigui, aleshores. Sembla que hi ha noves, unes notícies favorables, en aquest sentit, que, d'alguna manera, hi ha algunes possibilitats, unes ofertes, tant de la Conselleria de Treball com de la d'Indústria de la Generalitat, i interpel·lem sobre quines han estat les accions que ha fet aquest Govern, aquest Comitè Executiu sobre la possibilitat de donar una solució a cada un dels casos, tant els que ja havien demanat la indemnització i s'havien retirat de la plantilla com els que encara queden lluitant per la conservació d'aquests llocs de treball, i és en aquest sentit que demanem al Consell Executiu, novament, com està la situació de les gestions empreses en el sentit que poguessin, no solament no tancar la factoria, sinó la possibilitat que quedin amb un treball, una reconversió laboral, els treballadors que encara avui dia estan a Crolls, SA, empresa de Reus.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Per al torn de rèplica té la paraula l'Honorable senyor Conseller d'Indústria i Energia.

El Sr. CONSELLER D'INDÚSTRIA I ENERGIA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, tal com ha fet l'Il·lustre interpellant, jo voldria també fer un petit resum, des que va tenir lloc la interpellació del Diputat Maties Vives.

Primer, assenyalar que, des del 80 a l'octubre del 83, nosaltres hem fet les accions següents:

Primer, aconseguir que una indústria que s'estava desmantellant —que era Novabrú—, salvar-la, concretament, amb cinc-cents cinquanta treballadors.

Segon, aconseguir que aquest salvament no fos marginal, no fos provisional, sinó integrar-lo dins un grup, un grup empresarial adequat, des del punt de vista de gestió, des del punt de vista tecnològic i des del punt de vista comercial.

En tercer lloc, aconseguir, aconseguir, que es posés, s'apro-

vés i s'apliqués un pla de reconversió pel Govern de l'Estat.

En quart lloc, aconseguir per a les empreses que estan situades aquí, a Catalunya, unes subvencions entre el 81 i el 82 de l'ordre de 1.500 milions de pessetes, i uns avals de l'ordre de 1.000 milions de pessetes.

Tal com ha expressat molt bé el senyor Diputat interpellant, el 1983 la situació canvia —és així: la situació canvia—, i es crea una incògnita derivada de l'elaboració d'un informe encarregat per la Comissió Executiva del pla.

Aquests fets —he intentat ser molt ràpid, però em sembla que són prou expressius dels resultats; dels resultats, no dels procediments, no de les accions detallades, però sí dels resultats aconseguits durant el 81 i el 82—, dic, aquesta situació ens canvia el 1983. El 1983 nosaltres anem expressant, al llarg de l'any, el nostre desig de continuar participant dins la Comissió Executiva per al salvament del sector d'electrodomèstics a nivell català i a nivell d'Estat espanyol —i a nivell d'Estat espanyol. Nosaltres sempre hem entès que la nostra participació en la Comissió Executiva dels Plans de Reconversió ho era en funció de l'article 12.1.3 del nostre Estatut, però que la nostra obligació, una vegada instal·lats en la Comissió Executiva del Pla, era ajudar al redreçament del sector a nivell de l'Estat; òbviament, al redreçament del sector a nivell català.

Respecte a aquesta possibilitat de trencar el grup català, nosaltres expressem, l'11 d'octubre, per carta, que no acceptarem aquest trencament; hi votem en contra, en la Comissió Executiva, el 27 d'octubre, i tornem a remetre un escrit, el 28 d'octubre, ratificant la posició.

Jo els puc assegurar que el Consell Executiu, en tot l'afer de l'electrodomèstic, ha actuat, com en tots els altres plans de reconversió, amb el màxim sentit de la responsabilitat, i que, des d'aquest punt de vista, no podem comprendre —en tot cas del que hem pecat és de prudents, de tímids— posicionaments com el que surt avui, per exemple, en un diari, del Secretari General de la Federació del Metal de UGT, que «calificó ayer, en Barcelona, de intento de politización las tomas de posición de la Generalitat». Això no és just; no vull dir res més que això no és just. Nosaltres hem negociat, en fi, hem negociat en els despatxos, a porta tancada, tot el que hem sabut, tot el que hem pogut, fins al màxim de les nostres forces, expressant manifestament el nostre posicionament; nosaltres mai no hem intentat polititzar el tema en el sentit pejoratiu del terme. En tot cas, nosaltres sí que hem tingut cura de la cosa pública; si d'això se'n diu «politització», que se'n digui politització, però nosaltres en cap moment no hem pretès, ni en aquest tema ni en tots els altres de la reconversió, de fer una politització, i em sembla, sincerament, que els membres d'aquest Parlament estaran d'acord que hem portat el tema, si més no, amb una extrema prudència.

És aquesta prudència també la que em va fer dir, amb motiu de l'anterior interpellació, que estàvem intentant fer unes accions que permetessin que continuessin endavant les activitats dels treballadors que resten a l'empresa Crolls, i no vaig dir més que això. I també per aquesta mateixa raó, senyor Subirà, nosaltres no vam voler..., la Generalitat, el Consell Executiu de la Generalitat va creure, i continua creient, que no va ser oportuna la informació sortida del Governador Civil de Tarragona, en el sentit que, afortunadament, les gestions que havien portat a terme tots —tots, però també el Consell Execu-

tiu de la Generalitat— havien donat resultat.

No l'havíem considerat oportuna perquè aquests temes són molt difícils, no són fàcils, i mentre no estan fets —i no estan fets—, nosaltres, almenys, no aixecarem expectatives que puguin després tornar-se en contra d'aquelles persones que prou que estan patint pensant en la conservació dels llocs de treball.

És a dir, jo continuo dient avui que nosaltres hem treballat, treballem i continuarem treballant per aconseguir que els dos-cents treballadors que resten a Crolls puguin continuar les seves activitats dins el marc d'una empresa, però no dic més que això: continuarem treballant per a això, i potser ho aconseguirem. Espero que ho aconseguirem, però no dic més que això.

És per això, senyor Subirà, que nosaltres no vam voler —abans ni ara— dir més del que estinc dient, i que qualsevol altra cosa sí que em sembla, realment —potser amb bona voluntat, no dic que no, jo no ho sé—, però sí que sembla realment, allò sí, una politització. Estem treballant i continuarem treballant.

I espero, pel que fa a la resta del grup català —deixant, ja, Crolls de costat—, esperem que aconseguim que sigui veritat el que ha sortit a la premsa, esperem-ho —no és segur, però esperem que sigui veritat—, però, pel que fa a la resta del grup d'electrodomèstics català, sí que haig d'esperar que, com a conseqüència dels esforços de les centrals, com a conseqüència dels esforços de l'empresariat, com a conseqüència dels esforços de l'Executiu i com a conseqüència dels esforços d'aquest Parlament, aconseguirem —aconseguirem entre tots— que els nostres punts de vista raonables —raonables—, meditats i rigorosos s'imposin als punts de vista de la Zanussi.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: El Diputat interpellant té la paraula per al torn de rèplica.

El Sr. SUBIRÀ i ROCAMORA (*de l'escó estant*): Gràcies, senyor President; des de l'escó. És evident que no he volgut entrar en polèmica sobre les actuacions del Governador Civil. He volgut fer posar un punt de reflexió sobre la qüestió que, d'alguna manera, la Diputació Foral de Navarra no havia entès que aquí, a Catalunya hi ha un Govern, i era també un interlocutor, des de fa temps, i ens consta. En canvi, les respostes no venien a través d'aquest canal. Però això, en fi, crec que són motius d'altres reflexions que, d'alguna manera, el Consell Executiu també pot tenir-ho en compte per a més endavant; crec que no s'han de donar altres passos d'aquest tipus de relacions.

El que sí que és evident és que el problema de la Crolls..., el senyor Oller no ens ha respost exactament com estan les gestions, perquè sembla que, d'alguna manera, fins ara eren una mica secretes, i ho comprenem. Jo vull anunciar aquí, perquè ja és oficial i l'Ajuntament de Reus ho sap i ha sortit a la premsa, que sembla que hi ha la possibilitat, a través del Departament de Treball de la Generalitat, que una empresa alemanya, a través d'un *consulting*, sembla que s'ha interessat perquè en els terrenys de la Crolls en la seva factoria, i amb l'acolliment... És evident que és un problema tant de l'Ajuntament, com de la Conselleria de Treball, com de la mateixa empresa Sogefesa que poguessin ajudar econòmicament que els treballadors que queden de la plantilla poguessin entrar a formar part d'aquesta empresa. Això és una cosa que està avui dia al

carrer; no ens n'han dit res, n'hauríem volgut saber una mica més. Potser també, després, amb motiu d'una moció que hi ha sobre aquest tema, sortiran altres punt aclaridors sobre aquest tema.

El que sí que és clar és que si aquesta via que s'ha iniciat i que està publicada als mitjans de comunicació i oficialment, a través de la Permanent de l'Ajuntament de Reus, sembla que això tiri endavant, no quedaria absolutament cap possibilitat en la primera via, que era que el sector electrodomèstic —en el qual la Crolls hi estava—, d'alguna manera, això se salvés.

És evident —el senyor Oller ho ha apuntat—, que d'altres problemes en altres empreses com Benavent, com Bru, com Corberó, i d'alguna manera el problema està més estès, el problema, el fet local de Reus, però d'alguna manera, també vull dir aquí que sembla que hi ha la possibilitat que s'esgoti la factoria, com a tal, d'electrodomèstics línia blanca i passi tota la plantilla, o la resta de la plantilla, a una nova empresa on la Generalitat ens explicarà, suposo ben aviat, en què consisteix aquesta ajuda en aquesta no-pèrdua de llocs de treball que era greu, si és que es produïa el 30 de desembre.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: L'Honorable Senyor Conseller no desitja intervenir.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la creació de la xarxa de benestar social

Passem, doncs, al següent punt de l'ordre del dia que és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la creació de la xarxa de benestar social, presentada pel Grup Socialista.

Per a la defensa de la Moció, té la paraula la Diputada senyora Rosa Barenys.

La Sra. BARENYS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, aquesta Moció és una conseqüència de la manca d'aclariment en la contestació que en el seu dia ens va fer l'Honorable senyor Conseller Adjunt a la Presidència a la interpellació nostra. Aquell dia nosaltres vàrem argumentar que tenia tres eixos la nostra intervenció, la nostra interpellació.

En primer lloc, que les oficines d'orientació sobre el benestar social venien a superposar altres xarxes que el Govern de la Generalitat ja tenia en els municipis: és a dir, la xarxa del Departament de Treball relativa a la solidaritat contra l'atur i la xarxa de serveis socials de base dependent del Departament de Sanitat i Seguretat Social.

En segon lloc, ho fonamentàvem en el fet que desconeixíem el programa d'actuació. És a dir, en aquest Parlament, en el moment en què vàrem discutir els pressupostos, no hi havia un programa ni un pressupost dedicat a aquesta xarxa d'oficines de benestar social.

I, en tercer lloc, que la posada en marxa d'aquestes oficines de benestar venien a suplantir i no respectaven, com a conseqüència, l'autonomia municipal que és l'ens administratiu més proper al ciutadà i al qual correspon atendre i portar a cap aquelles actuacions administratives en funció del fet que les necessitats socials estan més a prop entre administrador i administrat.

En la resposta de l'Honorable senyor Conseller se'ns deia i

es justificava que la creació d'aquestes oficines corresponien a un estudi de camp que havia fet el Govern de la Generalitat el maig del 1983 on ens constatava que hi havia un sector de la població amb notable desconeixement dels serveis que prestava la Generalitat. Jo no sé si això és realment així, ara bé, vostès deuen saber que quan un ciutadà va a l'ajuntament a demanar informació, en l'ajuntament se l'informa dels recursos d'ensenyament, dels de sanitat, dels de la cultura o dels de l'esport, els presti la Generalitat, els presti la Diputació o els presti el mateix ajuntament. O sigui, aquesta xarxa informativa, aquesta possibilitat d'informació al ciutadà ja existia, segons el nostre criteri polític i a la vegada tècnic.

Vostès fonamentaven, doncs, la creació d'aquestes oficines en la manca d'informació administrativa, i justificaven com a conseqüència que no era una superposició de funcions —la creació de les oficines— amb la xarxa de la solidaritat contra l'atur. Jo els agrairia que vostès es miessin el programa número 1 del Departament de Treball, que fa referència a la xarxa de solidaritat contra l'atur, que és el programa assistencial, i parla d'un conjunt d'informacions —els ho deia ja l'altre dia— sobre escoles-bressols, sobre ajudes individualitzades, sobre recursos escolars, de formació professional, etcètera. Insistíem que no es pot confondre aquesta xarxa d'oficines amb el Serveis Socials de Base. Jo lamento moltíssim que des del Govern de la Generalitat no s'hagi fet un seguiment seriós del que han estat els programes dels noranta-dos equips dels Serveis Socials de Base. Em sembla que, fins i tot en aquest moment, no tenen una persona dedicada —encara que sí un Departament—, una persona dedicada a fer el seguiment i a fer l'avaluació del que hauria de ser aquest servei que li costa bastants milions al Govern de la Generalitat.

Deia l'Honorable Conseller que les oficines de benestar haurien de ser, d'alguna manera, un important factor auxiliar d'aquests Serveis Socials de Base per a descarregar els treballadors socials en la seva tasca de promoció, assistència a persones i grups i a la mateixa comunitat. Aleshores, nosaltres els hem de dir que si realment pensen que les oficines de benestar social han de ser un element complementari de la xarxa de Serveis Socials de Base, que ens ho diguin amb serietat i a partir de programes, i que no ens assabentem en aquest Parlament que vostès volen que una i altra xarxa es coordinin, perquè la majoria d'ajuntaments s'han assabentat que funciona aquesta xarxa —com els deia també l'altre dia— per la premsa i no per un contacte previ, polític, entre l'Administració del Govern autònom i l'Administració del govern local.

Nosaltres, per intentar-nos aclarir i veure si realment hi ha un programa, hi ha un pressupost, aquests dies hem estat buscant i llegint documentació, i voldria fer referència a un escrit, a un article del senyor Miró Ardèvol, que sortia a *El Periódico* a mitjan novembre, i els el vaig a llegir encara que molt «escuetament». Ens deia, en aquest article, el senyor Miró Ardèvol, que és el Director de les oficines del Departament d'Afers Interdepartamentals i el responsable, sembla, d'aquesta xarxa d'oficines, que «es un modelo inédito en el resto de España, es un diseño de acción fundamentado en un programa integrado por las actuaciones en ámbitos tales como la juventud, el deporte, la enseñanza, la cultura, la salud, los servicios sociales, la vivienda y la acción cívica o animación comunitaria. Eso es lo que la Generalitat ha hecho y hace.» I continua dient que

«la política de bienestar social; no es, por tanto, una realidad de ahora mismo, sino una línea iniciada por el Gobierno del Presidente Pujol en 1980.» Realment, jo m'he quedat perplexa, perplexa perquè una de les meves responsabilitats en el meu Grup parlamentari és fer un seguiment del que és la política social del Govern de la Generalitat, i des que estem en aquesta Cambra estic intentant llegir entre línies el que el Govern de la Generalitat fa sobre política social. Jo m'he assabentat ara que des del 1980 és un objectiu —el benestar social— del Govern de la Generalitat. Realment és de perplexitat.

Els deia també, en l'anterior intervenció, que el fet que el Govern de la Generalitat tingui uns Serveis d'ensenyament, de sanitat, de cultura, d'esports o de joventut, no vol dir que es faci política de benestar social; si no, mirin vostès els programes que s'han portat a terme en l'Welfare State de l'Anglaterra o d'altres països de l'Europa democràtica en crisi en aquest moment, per moltes raons polítiques i econòmiques. Mirin vostès el que van significar en aquell moment els programes de benestar social. Els programes de benestar social vol dir dedicar recursos a programes concrets, però coordinar, planificar, racionalitzar, i vostès, en aquest moment, gairebé al final del seu mandat de govern encara no tenen publicat un mapa de serveis socials; o sigui, no sabem quines són les necessitats socials ni quines són les demandes socials dels ciutadans i les zones i les comarques més deprimides i amb més densitat. Tampoc no han fet un mapa d'ensenyament, tampoc no han fet un mapa de quina hauria de ser la planificació en l'educació especial... Aleshores, com volen vostès començar a parlar, amb aquesta volada, de política de benestar social si ens falten els eixos i els elements per al que hauria de ser la planificació d'un programa, la coordinació de recursos, la racionalització d'aquests, perquè convindrem tots que és un moment difícil, i econòmicament s'ha d'intentar dedicar els diners al que pugui ser més rendible.

També voldria fer referència a un programa de Miramar, aproximadament de fa quinze dies, en què vostès s'estranyaven que nosaltres ens preocupéssim pels programes de benestar social o per les oficines de benestar social que havien endegat. Jo crec que m'he manifestat a bastament en l'anterior intervenció i en aquesta, però, a la vegada, vostès ens deien a través d'aquest mitjà de comunicació que és la televisió que el personal que estava al davant d'aquestes oficines havia complert els requisits de caràcter administratiu i, a la vegada, un curs de selecció rigorosa.

Nosaltres els demanàvem en la interpellació que ens diguessin quins eren aquests requisits, quina havia estat la selecció del personal i quin era, també, el pressupost.

Jo no sé a què fan referència vostès. M'agradaria que en la contesta que ens donessin ens expliquessin ja on està inclòs i quin és el programa d'aquest curs de selecció rigorosa que han fet amb el seu personal. Espero que no facin referència a allò que deia la premsa que «havien fet un curset de dos-cents cinquanta quadres de Convergència Democràtica per parlar del benestar social.» Penso que no deu ser una cosa partidista, sinó que hauran fet un curset i una selecció dintre del marc del Govern autònom.

Jo, l'altre dia, els donava una colla de noms que tenia, de gent, de responsables d'aquestes oficines de benestar vinculades al partit del Govern. Els podria ampliar —si vostès

volent—, els puc ampliar, tinc més dades de Sabadell, de Sant Boi, de Cornellà... Realment, estem bastant preocupats per aquesta qüestió, estem bastant perplexos perquè ens fa continuar pensant que la instal·lació, la posada en funcionament d'aquesta xarxa d'oficines és més una funció electoral d'ubicar-se en uns barris on el partit del Govern, fins ara, no ha tingut votants, no ha tingut addictees, que no la voluntat de poder desenvolupar en aquells barris més deprimits i més necessitats una política de progrés, una política de benestar que respongui de veritat i sincerament a les necessitats socials dels ciutadans i a millorar en un moment de tanta crisi com aquest la qualitat de vida.

Res més, senyor President; moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: En nom del Consell Executiu té la paraula..., perdó. Perdonin, senyors Diputats, això és una moció.

Passem ara a les intervencions dels Grups que han presentat esmenes. Han presentat esmenes a aquesta moció el Grup de Centristes i el Grup d'Esquerra Republicana. En nom del Grup de Centristes té la paraula el Diputat senyor Luna.

El Sr. LUNA: Muchas gracias, Honorable señor Presidente. Señoras Diputadas, señores Diputados, nuestro Grupo parlamentario es absolutamente coincidente con la preocupación que se expresa en la moción, en estos momentos defendida por la Diputada señora Rosa Barenys, y, en ese sentido, nosotros aprovecharemos la ocasión de hablar de una parte, señor Presidente, para manifestar el sentido de nuestras enmiendas y, de otra parte, para significar —ya que no tendremos ocasión de hacerlo ulteriormente— nuestra intención de voto.

Por lo que se refiere al primer punto de la moción presentada por la Diputada señora Barenys, nosotros daremos nuestro soporte total al mismo, por cuanto que nos parece que el contenido de la misma, de este punto primero de la Moción, permite, o al menos favorece, la esencial e importante función parlamentaria de impulso de la acción política y de gobierno, por cuanto que este informe que se presentará con las debidas informaciones supletorias sobre el funcionamiento, gastos, etcétera, de las oficinas, podría facilitar o favorecer esa acción, como decía, de impulso de la acción política y de gobierno.

Por otra parte, nosotros estamos también de acuerdo, básicamente, en el significado de los dos puntos siguientes de la Moción, a los que, sin embargo, hemos presentado una serie de enmiendas, en función de que pensamos que mejoran el texto de la misma, al menos, lógicamente, desde nuestro punto de vista.

El punto segundo de la Moción, cuando dice que «el Parlamento de Cataluña constata que la red de oficinas de bienestar social que ha puesto en funcionamiento el Consell Executiu supone una duplicidad...», consideramos que en esta primera parte de este apartado segundo se está pensando más en el pasado que en el aspecto de futuro que deben tener estas oficinas de orientación sobre aspectos del bienestar social. Y, en este sentido, más que constatar lo que ha podido ocurrir hasta este momento, por nuestra parte, lo que nos interesa es prevenir para que no pase aquello que este segundo punto de la Moción quiere evitar, es decir, una posible duplicidad. Y en este sentido, por nuestra parte, indicamos que se podría modificar —y esperamos que así lo acepte el Grupo autor de esta Moción—, que el Parlamento de Cataluña señale, indique al Consell Executiu que la «xarxa d'oficines del benestar social

ha d'evitar tota mena de duplicitat d'estructures administratives». Por cuanto que queremos, no tanto ir hacia atrás —que, por otra parte, a nosotros no nos consta, y en ese sentido no hemos podido constatar la duplicidad—, sino que hacia el futuro no se realice esa duplicidad de estructuras administrativas.

En cuanto al tercer punto de la Moción, que es un punto que insiste o pone el acento en la preocupación de la participación de los ayuntamientos en esta cuestión tan importante del bienestar social, nos parece que el tercer punto de la Moción presentada y defendida en este momento por la Diputada Rosa Barenys, en cierto modo, no evita cualquier pequeña duplicidad o cualquier pequeña confrontación que pudiera haber entre la Generalidad, en su actividad, y los ayuntamientos, por cuanto que lo que propone este tercer punto de la Moción no es sino algo de carácter sectorial, o, dicho en otras palabras, de carácter fraccional: se quiere que sean atribuidos a los ayuntamientos. En ese sentido, la sectorialidad, la fraccionalidad de la actividad no se superaría, y nos parece que se superará mejor si hay coordinación que si hay, simplemente, el traspaso de unos a otros o de otros a unos. Y, en este sentido, nuestra segunda enmienda va con la intención de que se inste «el Consell Executiu perquè, abans del 31 de desembre, faci totes les gestions necessàries amb els ajuntaments per tal de coordinar les accions de la prestació dels serveis de benestar social a nivell local». Es decir, no direcció unilateral de unos a otros o de otros a unos, no sectorialidad, en definitiva, no fraccionalidad, en definitiva, sino coordinación entre unos y otros.

Muchas gracias, señor Presidente; muchas gracias, señoras Diputadas y señores Diputados.

El Sr. PRESIDENT: Té ara la paraula, en nom del Grup d'Esquerra Republicana, el Diputat senyor Fornas.

El Sr. FORNAS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, el nostre Grup parlamentari va seguir amb atenció la interpellació de la Diputada del Grup Socialista, senyora Barenys, i la resposta que va donar el Conseller Adjunt a la Presidència, senyor Coll. Creiem que la necessitat de conèixer per aquest Parlament el funcionament de la xarxa de benestar social creada pel Govern de la Generalitat era un tema prou interessant per a saber la resposta que es donava. Les intervencions, tant en aquell moment, en la interpellació, com avui, de la senyora Barenys, el que ens han exposat realment a nosaltres ens dóna uns criteris i, d'acord amb aquest plantejament, nosaltres vam presentar una esmena, una esmena genèrica, d'ampla consideració, que creiem que pot possibilitar, en un sol punt, que el Consell Executiu portés a aquesta Cambra, en el termini de tres mesos, un projecte nacional de benestar social que abastés tota l'acció governamental.

I ho expressem en un sol punt perquè esperaríem a saber quin criteri de coordinació es podria seguir amb aquests serveis, i que, d'una forma o d'una altra, ja existeixen, també, més o menys coordinats amb altres institucions. Nosaltres som partidaris de donar totes les facultats que puguin assumir els ajuntaments —i, per tant, d'una descentralització—, però, mentre no sapiguem definitivament com seran les noves bases de règim local i com afectaran les competències de Catalunya, no participem del criteri de la Moció, en els punts 2 i 3, que s'atribueixin als ajuntaments la gestió i els recursos en aquesta matèria.

Per tant, nosaltres, amb els punts segon i tercer no estaríem d'acord si en la direcció que van les esmenes que planteja el Grup de Centristes no fossin acceptades pel Grup Socialista. En cas contrari, nosaltres votariem en contra.

Moltes gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Passem ara a les intervencions dels Grups que no hi han presentat esmenes. En primer lloc, el Grup Mixt. *(Pausa.)* No desitja intervenir. Tot seguit, el Grup del Partit Socialista Unificat.

El Sr. RIBÓ: Senyor President, des de l'escó, jo mateix.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Ribó té la paraula.

El Sr. RIBÓ *(de l'escó estant)*: Sí, senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, tots els Governos del món, a mesura que s'acosten unes eleccions, fan una acció de propaganda electoral més o menys camuflada en una vessant institucional. Jo crec que, en aquest cas, és flagrant el que està fent el Consell Executiu de la Generalitat sobre les oficines dites de benestar social. Nosaltres estem totalment d'acord amb el que també és normal, que el Parlament s'amoini per això, i hagi plantejat, per iniciativa del Grup Socialista, una Moció, i per iniciativa del nostre Grup —que veurem en el proper Ple— un altre tipus d'interpellació.

Nosaltres ens temem que la Moció serà aigualida amb esmenes que han estat presentades, com la de dir que d'aquí a tres mesos ens informaran. Daquí a tres mesos, senyores Diputades i senyors Diputats, estarem ja en plena campanya electoral, oficial, pràcticament, i seran aigualides amb altres tipus d'esmenes o de votacions, que deixaran fora de la consideració del Parlament els dos temes més importants: quins són els objectius d'aquestes oficines, els seus costos, la forma de muntatge —cosa que el Consell Executiu no haurà d'explicar gràcies a les votacions a què assistirem—, i, en segon lloc, per què es margina els ajuntaments de Catalunya en l'activitat d'informació al ciutadà sobre uns serveis que, bàsicament, pertanyen a l'àmbit municipal? Per això, nosaltres donarem suport a la Moció, però —ho repeteixo— sabedors de quin serà el seu resultat.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: El Grup parlamentari de Convergència i Unió? *(Pausa.)* El Diputat senyor Colomines té la paraula.

El Sr. COLOMINES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, la Moció presentada pel Grup Socialista conté tres punts: el primer és una petició documental sobre el programa de benestar social, acompanyat de totes unes altres precisions sobre costos i personal. Això ho demana en el termini d'un mes, això és un temps breu però estem disposats a accedir en això; aquesta és una qüestió que es pot preparar; probablement haurem de fraccionar aquest punt perquè realment es pugui complir això del mes, però, en aquest aspecte, tota la informació que vulguin, nosaltres estem disposats a donar-la.

Té un altre punt en el qual parla i constata duplictat d'estructures. Evidentment, això, nosaltres no ho podem admetre, perquè no hi ha duplictat d'estructures. Aquí s'han fet unes coses, s'ha fet una política de benestar social, s'han posat unes oficines d'informació, sense que això representi absolutament cap mena de duplictat. Per tant, nosaltres, aquest punt, no el podem admetre de cap manera. Una altra cosa fóra que ens diguessin que procuréssim que en el futur..., que vigiléssim

que no hi hagués cap mena de duplictat; com més el temps passa i més gruix es va fent a la política del Govern més necessitat tenim d'aquestes informacions... Això seria una altra cosa en la línia de l'esmena que ha presentat el Grup dels Centristes.

El tercer punt tracta de parlar del traspàs de tot allò que és gestió municipal. Bé, nosaltres pensem que, tot el que havíem de fer en aquest sentit, ho hem fet, s'està fent, i a nosaltres el que ens sembla molt i molt important és el que es parla de la coordinació. Efectivament, la coordinació és un aspecte molt interessant. Nosaltres pensem que això és bo, i, en aquesta línia, també hi seguiríem. Però, a més a més, voldria dir a la Diputada Rosa Barenys que la motivació fonamental de la seva interpellació, que no surt reflectida en aquests punts, però que ara l'ha tornada a expressar, és la seva preocupació de l'aparició d'aquesta política de benestar social, que a ella li sembla que ha aparegut darrerament, i que, segons el senyor Ribó —que ara no hi és— ha dit que era una actitud electoralista. Bé, jo li he de dir, contradint el que a ella li sembla que no ha entès d'aquest article que jo també vaig llegir, del senyor Miró Ardèvol, que, efectivament, des del 1980 nosaltres estem fent una política de benestar social.

Hi ha tres línies —la qual cosa es va dir des del primer dia— de la construcció del sistema autonòmic, d'una banda; d'altra banda, de la modernització del país, i, d'altra banda, del benestar social. I això no són paraules, això són fets, i els fets són que, en ensenyament, per exemple, 100.000 places escolars; en cultura, 120 biblioteques, una dotzena de museus, més de 2.000 cursos de català per a adults... El benestar social no és una cosa nova que ens hem inventat; el benestar social és un conjunt de matèries que nosaltres pensem que serveixen per a això, per a produir en el poble aquest aspecte de benestar social, i això s'ha realitzat. Nosaltres no estem predicant el que farem, estem dient el que hem fet fins ara. En esport, 74 piscines, 88 pistes esportives —perdonin l'enumeració i que llegeixi, però és que, si no, d'això, jo no me'n recordo—, 111 sales esportives i pavellons; en Sanitat, 116 centres d'assistència primària, 3 hospitals nous..., i, bé, i una corrua d'activitats que sí que seria exhaustiva. El volum del pressupost que ha representat aquesta política de benestar social, l'any 1982, 180.000 milions; l'any 1983, 231.000 milions de pessetes.

Les oficines neixen ara, diuen. Per què neixen aquestes oficines? Per a informar. Hi ha una enorme quantitat de Serveis de la Generalitat que necessiten aquesta coordinació de què es parla i aquesta informació de què es parla. Miri, en el primer mes d'aquestes oficines, 4.000 sol·licituds de demanda sobre qüestions referents al que nosaltres diem «benestar social», i que hem deixat ben clar el que era. Si a vostè li sembla que aquest conjunt de demandes —en un mes, 4.000 sol·licituds— no són justificació perquè això s'hagi fet, a mi em sembla, aleshores, que no entén quina és aquesta nostra política.

Hi ha un altre aspecte, que això serveix per a avaluar, a més a més, les necessitats que tenen aquestes àrees. La Generalitat ha informat a bastament sobre aquestes oficines, i aquest Diputat, personalment, ha visitat i ha vist alcaldes i ha anat a dir, en tot el que correspon, i en els sectors que corresponen a la seva àrea, també, territorial, sobre aquesta oficina, i li haig de dir que sempre ha trobat un molt bon acolliment.

Si informar la gent, senyor Ribó, sobre el que s'ha fet, no sobre el que es farà, sobre el que s'ha fet, és electoralista, bé,

no sé com vostè ho entén si és electoralisme, això. Però nosaltres pensem que aquest és un deure que nosaltres tenim i, en aquest sentit, anunciem que en el primer punt demanarem votació separada, i hi votarem a favor, i en els altres punts, nosaltres, tal com està el text socialista, hauríem de votar en contra.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: La senyora Barenys té la paraula per a indicar la seva posició sobre les esmenes presentades.

La Sra. BARENYS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, senyor Colomines, no em doni xifres. Aquestes xifres, ja les sabem, ja les va dir el President de la Generalitat en el seu discurs programàtic, ja les sabem. El benestar social no són xifres és saber quines són les zones deprimides, quines són les demandes, quines són les necessitats. Volem estadístiques, mapes —això, vostès no ho han fet—, quantificar quantes escoles, quantes places sanitàries. Molt bé, això no és una política adequada i justa de benestar social. Evidentment, si no haguessin fet escoles, si no haguessin creat places sanitàries, què haurien fet? Aleshores sí que el Govern no podria presentar un mínim de balanç. Però, això, senyor Colomines, no és el que s'entén per benestar social. Si vol, en podem parlar en els passadissos d'aquest Parlament, en un altre moment en què disposem de més temps.

Bé, les oficines de benestar social vostè diu que han rebut 4.000 sol·licituds, no sé si m'ha dit en una dia o en una setmana. Miri, els ajuntaments en reben més, de 4.000 sol·licituds, i m'agradaria saber les 4.000 sol·licituds que vostès han rebut a l'oficina de benestar social quantes d'elles han passat ja pels ajuntaments, perquè, això, jo ja els ho deia l'altre dia: la gent que té necessitats molt peremptòries, en aquest moment, fa el recorregut de tot el circuit, a veure d'on pot treure una cosa i una altra, quan, de fet, el que cal...

El Sr. PRESIDENT: Senyora Diputada, jo li pregaria que se cenyís a la posició sobre les esmenes.

La Sra. BARENYS: Molt bé, gràcies, gràcies, senyor President. El que cal, de tota manera, és poder orientar la necessitat social de cada un dels ciutadans que va a demanar una informació i uns recursos.

Respecte a la posició de les esmenes, respecte al primer punt: del primer punt, el senyor Colomines diu que només votarien la meitat; nosaltres no podem acceptar això al senyor Colomines i creiem que el primer punt de la Moció o es vota tot sencer o no té sentit. Nosaltres diem que volem un informe documental sobre el programa de benestar i, com a conseqüència, del funcionament de les oficines d'orientació, procediments de contractació i personal adscrit a aquestes. Votar només un programa és —penso jo— tenir por a donar comptes al Parlament de Catalunya, que és el que li correspon en aquest moment, quan la demanda dels Grups parlamentaris així ho expressen per a poder fer un seguiment i un control de la política del Govern de la Generalitat.

Al segon punt hi ha una esmena presentada pel Grup de Centristes que nosaltres acceptaríem en la seva totalitat. I en el tercer punt no acceptaríem l'esmena del Grup de Centristes perquè la filosofia, el sentit, l'objectiu de l'esmena és que les oficines de benestar social se superposen a les altres xarxes que ja funcionen: la xarxa municipal i la xarxa del Departament de

Treball. Nosaltres considerem que aquestes oficines no tenen motiu d'existir perquè la informació s'està donant en altres nivells administratius; com a conseqüència no podem acceptar una esmena de coordinació perquè la nostra posició està en contra de l'existència d'aquestes oficines, no únicament pels motius de plantejament del que ha de ser una política social, sinó pel seu contingut, com he dit ja en les dues anteriors intervencions. Ens preocupa el caire electoralista i ens preocupen els responsables, els caps d'aquestes oficines, dels quals, com deia, tinc una relació de noms i cognoms de persones adscrites a aquestes i adscrites també, com a conseqüència, al partit del Govern.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Passem, doncs, a votació el text de la Moció tal com s'ha indicat, votant separatament els punts. *(El senyor Subirà i Claus demana per parlar.)* Senyor Subirà?

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS *(de l'escó estant)*: Sí, senyor President, per a demanar, tal com hem anunciat, votació separada en el primer punt de tot el que va fins a «benestar social.» A partir de la coma demanaríem votació separada de la primera part i de la segona. Em sembla, senyor President, que les paraules que s'utilitzen a partir de la coma, que diuen: «així com», demostren clarament, o gramaticalment, sense entrar en el fons de la qüestió, que es tracta de dues coses separables. Si diguéssim: «en conseqüència, això i allò», admetria el raonament de la senyora Diputada, però essent les paraules utilitzades «així com», em sembla que són dos conceptes separables.

El Sr. PRESIDENT: D'acord. Com hem fet en d'altres ocasions, es pot separar la primera part de la segona part del primer punt de la Moció. *(La senyora Barenys demana per parlar.)* Sí, senyora Barenys?

La Sra. BARENYS *(de l'escó estant)*: Senyor President, jo incideixo o repeteixo el que fa un moment acabo de dir, que el punt va totalment coordinat, és a dir, que la coma possible desvirtua d'alguna manera el sentit que volem donar al primer punt de la Moció. Aleshores, una separació separada no té, en absolut, cap sentit.

El Sr. PRESIDENT: Jo ho sento, senyora Diputada, però m'haig d'atendre al text, al text escrit de la Moció i no, evidentment, a les intencions. I en el text escrit de la Moció una cosa és un informe sobre un programa i una altra cosa són costos de funcionament i procediments de contractació. *(El senyor Ribó demana per parlar.)* Senyor Ribó?

El Sr. RIBÓ *(de l'escó estant)*: Senyor President, nosaltres considerem que aquesta petició del Grup de Convergència, en un debat sobre una Moció tenia una via reglamentària que era presentar una esmena de supressió, cosa que no han presentat; per tant, aquesta petició té els mateixos efectes que una esmena de supressió, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Diputat, hi ha tants precedents com es vulgui en el cas de mocions i de resolucions que s'han separat, s'han donat les votacions per separat sempre que hi ha hagut una coherència entre cada un dels textos. De manera que jo, basant-me, sobretot, en els precedents, crec que es pot votar separatament. *(El senyor Armet demana per parlar.)* Senyor Armet?

El Sr. ARMET *(de l'escó estant)*: Senyor President, vostè sap —i coneix molt millor que jo— que en les proposicions no de llei i les interpellacions, és el Grup qui pren la iniciativa,

presenta aquestes mocions, aleshores, òbviament, si hi ha un primer punt que es considera que té un sentit i sobre el qual no s'ha presentat, diguem-ne, cap esmena, és el Grup que pot sortir perjudicat —perquè aquest Grup està anunciant que no el votarà— el que manté la seva posició. I aquesta és la tradició en aquest Parlament per a les proposicions no de llei i les mocions, que les planteja a iniciativa del Grup que presenta la iniciativa. En aquest sentit, el Grup que presenta la iniciativa no admet una votació separada, en perjudici del propi Grup.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Diputat, ni en això, ni en els dictàmens, ni en els projectes de llei no s'ha seguit mai aquesta norma: Sempre, quan el que es vota separatament té un sentit per ell mateix, s'admet la votació separada. *(El senyor Fornas demana per parlar.)* El senyor Fornas també vol intervenir, però...

El Sr. FORNAS *(de l'escó estant)*: Senyor President, si és que nosaltres, precisament, hem presentat una esmena que coincideix quasi textualment amb el primer punt d'aquest punt. Per tant, nosaltres, l'única diferència que hi ha és que diem «tres mesos» i aquí diu «un mes». Per tant, nosaltres, com a esmenants, demanaríem la separació fins a aquest punt.

El Sr. PRESIDENT: Bé, em sembla que la raó que acaba de donar el senyor Fornas és una raó que s'afegeix, però, independentment d'això, independentment d'això, la votació separada hauria estat acceptable. De manera que passem a votar el primer punt fins allà on diu: «benestar social». *(El senyor Armet demana per parlar.)* El senyor Armet vol insistir!

(Rialles.)

El Sr. ARMET *(de l'escó estant)*: És que és simplement manifestar l'opinió del Grup, em sembla que l'article...

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, l'opinió del Grup, senyor Armet, ja l'ha manifestada, és que té algun argument nou? Digui.

El Sr. ARMET: Bé, simplement parlar de l'article 130 del Reglament en relació amb les proposicions no de llei i en el lloc on diu: «un cop acabades aquestes intervencions se sotmetrà a votació la proposició amb les esmenes acceptades pel proponent.» Aleshores, lògicament, tot aquest procediment dona la iniciativa al proponent. Aleshores, demanar una votació separada per part d'un Grup que desvirtua la iniciativa del proponent, nosaltres considerem que no és correcte.

El Sr. PRESIDENT: Però, senyor Armet, infinites vegades, en aquesta Cambra, s'han votat separatament punts dels que proposa a votació el Grup proponent. És evident que no podem passar a votació cap altra esmena —no passarem a votació ni l'esmena d'Esquerra Republicana ni l'esmena de Centristes al punt tercer—, això és evident i això és el sentit de l'article 130, però les votacions separades han estat acceptades sempre. *(El senyor Armet demana per parlar.)*

El Sr. ARMET *(de l'escó estant)*: Senyor President, jo crec que estem en un tema important de consideració reglamentària. És a dir, el Grup proponent té una iniciativa d'acceptar o no acceptar esmenes i posa a votació el que el Grup proponent ha acceptat. Aleshores, ens trobaríem —perdó, senyor President— en una situació que podria produir la següent consideració: que un Grup d'aquesta Cambra presentés una iniciativa parlamentària via moció, proposició no de llei, interpellació, i que per la via de votació separada quedés capgirada la seva voluntat política expressada en la iniciativa, la qual cosa,

evidentment, és una contradicció parlamentària.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Armet, això no ho hem acceptat mai. D'acord amb el seu criteri es podria també imposar que s'havien de votar conjuntament els tres punts, i des del moment que acceptem la votació separada dels punts podem acceptar també —com hem fet tantes i tantes vegades— la votació separada de parts distintes d'un mateix punt. *(Remor de veus.)*

Passem a votació el primer punt de la Moció fins a les paraules: «benestar social». *(Remor de veus.)* Que consti la seva protesta en acta, que consti, si ho vol!

El Sr. ARMET *(de l'escó estant)*: Senyor President, jo estava en una actitud absolutament calmada i no li anava a dir això, per tant...

El Sr. PRESIDENT: Excusi'm, doncs, excusi'm.

El Sr. ARMET *(de l'escó estant)*: Li agrairia que no intentés interpretar el meu inconscient. Retirem el primer punt, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Queda, doncs, retirat el primer punt. Passem a votació el següent punt, d'acord amb l'esmena presentada pel Grup de Centristes.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el segon punt de la Moció, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El segon punt de la Moció ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

I passem ara a votació el tercer punt de la Moció, tal com ha estat presentat per la senyora Barenys.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El tercer punt ha estat rebutjat per 45 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el Servei de Prevenció i Extinció d'Incendis

Passem ara a debat la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el Servei de Prevenció i Extinció d'Incendis, presentada pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. Té la paraula, per a la defensa de la Moció, el Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, en la presentació de la interpellació de la qual porta causa el text que anem a defensar davant la Cambra exposàvem quines eren les motivacions íntimes d'haver portat el tema a debat en el plenari. I parlàvem de com, a partir d'uns fets concrets ocorreguts al llarg d'aquest estiu en dos parcs de bombers de la circumscripció electoral de Tarragona i que tenen a veure amb bombers voluntaris, induïem i portàvem al terreny de la discussió dificultats de relació entre cossos, possibles dificultats de relacions entre cossos, per tal que el Ple del Parlament definís i impulsés la política a seguir des del Consell Executiu en aquesta matèria.

Ens plantejàvem, en definitiva, iniciar el debat sobre alguns aspectes de l'estructura del Servei de Prevenció i Extinció d'In-

cendis i ho situàvem, fonamentalment, a les zones rurals de Catalunya; ens plantejàvem clarificar un xic les relacions entre bombers professionals i bombers voluntaris d'aquest mateix Servei; ens plantejàvem denunciar algunes actituds de caps de brigada del mateix Servei i ens plantejàvem, com vàrem dir, sobretot i fonamentalment, impulsar la voluntat política del Govern envers el reforçament i la consideració cap als cossos de bombers voluntaris.

En aquesta mateixa línia, per tant, fonamentalment d'impuls, vam presentar la moció subsegüent a aquella interpellació amb la finalitat de concretar, mitjançant un text escrit, negre sobre blanc, aquest mateix impuls i refermar aquestes línies mestres de l'estructura del mateix Servei. La Moció, que té dos punts, parla en el seu primer de com el Ple del Parlament manifesta el seu reconeixement als cossos de bombers voluntaris, entesos com a elements centrals del Servei de Prevenció i Extinció d'Incendis al costat dels professionals, per tres raons concretes.

Una, explicitada ja en el Reglament dels Cossos de Bombers Voluntaris i que fa referència als aspectes vocacionals i entusiastes de la seva tasca, i dues, importantíssima des de la nostra òptica, el reconeixement del terreny que aquests bombers tenen, pel seu hàbitat directe, per la seva permanència directa en aquests terrenys, però també, per què no, la reducció de despesa que representa la potenciació d'aquests Cossos de Bombers Voluntaris en relació amb el cost global de manteniment del Servei. I, al seu costat, sis punts concrets d'instància al Consell Executiu per tal de concretar aspectes puntuals que, fins a la data, quan no han funcionat, han funcionat malament, o, d'acord amb el criteri del nostre Grup, no han funcionat tan bé com calia esperar.

Aquests aspectes parlen de la fluïdesa de relacions entre aquells cossos de bombers voluntaris i la Direcció General del Servei, i algú podrà dir que això s'ha de donar per natural, i nosaltres diem que això, en aquest moment, no existeix. L'Honorable Conseller de Governació, en un gest que li fa honor, retirava fa uns dies la suspensió de drets i deures als bombers voluntaris del parc de Montblanc, suspesos des del mes de setembre per una suposada, d'acord amb la nota de la Conselleria de Governació, ocupació illegal per una permanència en el seu parc, considerem nosaltres. Doncs just el mateix dia que aquests bombers rebien la notificació rebien també la citació judicial per tal de concórrer a les diligències que s'estan instruint en el terreny penal per aquesta ocupació illegal. Per tant, entenem nosaltres que cal més fluïdesa de relacions, perquè si aquesta fluïdesa de relacions —factor humà— es donés en l'interior de la Direcció General, segurament molts dels problemes que vam estar discutint ara fa quinze dies no es donarien.

Parlem en segon lloc de l'assistència dels caps de cossos de bombers voluntaris a les reunions de caps de parc de brigada, i no ens ho hem inventat nosaltres això: l'únic que hem fet és portar en una moció davant del Parlament de Catalunya quelcom que ja és acord entre el Director General del Servei de Prevenció i Extinció d'Incendis i l'Ajuntament de la localitat de Montblanc, acord signat en acta que tenim a la disposició de les senyores i els senyors Diputats per si ho volen veure.

Tercer. Que en cas d'un incendi que requereix una sortida d'urgència, el comandament dels homes que surten a apagar

aquest incendi recaigui en aquella persona que tingui més coneixement del terreny, i que no es doni la paradoxa que, per desconeixement dels camins, per desconeixement dels punts on són situades les preses d'aigua, per desconeixement del bosc, en definitiva, en el qual és situat l'incendi, ens trobem davant de la situació, que no hauria de succeir, que un bomber, amb un extraordinari coneixement de la professió, però que desconeix el terreny, comandi un servei d'extinció d'incendis —ho repeteixo— sense conèixer el marc en què aquest incendi es desenvolupa, i que, per tant, es prescindeixi de la qualificació professional voluntari a l'hora de determinar, no el cap de parc, atenció!, sinó el cap, el comandament en cas d'una sortida, això que genèricament s'anomena «cap de sortida en el moment de l'extinció».

Quarta qüestió. Que el Servei respecti el procés d'incorporació de bombers voluntaris establert pels respectius ajuntaments, sens perjudici del Reglament dels cossos de bombers voluntaris. Per què diem això? Diem això perquè es dona avui el cas, a Catalunya, i no és únic, de diversos bombers voluntaris, serveis municipals temps ha, que en el moment de la incorporació als cossos de bombers voluntaris han obtingut, havent superat la resta de proves, dictàmens mèdics que impedeixen la seva pertinença, d'acord amb aquell Reglament, als cossos de bombers voluntaris, quan poden aportar certificats mèdics, de reconeguts especialistes en la matèria que se'ls imputa, que aquella malaltia que suposadament tenen no existeix. Com es resol això, quan un ajuntament ha acceptat que en el seu cos de bombers voluntaris aquelles persones hi fossin presents i la Generalitat els bloqueja, a posteriori, la seva pertinença als cossos de bombers voluntaris?

Per tant, invocant aquest procés anterior a l'aparició del mateix Reglament, i invocant en aquest terreny el principi inequívoc d'autonomia municipal, sens perjudici del Reglament dels cossos de bombers voluntaris, és pel que sotmetem a votació aquest punt.

I, finalment, dues últimes qüestions, en el sentit que s'elabori una normativa de regulació de les relacions entre bombers professionals i bombers voluntaris, punt que de bell nou no és tampoc del Grup parlamentari del PSU, sinó que forma part també dels acords que varen posar punt i final a l'actuació dels bombers voluntaris el mes de setembre.

I, finalment, que en la selecció de bombers professionals tinguin preferència els aspirants amb residència, ciutadans, no bombers voluntaris, sinó tots els ciutadans que visquin a la zona amb vacants a cobrir i, de forma preferent, aquells ciutadans que, cobrint, evidentment, tots els requisits que els siguin determinats, es trobin en situació d'atur.

I aquests són punts de filosofia bàsica del Grup parlamentari del PSU que sotmetem a la seva consideració, amb la voluntat —ho repeteixo— no tant que amb la seva aprovació o no aprovació quedi clar tal o tal aspecte de la crítica envers la tasca duta a terme, que n'hi ha, i els hem posat de manifest en el debat de la interpellació, sinó que el reconeixement de les insuficiències en aquest camp serveixi, a l'hora d'adoptar text positiu, d'impuls a la tasca del Govern en aquesta matèria.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Passem ara a la intervenció dels Grups esmenants, que han estat el Grup d'Esquerra Republicana i el

Grup de Convergència i Unió. Per l'ordre habitual, té la paraula, en nom del Grup d'Esquerra Republicana, el Diputat senyor Marçal Casanovas.

El Sr. CASANOVAS: Senyor President, senyories, ens han llegit la moció presentada aquí pel senyor Maties Vives, i nosaltres em sembla que hem demostrat més d'una vegada des d'aquí darrera mateix una preocupació essencial per la coordinació i bon desenvolupament dels serveis d'incendis. Esperem que la nostra contribució aquesta vegada també serveixi perquè aquesta coordinació sigui al màxim d'òptima, i anunciem des d'aquí que ens agrada molt que s'hagi presentat aquesta proposició, on s'intenta que la coordinació sigui al màxim de fluida possible entre els cossos voluntaris i els cossos professionals de bombers.

No obstant això, nosaltres hi veiem una sèrie de qüestions, des del nostre punt de vista, que no són ben bé el que succeeix a la realitat, almenys en la generalitat de les comarques de Catalunya.

Primerament, voldríem presentar una esmena al punt 1, perquè, a part d'una redacció potser una mica donant més importància a la tasca d'actuació dels serveis de prevenció i extinció d'incendis dels voluntaris, tampoc no creiem que siguin —d'acord amb el que diu aquest punt 1— que els bombers voluntaris siguin l'element central, al costat dels professionals, de l'actuació dels serveis de prevenció i extinció d'incendis. És evident que són un element important, que potser ho podem considerar com la soca d'aquest arbre que és el Servei d'Extinció i Prevenció d'Incendis, però no n'és l'element central —potser al seu dia havia estat l'únic element, i actualment n'és un element important, però no l'element central—, i, per tant, nosaltres proposem la nostra esmena, en lloc d'aquest punt 1, que diria: «El Parlament de Catalunya manifesta el seu reconeixement als cossos de bombers voluntaris creats arreu de Catalunya» —això és exactament el mateix que diu el punt 1—, i, a continuació diríem: «i, fonamentalment, a les zones rurals i reconeix la gran importància que té llur tasca en l'actuació del Servei de Prevenció i Extinció d'Incendis, tant per l'entusiasme i vocació que els animen, com per llur coneixement directe de la zona en la qual actuen, i també per la reducció de despesa que llur col·laboració suposa.»

Em sembla que, a part d'aquesta supressió d'aquests elements centrals, la resta ve a ser bastant el mateix que diu el punt 1.

Pel que fa al punt 2, ja que ve dividit en diferents paràgrafs, nosaltres també parlarem dels diferents paràgrafs. A la lletra a) no tenim cap esmena, però sí que considerem que no és votable per nosaltres, perquè, si bé és desitjable la fluïdesa de tracte entre els cossos de bombers voluntaris i la Direcció General de Serveis i Prevenció d'Incendis, em sembla que en això, avui dia, l'únic cos que no té una relació —i no són pas voluntaris— directa i reglamentada amb la Direcció General del Servei de Prevenció d'Incendis és el cos de bombers de la ciutat de Barcelona.

Per tant, creiem inútil votar això. Hi ha uns reglaments; que es compleixin aquests reglaments i em sembla que la fluïdesa de relacions serà la que cal.

Al punt b) anunciem que sí, que votarem això, que potser és un element per a desfer malentesos: l'assistència dels caps dels cossos de bombers voluntaris a les reunions dels caps de parc,

evidentment, en això estem absolutament d'acord.

Amb el punt c), també hi estem d'acord, però creiem que hi ha un error, almenys hi podria haver un error, perquè aquí es parla del cap de sortida. El senyor Vives ens ha dit que el cap de sortida era el que prenia el comandament d'aquella, diguem-ne, expedició que sortia a apagar un incendi. Això és una mica ambigu, perquè el cap de sortida molt sovint precisament és el que se'n diu normalment el «retén», i està format pel cap de primera sortida i està format precisament pels bombers professionals.

Nosaltres, la nostra esmena, va en el sentit que creiem que té el punt c), però, dit d'una altra manera, que en cas d'incendi, a l'hora d'establir qui ha de portar la direcció de les operacions, la direcció de les operacions —no és exactament la primera sortida— sigui reconeguda la importància del coneixement del terreny. Si es fa l'esmena en aquest sentit, si se'ns admet aquesta esmena, nosaltres, òbviament, votarem que sí.

A l'apartat d), bé, això que el Servei de Prevenció i Extinció d'Incendis respecti plenament el procés d'incorporació dels bombers voluntaris establert en els respectius ajuntaments, això, senyor Vives, els diferents ajuntaments que tenien un cos de bombers voluntaris o no, i el van integrar o el van coordinar amb la Direcció General dels Serveis de Prevenció i Extinció d'Incendis, ho van fer a través d'uns convenis; si respecten aquests convenis, doncs, ja som al cap del carrer. O sigui que no ens cal, des del nostre punt de vista, veure que s'hagi de respectar res especial que tinguin els ajuntaments determinats. En tot cas, ja figura en els convenis, i on s'ha de reflectir és en aquests convenis entre aquests cossos de bombers i el Servei de Bombers de la Generalitat. Per tant, aquí votarem que no.

Al punt e), hi tenim una observació a fer. Després hem pogut llegir que hi ha unes esmenes de Convergència. No volem dir que això no afecti tots els bombers, però de la manera que és redactat, senyor Vives, sembla que els que han d'elaborar la normativa ha de ser amb la plena participació de tots els bombers del Servei. És el que nosaltres hem interpretat d'aquesta redacció. Si s'acceptés, si vostès acceptessin la nostra esmena que suprimeix això, «amb plena participació de tots els bombers», hi votàriem a favor, perquè creiem que hi ha d'haver una normativa que reguli les relacions entre els bombers professionals i voluntaris. Si l'aspecte aquest de la participació dels bombers no és en l'elaboració, sinó si a figurar dintre del conveni, creiem que aquesta esmena que hem llegit de Convergència i Unió referent a aquest punt va en aquest sentit; nosaltres també la votàriem, si no fos la nostra, fos l'altra.

I, per acabar, preferim també fer una esmena al punt f), perquè es diu que en la selecció dels bombers professionals tinguin preferència els aspirants amb residència a la zona amb vacants a cobrir, pel seu coneixement del terreny, i, de forma especial, els ciutadans que aspirin a la plaça i es trobin en situació d'atur.

Bé, aquí ens sembla que està molt bé que es tinguin en compte les persones que tenen un coneixement del terreny, per tant, que són residents allà, però també ens sembla que s'ha de tenir en compte els bombers que són voluntaris en aquella zona i volen passar a professionals. Ara, el que ja no veiem tan clar és que tinguin preferència aquests senyors,

perquè això ve lligat a una sèrie de qualitats que han de tenir les persones que són bombers, i per això nosaltres diem «amb igualtat de condicions», perquè per a formar part d'un cos de bombers s'ha de ser especialista en uns rams determinats, s'ha de tenir una salut determinada, etcètera. Per tant, no podem dir que per sobre d'això tinguin preferència unes persones determinades.

I, quant a la situació de l'atur, que vostè cita aquí, nosaltres creiem que, en certa manera, això és fer sortir l'atur en un lloc on no cal, perquè, o una de dues, o aquesta persona que participa, que serà bomber, està en l'atur i no fa res, i, per tant, entra a bomber professional, o, si és un senyor que té una altra professió i entra a bomber professional, evidentment deixarà un lloc vacant a la professió que ell feia. Per tant, la plaça ja serà coberta, suposem, per una persona que estigui a l'atur.

És per tot això que posem a la consideració del senyor Vives les nostres esmenes, esperant que siguin acceptades i poder votar positivament la seva moció.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyories.

El Sr. PRESIDENT: Passem ara a les esmenes del Grup de Convergència i Unió. Per a defensar-les té la paraula el Diputat senyor Martínez Planas.

El Sr. MARTÍNEZ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, el nostre Grup parlamentari vol posar a la consideració de la Cambra una esmena de modificació al punt 2 de la moció presentada pel Grup parlamentari del PSUC, subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el Servei de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments de la Generalitat.

En aquesta esmena se suprimeixen els apartats a), d) i f) de la Moció, i es modifiquen els apartats b), c) i e), que en l'esmena del nostre Grup tenen les lletres a), b) i c).

Respecte al primer apartat del punt 2 de la Moció, en demanem la supressió per diferents motius.

En primer lloc, perquè no creiem que sigui dictant disposicions com es pugui garantir la fluïdesa de relacions. En tot cas, la fluïdesa de relacions s'estableix amb una voluntat de diàleg entre les parts, i en aquest sentit voldria afirmar que els cossos de bombers voluntaris reben una atenció especial de la Direcció General i del Departament, i això, evidentment, per diferents raons. En primer lloc, perquè el Servei està basat en els voluntaris, especialment en els nuclis rurals, i, en segon lloc, perquè el mateix caire voluntari d'aquests cossos de bombers, que demostren l'alt grau de civisme d'aquests ciutadans, sens dubte és apreciat i admirat per tota la població de Catalunya i és també reconegut pel Govern de la Generalitat, que en moltes ocasions ho ha manifestat públicament.

D'altra banda, vull precisar que l'atenció que la Direcció General dona als cossos de bombers voluntaris és prioritària, i en cap cas davant de qualsevol problema —ni en el cas del problema de Montblanc que ens ha citat el senyor Maties Vives— els bombers voluntaris mai no han pogut dir que hagin tingut dificultats per a veure fins i tot el Director General, si aquest ha estat el seu desig.

Respecte a l'apartat b) del segon punt de la Moció, el nostre Grup proposa la modificació —punt a) de la nostra esmena— en el sentit que en les reunions de caps de parc hi assisteixin els caps de cossos de bombers voluntaris, sempre que, evidentment, tractin de l'organització general i el funcionament del parc propi que els pugui afectar. I això per dues raons

diferents. En primer lloc, perquè la participació de les persones en una reunió creiem que s'ha de fer en funció dels temes a tractar, i és evident que hi ha reunions de caps de parc per a tractar de problemàtiques específiques dels bombers professionals, per exemple, sous, horaris, torns, etcètera, en què la participació dels caps de bombers voluntaris no és necessària.

I, en segon lloc, perquè en aquestes reunions ja hi assisteixen els caps dels cossos de bombers voluntaris, que són a la vegada caps de parc, precisament per aquesta segona funció.

Respecte a l'apartat c) del segon punt de la Moció, el nostre Grup proposa la modificació —punt b) de la nostra esmena— en el sentit que en qualsevol intervenció de bombers, i no solament en cas d'incendis —crec que això és important de matisar—, tant si és d'urgència com no, el comandament ha de correspondre a aquell membre del cos de bombers —atenció, voluntari o professional— que sigui el que tingui majors coneixements reconeguts de la professió. I, això, ho creiem evident perquè la major qualificació professional és la condició més important que pot garantir que les ràpides decisions que s'han de prendre en el comandament, en cas de sinistre, siguin fetes per a obtenir la major eficàcia de la intervenció. I, en segon lloc, perquè el coneixement del terreny no és suficient qualificació per a assolir el comandament en tots els casos de sinistre que obliguin a intervenir els bombers. En tot cas, el coneixement del terreny és important, i especialment, evidentment, en el cas d'incendis forestals, però també per això el Pla de Coordinació per a la Lluita contra Incendis Forestals preveu l'assistència en els centres d'operacions d'extinció, com a assessors del comandament de bombers, de ciutadans experts coneixedors del terreny. Si aquests darrers són bombers voluntaris, molt millor, ja que a la seva condició de coneixedors del terreny s'afegeix el conèixer també l'ofici.

Respecte a l'apartat d) del segon punt de la Moció, nosaltres en proposem la supressió per les raons següents.

En primer lloc, el Decret 49/1982, del 22 de febrer, defineix el Reglament dels Cossos de Bombers Voluntaris del Servei d'Extinció d'Incendis i de Salvaments de Catalunya. En el seu article desè s'estableixen les condicions i la mecànica d'ingrés. I són aquestes condicions i aquesta mecànica el que el Servei ha de respectar plenament. En segon lloc, en les Disposicions Transitòries Primera, Segona i Tercera s'estableix la mecànica d'ingrés com a bombers voluntaris del Servei d'Extinció d'Incendis i de Salvaments de Catalunya per als bombers voluntaris pertanyents a un cos municipal integrat al servei de la Generalitat per conveni amb l'ajuntament respectiu.

Per aquestes raons creiem que el tema d'incorporació de bombers voluntaris queda perfectament establert en el dit Decret, i, per tant, l'apartat d) de la Moció, a part d'ésser d'una redacció una mica fosca al nostre entendre, creiem que és totalment innecessari.

Respecte a l'apartat e) del segon punt de la Moció, el nostre Grup proposa la modificació —punt c) de la nostra esmena—, en el sentit d'ampliar el dit punt e), tot proposant l'elaboració d'una normativa reguladora de les relacions entre bombers professionals i voluntaris, no solament en l'interior del parc, sinó en totes les activitats del parc, per tal de garantir la plena participació de tots els bombers. Creiem evident que la normativa que es demana ha de contemplar tota la relació entre bombers voluntaris i professionals, no solament en l'interior, sinó

també en l'exterior d'aquests parcs.

Respecte a l'apartat f) del segon punt de la Moció, el nostre Grup en proposa la supressió per les raons següents. En primer lloc, els bombers professionals, bé siguin funcionaris o bé contractats administratius, estan subjectes al dret administratiu i als articles 23.2 i 103 de la Constitució. Aquests articles estableixen que l'accés a la funció pública es farà d'acord amb els principis de mèrits i de capacitat. Mèrits que palesin la idoneïtat i preparació del candidat per al lloc a ocupar, però en cap cas no pot acceptar-se que només un d'aquests mèrits pugui ésser suficient per a seleccionar els aspirants. Aquest mateix sentit creiem que es dedueix de la Llei 4/1981, del 4 de juny, de Mesures Urgents sobre la Funció Pública de la Generalitat de Catalunya, que va ésser aprovada per aquesta Cambra. D'altra banda, la residència en la zona de la plaça, fins a deu quilòmetres al voltant, és un deure exigible al personal al servei de l'Administració pública. Per tant, una vegada obtinguda la plaça, el funcionari ha d'anar, sens dubte, a viure al lloc on ha obtingut aquesta plaça.

En segon lloc, i en un altre ordre de coses, creiem que no es pot establir amb caràcter general una relació de causalitat entre la residència en la zona i el coneixement del terreny. Evidentment en molts casos serà així, però no necessàriament sempre. Nosaltres creiem que aquest mèrit hauria d'ésser demostrat en cada cas —encara que això és difícilment avaluable, objectivament— pels òrgans tècnics que té establerts la Generalitat per a la selecció del seu personal. D'altra banda, el desconeixement del terreny creiem que és superable mitjançant els cursos de formació i perfeccionament posteriors a l'elecció.

Quant al tema de la preferència dels ciutadans que aspirin a la plaça si es troben en situació d'atur, entenem que l'article 14 de la Constitució garanteix el principi d'igualtat dels ciutadans, qualsevol que sigui la condició o circumstància personal o social d'aquest. Cal pensar que en la selecció del personal l'Administració, contràriament a l'empresa privada, està subjecta a unes normes de dret que no permeten la discrecionalitat, sinó que la selecció del personal ha de fer-se mitjançant concursos de mèrits que demostrin que els aspirants reuneixen els mèrits i la capacitat per a desenvolupar les tasques de la plaça.

Respecte al primer punt de la Moció, creiem que és just que el Parlament de Catalunya manifesti el seu reconeixement als cossos de bombers voluntaris creats arreu de Catalunya, perquè, com ja hem dit abans, aquests homes demostren dia a dia, amb el seu treball arriscat moltes vegades, un alt grau de civisme i de solidaritat humana envers els altres, en una societat que moltes vegades és egoista i insolidària. Així, doncs, el nostre Grup s'afegeix a aquest reconeixement als cossos de bombers voluntaris amb el sentiment que en aquests moments té el Diputat que els parla per haver estat bomber voluntari durant més de sis anys, a més a més de cap de parc i fundador d'aquest.

Gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Passem ara a les intervencions dels Grups que no han presentat esmenes. En primer lloc el Grup de Centristes. Té la paraula el Diputat senyor Luna.

El Sr. LUNA: Muchas gracias muy Honorable señor Presidente, señoras Diputadas, señores Diputados. Nuestro Grupo parlamentario —y para fijar la posición del mismo— tiene que manifestar inmediatamente que acepta plenamente en su total

redacción el punto primero de la Moción presentada bajo la firma del Ilustre Diputado señor Maties Vives. Votaremos afirmativamente cualquiera que sea la redacción final, por cuanto que estamos plenamente conformes con la significación de este punto primero.

En cambio, debemos de manifestar desde ahora nuestra total oposición al punto segundo en cada uno de sus apartados, no porque nosotros no queramos una coordinación en un sentido total y absoluto entre los cuerpos de bomberos voluntarios y los cuerpos de bomberos profesionales, sino porque nos parece que los puntos a los que hace referencia en sus diversas letras este segundo apartado de la Moción son puntos a los cuales no podemos dar nuestro apoyo por diversas razones.

En primer lugar, porque alguno de los puntos que se contienen en la Moción son absolutamente intrascendentes a nuestro entender. Así el a), que habla de la fluidez de relaciones, así el d), que habla de que se respete plenamente el proceso de incorporación; claro que se ha de respetar. Puntos, a nuestro entender, totalmente intrascendentes.

En segundo lugar, con otros puntos no podemos estar de acuerdo por razones de su propio contenido. Así, por ejemplo, en cuanto al punto b), por cuanto que se habla de aquellas reuniones —y esto podía ser distorsionante de todas las reuniones en que no fuera necesaria la asistencia de los cuerpos o de los participantes de carácter voluntario—, y asimismo en el punto f), porque, como se ha puesto de relieve últimamente, incluye discriminaciones que serían incluso de carácter anticonstitucional.

En cuanto a los restantes puntos, el punto c) y el punto e), no podemos estar de acuerdo por una sencilla y obvia razón de carácter jurídico. A través de estos dos puntos, el c) y el e), en definitiva lo que se propone es que haya una modificación por vía indirecta de los reglamentos de los cuerpos de bomberos, y realmente estos reglamentos, si han de ser modificados, han de serlo por aquellas personas que tengan autoridad pública y a quienes corresponda, con lo cual, pareciéndonos una modificación de carácter subrepticio o indirecto de toda esta materia, a estos dos puntos c) y e), por las razones que ahora indico y a los anteriores por las que he indicado, no podremos dar en absoluto soporte al punto segundo de la Moción.

Desde luego, consideramos, por otra parte, después de las explicaciones del señor Maties Vives, que quizá esta Moción tiene un origen o una ocasión muy concreta. Ha citado repetidas veces problemas relativos a una determinada localidad de la provincia de Tarragona, de la que él es Diputado, y en ese sentido quizá dudamos de que sea realmente muy necesario que con carácter general se explicité todo lo que se dice en este punto 2.

Por lo demás, repito, en cuanto al punto primero, cualquiera que sea su última redacción, en cuanto que hace referencia a un agradecimiento que esta Cámara debe a los voluntarios que prestan un servicio en un aspecto tan importante desde el punto de vista de la seguridad y de la ecología, como es la sofocación de los incendios, a estos bomberos voluntarios, tanto por su vocación y entusiasmo como su conocimiento directo de la zona, como por la reducción de gastos que significa su voluntariedad —lo que no sabemos si se quiere conseguir, o mantener a lo largo del punto segundo; esta es nuestra preocupación—, nosotros votaremos sí a este punto primero

pero no a este punto segundo.

Muchas gracias, señor Presidente; muchas gracias, señoras Diputadas, muchas gracias, señores Diputados.

El Sr. PRESIDENT: El Grup Mixt desitja intervenir? *(Pausa.)* El Grup Socialista? El Diputat senyor Casares té la paraula.

El Sr. CASARES *(de l'escó estant)*: Des de l'escó mateix, senyor President, molt breument només per manifestar que la posició del Grup Socialista en relació amb aquesta Moció és la de mostrar la seva conformitat amb l'esperit i amb la voluntat de la Moció. Ens sembla que aquesta Moció, si eventualment assumís algunes de les esmenes presentades, segurament milloraria la seva redacció, donaria lloc a la correcció d'alguns defectes, però que, inversament, alguna altra Moció que mutila importantment la seva redacció, l'arribaria a desvirtuar. En conseqüència, i a reserva de la redacció definitiva, el Grup Socialista donarà suport a aquesta Moció.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Aleshores, el senyor Maties Vives té la paraula per a explicar la seva posició sobre les esmenes presentades.

El Sr. VIVES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, a la vista de les esmenes presentades, el nostre Grup parlamentari ha fet un esforç per intentar col·locar tot allò que anés en la mateixa direcció en què estava plantejada la Moció a l'interior d'aquesta.

En aquest sentit i pel mateix ordre que han estat exposades davant el Ple de la Cambra, en relació amb el punt primer de la Moció, proposaríem com a esmena transaccional amb l'esmena d'Esquerra Republicana, i recollint-ne l'esperit, la supressió de l'expressió següent: «En tant que elements centrals al costat dels professionals de l'actuació del Servei de Prevenció i Extinció d'Incendis», és a dir, que aquest incís fos suprimit del text, a fi i efecte de coincidir amb l'explicació i amb la filosofia bàsica de l'esmena del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

El Sr. PRESIDENT: Així després de «Catalunya», passaria a «fonamentalment en les zones...»

El Sr. VIVES: Senyor President, per al seu millor seguiment del text ... *(El senyor Diputat lliura el text al seu President.)*

El Sr. PRESIDENT: D'acord, gràcies.

El Sr. VIVES: En relació amb l'apartat segon, el nostre Grup parlamentari mantindria el punt a) en la seva redacció actual; deixariem el punt b) també en la seva redacció actual, deixant clar, però, que, a la vista de l'esmena lletra a) del Grup parlamentari de Convergència i Unió, el nostre Grup parlamentari va tenir la temptació inicialment d'acceptar-la, i si molt m'empenyen encara la tenim, perquè en el fons estem dient el mateix, entenem nosaltres. Entenem que distingir entre «organització general i funcionament del parc propi» i «la totalitat d'aquestes reunions de brigada» és quelcom complicat, però entenem que, si s'acceptava, incorreríem, precisament, en un defecte en què no volem caure, que és fer creure, mitjançant aquesta Moció, que, des de l'òptica de l'estructura global del servei, es fan diferenciacions, a l'hora de tractar dels temes que afecten el servei, entre professionals i voluntaris. Entenem que el text que presentem a votació deixa més clar que no establim línies de separació entre professionals i voluntaris, i que, per tant, ambdós cossos poden participar en les discussions de

brigada, en igualtat de condicions, perquè, si acceptéssim l'esmena de Convergència i Unió, és evident que es fracturaria aquest plantejament.

En relació amb el punt c) de la Moció presentada pel nostre Grup, nosaltres acceptaríem, jo diria que les dues esmenes presentades, tant la d'Esquerra Republicana com la de Convergència i Unió. Entenent, això no obstant, que segurament és més completa la redacció que presenta el Grup parlamentari de Convergència i Unió, nosaltres l'acceptaríem fent al Grup que la presenta una proposta d'esmena transaccional, consistent a substituir l'expressió final «professionals reconeguts» per «de la professió i del terreny».

El punt d), nosaltres el mantindríem íntegrament, ja que no s'hi ha presentat cap esmena.

En relació amb el punt e), ens trobem en una situació similar a l'anterior, amb dues esmenes que van en idèntica direcció. I nosaltres entenem que és més completa en la seva redacció la que presenta el Grup parlamentari de Convergència i Unió, i l'acceptaríem en la seva totalitat.

I, quant a la lletra f), acceptaríem l'incís de l'esmena de modificació d'Esquerra Republicana de Catalunya, per tal com hi estem plenament d'acord i millora la redacció inicial, en el sentit d'afegir, al final —«que en la selecció de bombers professionals tinguin»—, entre «tinguin» i «preferència», l'expressió «en igualtat de condicions», que correspon, ho repetixo, al text de l'esmena presentada pel Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Passem, doncs, a votació... *(El senyor Subirà i Claus s'aixeca per parlar.)* Senyor Subirà?

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS *(de l'escó estant)*: Sí, senyor President, per demanar votació separada dels punts números 1 i 2, i, dins el punt número 2, de les diferents lletres.

El Sr. PRESIDENT: Bé. Aleshores, passem a votació, primerament, el punt 1, en la forma que ha indicat el senyor Maties Vives, és a dir, amb la supressió de les paraules següents: «En tant que elements centrals, al costat dels professionals, de l'actuació del Servei de Prevenció i Extinció d'Incendis».

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquest punt primer, en la forma indicada, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El punt primer ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Passem ara a votació el punt segon, i, separatament, les diverses lletres, entenent-se, evidentment, que, només que hi hagi una votació positiva, les dues ratlles introductòries queden també aprovades. No tindrien sentit, evidentment, si hi hagués votacions negatives per a totes les lletres.

Comencem, doncs, la votació per la lletra a).

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb la lletra a) del segon punt de la Moció, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La lletra a) ha quedat rebutjada per 44 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votació la lletra b), d'acord amb el text primitiu de la Moció.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La lletra b) ha estat aprovada per 52 vots a favor, 5 en contra i 44 abstencions.

Passem ara a votació la lletra c), amb el text següent, que és el text de l'esmena de Convergència i Unió, punt b), però modificant el final, substituint, al final, les paraules «professionals reconeguts» per «de la professió i el terreny»; és a dir, que acabi «d'aquell membre del Cos de Bombers amb majors coneixements de la professió i del terreny».

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquest text, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La lletra c), amb la redacció indicada, ha estat aprovada per 96 vots a favor, 5 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votació la lletra d), tal com estava redactada primitivament en la Moció.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La lletra d) ha estat rebutjada per 44 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votació la lletra e), que, en realitat, ha quedat substituïda pel text de la lletra c) de l'esmena de Convergència i Unió.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La lletra e) ha quedat aprovada per 96 vots a favor, 5 en contra i cap abstenció.

(El senyor Casanovas s'aixeca per parlar.) Si vol, la lletra f)...

El Sr. CASANOVAS (de l'escó estant): Sí, senyor President; demanaríem que es llegís el que hem de votar, perquè ha quedat una mica confús el que s'ha acceptat o no, o la transacció que hi ha hagut.

El Sr. PRESIDENT: El text que es va a votar és el següent: «Que en la selecció de bombers professionals tinguin, en igualtat de condicions, preferència els aspirants amb residència a la zona amb vacants a cobrir, pel seu coneixement del terreny, i de forma especial els ciutadans que aspirin a plaça i es trobin en situació d'atur.»

Passem, doncs, a votació el text que acabo de llegir.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La lletra f) ha quedat aprovada per 97 vots a favor, 5 en contra i cap abstenció.

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu
sobre el Pla de Reconversió del sector de l'electrodomèstic

Passem ara al següent punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el Pla de Reconversió del sector de l'electrodomèstic.

Té la paraula, per a la defensa de la Moció, el Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, de nou per a situar, en la tarda d'avui, a debat, aspectes —en aquest cas, concrets— de l'anomenat Pla de Reconversió del sector d'electrodomèstics, línia blanca, i com a conseqüència de la interpellació que varem veure en la darrera sessió plenària de la Cambra.

Avui mateix hem assistit a un debat sobre l'empresa Crolls, i jo voldria començar per dir, congruent amb la voluntat política del PSU en presentar aquesta Moció, que no és bo que convertim aquests temes en elements d'acusació de qui sigui contra qui sigui, ni d'un grup polític contra un representant d'una institució, ni d'un representant d'una institució contra un representant d'una altra institució, perquè si convertim aquestes discussions —temes en els quals tots estem obligats a buscar una sortida en el sentit més positiu de la paraula..., ens equivoquem si ho plantejem des de l'òptica de la confrontació, i, si no ho plantejem des de l'òptica de la recerca d'aquells punts que ens poden ser comuns, d'aquells punts d'acord en relació amb els temes concrets.

El Partit Socialista Unificat de Catalunya, que va estar present en el Pla de Sanejament de l'empresa Crolls de l'estiu del 81, quan va explicar a l'opinió pública —fonamentalment de la circumscripció de Tarragona, el mes d'agost d'enguany— que volíem portar aquest tema al Parlament per a cercar-hi una sortida, perquè enteníem que l'empresa Crolls era una empresa viable, varem rebre les crítiques d'alguns, varem rebre —per què no dir-ho?— la mirada burleta d'uns altres, varem rebre —per què no dir-ho?— la recriminació de la més alta institució política —municipal— de la ciutat de Reus, i, malgrat tot, nosaltres vam fer allò que jo diria que conforma en certa manera les petites grandeses del món de la política: contra un informe tècnic, contra una voluntat tècnica de desmantellar Crolls, ésser capaços de cercar majories polítiques que, a través de l'acció d'aquesta mateixa política, transformin aquell informe tècnic i garanteixin la viabilitat i la sortida de l'empresa Crolls.

I, sense llançar campanes a volar, i sense fer volar coloms, i sense falsos optimismes, entenem que estem en el camí d'aconseguir-ho. No només —i que quedi clar— per si es materialitza la situació que en aquest moment hi ha de relació entre el comitè d'empresa, ajuntament, determinats Departaments del Consell Executiu i una empresa alemana —no només per això—, sinó deixant oberta la porta a altres possibles tipus de sortides per a l'empresa Crolls de la ciutat de Reus. Però, entenguem-ho bé: aquest és un tema del qual, en cap cas, no en podem fer, ni el Consell Executiu, ni Convergència i Unió, ni cap altre partit polític d'aquesta Cambra, ni el PSU, una utilització de tipus partidista, i, per tant, cal que partim de la base del fet de posar-nos d'acord en l'essencial i oblidar aquelles petites diferències que puguem tenir sobre el tema. Si més no, perquè no havent-ho fet així des del Consell Executiu de la Generalitat, que era qui tenia la primera responsabilitat a fer-ho —podem discrepar sobre si era convenient o no—, però el que sí que és cert, i xifres canten, és que en aquest moment 197 treballadors de l'empresa Crolls, per manca d'expectatives en el

seu futur, han abandonat el seu lloc de treball, han renunciat al seu lloc de treball, amb una indemnització d'un milió i mig de pessetes, i entenem que aquesta sí que és una responsabilitat que no ens pertoca als partits de l'oposició.

Fóra molt fàcil venir aquí i dir: «bé, és que el govern de Convergència i Unió» —ho vàrem dir en la interpellació— «ha estat un govern dèbil en aquest tema; no ha tingut voluntat política». Fóra molt fàcil per a nosaltres venir aquí i explicar que un govern que segurament no entén les característiques actuals de la societat industrial catalana, des de Madrid actua de tal o tal manera provocant situacions com aquesta. Ens fóra molt fàcil. Vàrem fer-ho llavors de la interpellació. Vàrem explicar quin era el nostre punt de vista. Però en aquest moment el que ens cal, des de la nostra òptica, en aquest tema —i anunciem ja que ho farem també en tota la resta del sector d'electrodomèstics línia blanca per tal de tornar de nou a allò que jo deia abans: les petites o grans situacions de grandesa que té el món de la política—, és cercar majories en aquesta Cambra que permetin contrainformes Mc Kinsey i, contra possibles plans de reconversió elaborats des del Govern central, imposar la voluntat política del poble de Catalunya.

Doncs, per fer això, des d'una opció nacional, com és la del Partit Socialista Unificat de Catalunya, des d'una opció inequívoca al servei dels treballadors i des d'una acció combativa de creació d'expectatives per als que avui encara romanen en l'interior de l'empresa Crolls, és pel que hem presentat la Moció en la forma que ho hem fet, amb cinc punts concrets, cinc punts que telegràficament vénen a dir el següent.

Primer, voluntat d'oposició del Ple del Parlament de Catalunya al Pla de reconversió del sector d'electrodomèstics línia blanca en el seu estat i redactat actuals, coincidint amb les opinions de Comissions Obreres de Catalunya, coincidint amb les opinions de la Unió General de Treballadors, al Parlament, contra el Pla de reconversió en el seu estat actual; garantir la fluïdesa de relacions —punt primer— entre el Consell Executiu i el Parlament, i, evidentment, situar-hi, al bell mig d'aquesta informació, no només el tema Crolls, sinó el tema de Domar-Corberó, el tema, en definitiva, del grup català.

Segon punt, instar el Consell Executiu perquè emprengui les accions necessàries enfront de l'Administració central per tal de retardar la data fatídica del 31 de desembre fins al 30 d'abril. Però que quedi clar per a tothom que no estem demanant que l'empresa Sogefesa mantingui l'activitat en la indústria Crolls en aquest moment. Estem demanant que l'oferta del Govern central d'indemnitzar amb un milió i mig de pessetes aquells treballadors que vulguin abandonar voluntàriament el seu lloc de treball es mantingui, també, fins al 30 d'abril, per tal que els treballadors no perdin expectatives en aquest moment i no hagin de negociar sota la pressió —amb qui sigui—, negociant amb qui sigui sota la pressió del 31 de desembre. Per tant, no Sogefesa, Administració central; que es comprometi —i en aquest sentit instem i reforcem l'actitud del Consell Executiu— a mantenir aquest ajut extraordinari per renúncia al treball fins al 30 d'abril.

Tercer punt, instar el Consell Executiu perquè d'acord amb l'Ajuntament de la ciutat de Reus obri vies de negociació amb el Govern central que permetin alliberar de càrregues i gravàmens els terrenys i instal·lacions de l'empresa Crolls per tal de fer-ne possible la capitalització. I aquí jo voldria ser molt clar

en relació amb el que vol dir aquest punt. Ens estem referint, òbviament, i ho faig de forma explícita perquè algun Grup parlamentari ho ha demanat, a les càrregues i gravàmens que tenen el seu origen en deutes a l'Administració central. No estem parlant —perquè no ho podríem fer, perquè no som ningú per a fer-ho— de les càrregues i gravàmens que puguin provenir de terceres persones, que puguin provenir de proveïdors, que puguin, en definitiva, tenir el seu conducte processal a través del dret privat, sinó que ens estem referint estrictament als deutes, càrregues i gravàmens imposats sobre aquestes instal·lacions, sobre aquests terrenys, que tinguin el seu origen en deutes, repeteixo, de l'Administració central. I no tindriem cap inconvenient, si algun Grup parlamentari ho vol així, a explicitar això, textualment, en el punt tercer de la Moció, tot i que no hi ha cap esmena presentada en aquesta direcció, però per tal que quedés clara quina és la voluntat del PSUC. Perquè si Crolls ha d'entrar en negociacions amb una empresa alemanya o si Crolls ha d'entrar a mantenir-se dintre del grup Safel amb un determinat condicionant, o si Crolls ha de negociar amb el grup Domar-Corberó per a la seva incorporació al grup català, o si Crolls ha de buscar una sortida al marge d'aquestes tres, és important que estigui capitalitzada i és evident que uns terrenys que suporten avui càrregues i gravàmens per valor de quatre-cents milions de pessetes són suficients —si els alliberem d'això— per a capitalitzar-la i fer-la una empresa desitjada per molts d'aquests sectors amb els seus treballadors conservant el seu lloc de treball.

Punt quart, instar el Consell Executiu perquè convidi l'Ajuntament de Reus, el comitè d'empresa de Crolls i les forces econòmiques, socials i polítiques de la ciutat a una taula de seguiment que faci una anàlisi permanent de la situació de l'empresa; però també —ull viu!— que cerqui vies de reindustrialització, que és quelcom que en aquest moment —i ens consta, com abans explicava el Diputat senyor Subirà— l'ajuntament de la ciutat, el Departament de Treball... Mirin, no ho sé, és igual. La situació que hem creat en l'opinió pública, que hem creat en l'opinió pública els treballadors de Crolls i, més enllà, les forces polítiques que colze amb colze defensem la seva continuïtat ha permès que això fos possible.

I, cinquè i darrer punt, l'ajut material, el suport material de la Conselleria d'Indústria en aquest cas o de la que correspongui del Consell Executiu de la Generalitat per tal de fer possible la configuració de les formes jurídiques a les quals s'hagin d'acollir els treballadors de Crolls en la recerca d'aquesta via de reindustrialització segons quin sigui el destí final de la societat. Entenguis bé: ajuts materials que, evidentment, i no podria ser d'altra manera, es corresponen també amb les possibilitats que té avui el Consell Executiu de la Generalitat.

Amb aquesta voluntat de fer possible l'acord unànim de la Cambra, amb aquesta voluntat de no convertir aquest tema amb element de confrontació ni entre partits ni entre institucions, sinó amb la voluntat que els treballadors que malgrat la manca d'expectativa generada pel Consell Executiu i pel Govern central romanen avui al seu lloc de treball en l'empresa Crolls, és la que els demanem, senyores i senyors Diputats, el vot favorable al text d'aquesta Moció.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Passem ara a les intervencions dels Grups esmenants. Han presentat esmenes el Grup d'Esquerra

Republicana i el Grup de Convergència i Unió.

Per a defensar les esmenes d'Esquerra Republicana, té la paraula el Diputat senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ I ROCAMORA: Gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats. Hem presentat esmenes a aquesta Moció en els seus diferents punts. A l'apartat primer hem fet una esmena fonamental que és en relació amb si el Consell Executiu de la Generalitat informará periòdicament i de forma detallada —nosaltres pensem que no hi ha una base de començament en aquest termini: què vol dir periòdicament, a partir de quan, quins terminis—, i de forma detallada el Parlament de les gestions.

Aleshores, la nostra esmena és concreta: «abans d'un mes». Abans d'un mes, per què? Perquè suposant que avui o, més o menys, en les dades en què previsiblement podia passar aquesta Moció, que era el Ple passat, abans d'un mes representava aproximadament abans de les festes de les vacances parlamentàries, que, d'alguna manera, comencen ja aquest mes de desembre. Però també hi havia un altre termini, que era el 31 de desembre, que pesava ja, com he dit abans, com una espècie d'espasa de Dàmocles sobre la possibilitat de la continuació o no de l'empresa. Aleshores, si abans d'un mes, la Conselleria —aquí demanem que sigui en la Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme—, es rebessin les notícies del Consell Executiu sobre aquest informe que es sollicitava, en aquest primer punt de la Moció, era bo, periòdicament, i sense donar uns terminis ni uns començaments, podia passar ja al gener, podia passar més endavant i hauria decaïgut la possibilitat de fer accions o com a mínim que aquest Parlament en tingués notícies. De manera que demanàvem abans d'un mes, a partir del que era previsible la setmana passada, però com a mínim, avui que s'aprova, abans d'un mes seria encara durant l'any 1983, i, d'alguna manera, també veurem si després queda decaïgut algun dels punts de les mocions pel fet que un dels punts ja s'ha aconseguit en aquest entremig.

Aleshores, no demanar-ho davant del Parlament, genèricament, sinó en una Comissió. Aquesta és la nostra esmena.

També tenim una esmena al punt tres, que era de supressió. Per què havíem demanat la supressió d'aquest punt i no solament votar en contra? Perquè pensàvem que el que aquí estava sol·licitat, aquest possible quedar lliures de càrregues, nosaltres sabem perfectament que aquestes càrregues són quatre-cents milions i dos-cents milions —dos-cents milions a la Seguretat Social i quatre-cents milions a Hisenda—, que hi ha fins i tot dictat un embarg de terrenys i maquinària per part d'Hisenda. Aleshores, això era, d'alguna manera, entrar, des d'un punt de vista estrictament jurídic, en la possibilitat de trobar que no hi havia una habilitat tributària.

Hi ha, sembla, uns precedents. Amb la possibilitat que aquests precedents existeixin i sigui possible, d'alguna manera, no quedar lliure de càrregues, sinó condonar —o una paraula que tècnicament fos possible des del punt de vista jurídic—, retirarem aquesta esmena i votarem favorablement aquest punt.

També tenim una esmena de modificació a l'apartat quatre. En aquest sentit nosaltres estem convençuts que ja hi ha una taula de negociacions, ja hi ha una bona línia de conversacions. I ens posàvem, concretament, que entre l'Ajuntament, el comitè d'empresa i la Conselleria, és a dir, les Conselleries co-

rresponents o el Consell Executiu, fessin la recerca de possibles vies de solució del problema laboral dels treballadors —que, evidentment, és el més greu, no tant quant a la reconversió de la factoria davant d'una possible reconversió industrial del sector d'electrodomèstics de tot Catalunya— i, també, la recerca —deixar l'últim paràgraf de la Moció exacte—, la recerca de possibles vies de reindustrialització d'aquesta.

I aquí fèiem un supressió d'una part del que es demanava, que era «les forces polítiques, socials i econòmiques d'aquella ciutat», perquè pensem que de dues maneres aquestes forces polítiques, socials i econòmiques de la ciutat hi són. Una d'elles és quant a la seva representació electoral a nivell d'ajuntament i una altra és perquè aquest mateix ajuntament, des de fa temps, té aprovat la formació d'una taula amb les diferents forces, i és, evidentment, a nivell d'ajuntament que s'ha d'exigir aquesta convocatòria de les diferents forces socials, polítiques i econòmiques —que aquí també hi ha representació de la major part dels partits polítics a Catalunya. D'alguna manera hi faltarien els sindicats, hi faltarien les empreses, el foment o les cambres de comerç. Aleshores, és l'Ajuntament de Reus que creiem que ha de fer aquesta convocatòria —ja la té feta i té aquesta taula. Llavors no creiem que el Parlament hagi de fer aquesta instància i ens remetiem en la nostra esmena a limitar a l'Ajuntament, comitè d'empresa i Consell Executiu el seguiment de totes aquestes possibles vies de solució.

Finalment, tenim una altra esmena de supressió a l'apartat cinquè, de supressió de tot el text, perquè creiem que era redundant; era un aspecte concret del que, d'alguna manera, es demanava al punt quatre. Però si tal com ara, últimament, sembla, les vies de solució d'aquesta empresa concreta fugen del sector electrodomèstic, es farà possiblement una cooperativa laboral o una altra forma jurídica. En aquest sentit —ja ho hem dit abans, esperem notícies del Consell Executiu sobre el cas per la possibilitat d'una acció concreta—, acceptàriem aquest punt número cinc tal com està. Retirem la nostra esmena de supressió.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Bé; té ara la paraula el Grup parlamentari de Convergència i Unió. En el seu nom, el senyor Vallvé.

El Sr. VALLVÉ: Honorable senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, molt breument perquè em sembla que la posició del nostre Grup parlamentari és prou clara davant d'aquesta Moció presentada pel Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya referent al Pla de reconversió del sector d'electrodomèstics de línia blanca.

Pel que fa al punt número 1, al punt primer, el nostre Grup parlamentari evidentment votarà que sí d'informar el Parlament de totes les gestions fetes per tal d'oposar-nos a l'aplicació del Pla tal com està redactat. Em sembla que no cal repetir els arguments que el Conseller d'Indústria ha repetit aquesta mateixa tarda en aquesta mateixa reunió sobre les actuacions dutes a terme pel Consell Executiu de la Generalitat i pel Departament d'Indústria i Energia en concret, oposant-se a la forma en què es vol resoldre aquest problema de reconversió del sector d'electrodomèstics de línia blanca, fórmula de resolució que deixa en una clara inferioritat les empreses catalanes de Corberó, Nova Bru i, també, l'empresa Crolls, objecte d'aquesta Moció. Per tant, en aquest sentit, el nostre Grup parla-

mentari votarà afirmativament aquest punt primer, i el votarà també en el cas que sigui acceptada pel Grup proposant l'esmena proposada pel Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, que entenem que concreta una mica més, potser, el que estableix la forma com s'ha de donar aquesta informació al Parlament.

Pel que fa al punt número 2, el punt de demanar que es retardi la data fixada per a acollir-se a l'ajut extraordinari per renúncia al lloc de treball, això és una cosa que, el Consell Executiu, evidentment, prosseguirà les gestions fetes, però que ja s'ha fet; és una cosa que s'ha estat fent i s'ha fet, i hi ha, evidentment, documentació del Departament d'Indústria i Energia adreçant-se demanant que es retardi aquesta data d'aplicació, del 31 de desembre, fins al 30 d'abril. Per tant, és un punt amb el qual nosaltres estem totalment d'acord, que seguirà fent-se, i que el Consell Executiu ens consta que ja ho ha fet.

Pel que fa al punt tercer, el punt que fa referència a obrir vies de negociació amb el Govern central, per tal d'alliberar les càrregues que hi pugui haver sobre els terrenys i instal·lacions de l'empresa Crolls, entenem —i ho havíem entès des d'un primer moment— que era evident que això es referia, únicament, a les càrregues que podien pesar des del sector públic, en cap cas no podia representar hipoteques que pogués tenir l'empresa d'altres empreses del sector privat, i, per tant, estem plenament d'acord a votar afirmativament també aquest punt.

Pel que fa al punt número 4, a aquest no podríem donar el nostre vot afirmatiu, tal com ha estat presentat en el text de la Moció, i en aquest sentit hem presentat una esmena, una esmena en el sentit que el Consell Executiu aprofundeixi les relacions necessàries, les relacions que ja han estat iniciades, les relacions que ja s'han dut a terme amb l'Ajuntament de Reus i amb el comitè d'empresa de Crolls, perquè entenem que són els dos interlocutors vàlids en aquest cas. D'una banda, l'Ajuntament, pel perjudici que portaria la pèrdua dels llocs de treball de l'empresa Crolls; d'altra banda, per raons òbvies, el mateix comitè d'empresa de Crolls. Aquestes gestions ja s'estan duent a terme, ja s'han dut a terme, hi ha ja uns contactes permanents entre el Consell Executiu de la Generalitat i aquestes institucions, i aleshores, això sí que estem disposats, naturalment, a votar-ho i a recolzar-ho. En canvi, no podríem acceptar que aquí s'incloguessin també les forces polítiques i sindicals, perquè entenem que aquestes forces, d'alguna manera, estan ja representades a l'Ajuntament i estan també ja representades en el comitè d'empresa. D'altra banda, el Diputat que ha presentat la Moció ha dit clarament que això era un tema que havia de ser amb la col·laboració de tots per a resoldre el problema de l'empresa Crolls, i no havia de ser el patrimoni de cap Grup parlamentari en concret. De la forma com estava presentada, entenem que potser no hauria reeixit en aquest sentit.

Pel que fa, finalment, al punt número cinquè, estem disposats, naturalment, a votar-lo favorablement, per tal que, sigui quina sigui, evidentment, la forma que agafi la societat o l'empresa Crolls, pugui tirar endavant, i que el Consell Executiu pugui donar-li els ajuts necessaris. En aquest sentit, doncs, el nostre Grup parlamentari —ha estat sempre la política del Consell Executiu de la Generalitat— està per la continuïtat de l'empresa, pel manteniment de llocs de treball, per la defensa dels centres productors de riquesa i, en aquest cas, aquesta Moció

és un impuls a continuar fent allò que el Consell Executiu ha fet ja durant tot aquest temps, com ja va anunciar en el debat del programa d'actuació econòmica el mes de novembre, i, en aquest sentit, doncs, ho continuarà fent.

Moltes gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Passem ara a les intervencions... (*El senyor Hortalà demana per parlar.*) Senyor Hortalà?

El Sr. HORTALÀ (*de l'escó estant*): Senyor President, una qüestió d'ordre. M'ha semblat entendre, arran d'aquesta última intervenció, que pel que fa al tercer punt de la Moció presentada, el representant de Convergència i Unió, que, d'alguna manera, expressa l'opinió del Govern, entén que la liquidació dels deutes que graven aquesta empresa, per Seguretat Social i per Hisenda Pública, convé que es faci des d'aquí, invocant no sé quins precedents, l'opció que siguin liquidats. Jo em permeto, només, fer observar —si és que això és procedent, i em sembla que sí— el precedent que això pot tenir que des d'aquesta Cambra s'invocui públicament la defraudació fiscal.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Bé, jo crec, de tota manera, que és una qüestió que és al marge del debat, perquè el que es votarà és el text que el senyor Maties Vives demanarà de votar, i les intervencions que puguin tenir els senyors Diputats en el debat no introdueixen, gens ni mica, cap mena de presa de posició del Parlament. (*El senyor Vallvé demana per parlar.*) Senyor Vallvé, volia dir alguna cosa?

El Sr. VALLVÉ (*de l'escó estant*): No, President, molt breu. Jo només volia dir que el text de la Moció diu «que deixi lliure de càrregues i gravàmens». Aleshores, de precedents, em sembla que l'única persona que ha parlat de precedents ha estat, precisament, el representant d'Esquerra Republicana, des de la tribuna.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Bé, passem, doncs, a les intervencions dels Grups que no hi han presentat esmenes. En primer lloc, el Grup de Centristes. Té la paraula el Diputat senyor Luna.

El Sr. LUNA: Muy Honorable señor Presidente, señoras Diputadas, señores Diputados, muy brevemente en nombre del Grupo Centrista, para indicar nuestro posicionamiento respecto de la Moción subsiguiente a la interpelación al Consell Executiu sobre el pla de reconversió del sector d'electrodomèstics, presentada por el Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Hemos de decir, ante todo, que por parte de nuestro Grupo se ve como muy positiva la presentación de esta Moción, porque, por nuestra parte, consideramos que es bueno que se presente todo aquello que pueda ser factible y eficaz respecto de la situación de la empresa Crolls, Sociedad Anónima, y sobre todo de sus trabajadores.

Entrando en los puntos concretos de la Moción, por nuestra parte hemos de indicar lo siguiente: en primer lugar, que damos nuestro total apoyo al punto 1, por cuanto a través de él lo único que se quiere es realmente dar posibilidad a la acción de impulso parlamentario, desde el punto de vista de la política del Gobierno. Y aceptaremos este primer punto, votándolo favorablemente, tanto en su redacción actual como —como descamos— si el Grupo proponente acepta la enmienda de Es-

guerra Republicana de Catalunya, fijando aquella periodicidad.

En segundo lugar, nosotros —y sin mayor comentario, porque estamos totalmente de acuerdo en esta ampliación del plazo a que se refiere el punto segundo— votaremos favorablemente al punto segundo.

En cuanto al punto tercero, por nuestra parte tenemos dudas en cuanto a lo que signifique la libertad de cargas y gravámenes. Seguramente a alguna indicación de nuestro Grupo o de otro, el Ilustre Diputado señor Matías Vives había hecho referencia, matizando que se refería a cargas y gravámenes de origen público. Por nuestra parte, para no tener duda en cuanto a la votación, y al alcance de la misma, solicitaríamos —si esto es posible reglamentariamente— que conste que se refiere a cargas y gravámenes de origen público, porque, si no, de no poder ser así, nosotros no podríamos votar favorablemente este punto tercero, por cuanto que implicaría, la redacción actual, un confusionismo que nosotros queremos en absoluto evitar, ya que nosotros nunca podríamos desgravar ni pedir que se desgravase una carga o un gravamen que proviene de un derecho de un tercero.

En cuanto al cuarto punto, hemos de manifestar que, tal como está redactado, no lo podemos aceptar, y simplemente porque consideramos que sería poco factible y, desde luego, poco eficaz. Ese asamblearismo de todas las fuerzas políticas, sociales y económicas, aparte de fuerzas más directamente implicadas, harían, quizá, eventualmente poco útil el que se votase favorablemente este punto cuarto, siquiera, siquiera, lógicamente, estamos a la expectativa del posicionamiento último del Grupo comunista en cuanto a la aceptación de algunas enmiendas.

Y finalmente, en cuanto al punto 5... (*Pausa. Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT: Silenci, senyors Diputats; els prego que si volen parlar surtin fora de la sala.

El Sr. LUNA: Y, finalmente, en cuanto al punto último, hemos de manifestar una cierta perplejidad en cuanto a su redacción, que nos parece un tanto evanescente y, en ese sentido, quizá, de difícil viabilidad. Se habla en subjuntivo, en potencial, en «fer possible»..., pero, en cualquier caso, habiendo notado la intención de este punto último, la buena intención que late debajo de este punto último, nosotros lo votaremos también favorablemente.

Muchas gracias, señor Presidente; muchas gracias, señoras Diputadas; muchas gracias, señores Diputados.

El Sr. PRESIDENT: El Grup Mixt desitja intervenir en el debat? (*Pausa.*) No. Bé, el Grup Socialista? (*Pausa.*) El Diputat senyor Roig té la paraula.

El Sr. ROIG: Senyor President, senyores i senyors Diputats, anem a parlar d'un tema, ara, que ja n'estem parlant fa dies, però que ve ja de temps enrera —l'Honorable Conseller d'Indústria i Energia ho ha reconegut avui—, ve de l'any 80, ja que es va plantejar a la ciutat de Reus —concretament allà, perquè és una de les empreses punteres que tenim a Reus i a la comarca del Baix Camp—, i va crear tota una sèrie de preocupacions. Aquestes preocupacions es van materialitzar amb unes visites, l'estiu del 81, amb l'Honorable Conseller de Treball, on, acompanyats pel comitè d'empresa i jo mateix, vam visitar l'Honorable Conseller de Treball i li vam exposar la greu preocupació que hi havia a la ciutat de Reus davant la possible desa-

parició de l'empresa Crolls, que estava immersa dintre de la crisi de la línia blanca. El senyor Conseller ens va rebre molt bé, però allí vam debatre que estàvem davant d'una situació molt particular. Aquí, en aquest Parlament, hem parlat moltes vegades de la revolució tecnològica: l'empresa Crolls té una tecnologia pròpia, feta a Reus i a Catalunya. Per tant, estem davant un tema que era força interessant, perquè la Generalitat de Catalunya pogués tenir tot el seu pes polític, aquí, per a tirar endavant, davant d'una marca acreditada —d'això no cal ni parlar-ne—, i, per tant, davant d'unes perspectives, tant a nivell de Catalunya com a nivell de tot l'Estat, de poder endegar diferents solucions, fins i tot fora dels plans de reconversió que s'estaven debatent en aquell moment a nivell d'Estat. Hi havia diferents possibilitats, fins i tot agafant iniciatives al marge, l'any 81, evidentment.

L'Honorable Conseller de Treball, el senyor Rigol, va fer, evidentment, contactes amb l'empresa Crolls —perquè, entre altres coses, hi ha uns vincles polítics que l'unien amb el director de l'empresa—, i, per tant, semblava que es podia muntar una línia de confiança i de relació entre l'empresa, el comitè d'empresa i el Govern de la Generalitat de Catalunya, l'any 81, per a endegar amb tota la fermesa una solució que en aquells moments hi havia força perspectives per a donar-hi una sortida. Tant és així que jo diria que el comitè d'empresa va confiar en el Govern de la Generalitat, en les paraules del senyor Conseller, i va confiar en la bona relació entre l'empresa i el Govern de la Generalitat de Catalunya. I aquest és un fet que tots l'han constatat, perquè els treballadors de Crolls, amb el comitè d'empresa al davant, sempre han anat a l'una amb l'empresa, durant aquest període de temps, de l'any 81 al 83, en què ha anat passant el temps.

El que sí que és clar és que hem arribat a aquesta situació en què els treballadors s'alarmen, perquè els donen una data per a marxar, ja —senyor Conseller, estic parlant de l'any 81 al 83—, hi ha pànic a la ciutat de Reus i dintre la plantilla de treballadors, i el que van fer els treballadors de Crolls, l'any 81, d'anar a buscar totes les forces polítiques i sindicals de la comarca per a salvar aquesta empresa, ho van tornar a fer ara, l'any 83. Per tant, de protagonisme polític, ni per part nostra ni per part de ningú, sinó que és un tema que ha interessat i ha preocupat sempre totes les forces econòmiques i socials de la ciutat i de la comarca.

Ara, en aquest moment, estem debatent un tema. El que tenim damunt la taula és una cosa que es podia haver començat a endegar amb força per part del Govern de la Generalitat l'estiu del 81; hi va haver una voluntat de confiança per part dels treballadors; que l'empresa i el Govern de la Generalitat estarien al damunt d'aquest tema, perquè era un tema força interessant, i ha conduït a una pèrdua de temps, que avui ja no hi ha les expectatives que es generaven l'any 81. I això, ho sabem tots, i sabem que hi havia més facilitats abans per a tirar endavant la reconversió industrial de Crolls, que no avui dia.

Per tant, senyores i senyors Diputats, estem donant impuls a un tema que, si el Govern de la Generalitat l'any 81, a l'estiu, hagués tingut la ferma voluntat d'impulsar-ho i de tirar endavant la reconversió industrial, salvant tecnologia catalana, avui dia aquest tema, probablement, no l'estàriem debatent.

Fetes aquestes consideracions, que nosaltres entenem que són importants, hem d'anunciar que els punts que hi ha mar-

cats aquí, dintre de la Moció, estan dintre de la línia d'actuació dels socialistes, no avui, sinó ja també l'any 81, i, per tant, continuem recolzant tota aquesta via, que farem tot el que sigui necessari per a tirar endavant, en primer lloc salvant els llocs de treball de l'empresa Crolls, i després, també, si podem salvar, si és que es pot, aquesta tecnologia que teniem aquí, i que, d'alguna manera, pot ser que ens desaparegui. Jo diria que, al final, ens desapareixerà.

Per tant, votarem afirmativament els cinc punts de la moció presentada aquí, amb el benentès que aquest vot és una confirmació que totes les gestions que es van emprendre l'any 81, ara, a finals del 83, el Govern de la Generalitat es veurà obligat a respondre d'una manera més clara. I el primer punt, per exemple, que diu: «d'informar», es podria informar de què ha passat exactament, per què s'ha deixat esmoreir el tema durant aquest lapsus de temps.

Moltes gràcies, senyor President, moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Maties Vives té la paraula per a indicar la posició sobre les esmenes.

El Sr. VIVES: Moltes gràcies, senyor President, per a indicar, en primer lloc, la nostra voluntat radicalment allunyada de cridar a la defraudació fiscal, des d'aquesta Cambra. En parlarem quan arribem a les esmenes al punt tercer.

En el punt primer, el nostre Grup parlamentari anuncia que accepta l'esmena presentada per Esquerra Republicana de Catalunya en el sentit que la informació no sigui periòdica, sinó en qualsevol cas abans d'un mes; i després ja en parlarem. Doncs, abans d'un mes la informació a la Comissió d'Indústria. Per tant, el punt primer queda modificat per l'esmena d'Esquerra Republicana en la seva totalitat.

El punt segon és clar que quedaria tal com està en el text de la Moció.

Al punt tercer, que és el que fa referència a càrregues i gravàmens, jo voldria, en tot cas, tal com feia en la presentació de la Moció, demanar a la Mesa que, atès que no hi ha cap esmena presentada en aquest punt, i atès que alguns Grups parlamentaris manifestaven reticències en relació amb la realitat actual, com sigui que la voluntat és inequívoca, s'hi afegís, com a esmena tècnica —i per tal que no hi hagi cap mena de dubte—, que a continuació de «gravàmens» —és a dir, quan diem: «esdevinguin lliures de càrregues i gravàmens»— afegíssim l'expressió: «que tinguin el seu origen en deutes a l'Administració central o a alguns dels seus organismes autònoms.» Jo no sé si això fóra procedimentalment oportú o no; en qualsevol cas, per esclarir la redacció, proposaríem que s'incorporés de forma que quedés clar el text.

Per què formulem aquest punt? Formulem aquest punt, i això va en defensa d'aquest afegit, pel fet que l'informe Mc Kinsey preveu que, en l'execució de les càrregues i gravàmens que en aquest moment pesen sobre els terrenys de la indústria Crolls, el que es farà és sanejar la situació de Sogefesa en el seu pas a Safel, i, per tant, uns deutes que vénen derivats d'una societat Sogefesa, que estan imputats directament a uns terrenys i a unes instal·lacions Crolls, anirien a sanejar un Grup, en aquest cas Safel, que es desfà de l'empresa Crolls des de l'anterior Sogefesa fins a la constitució de la societat actual. I el que nosaltres pretenem amb aquest text és que els deutes dels quals porten causa les hipoteques que avui hi ha pendent

sobre aquells terrenys, que corresponen concretament a impost de tràfic d'empreses i luxe, segueixin íntegrament en el balanç de la societat Sogefesa, i, per tant, segueixin imputant-se en el seu traspàs a Safel. Però que, en qualsevol cas, se n'alliberin els terrenys i instal·lacions de l'empresa Crolls a la ciutat de Reus. No estem demanant que s'arxivin, no estem demanant que es liquidin, no estem demanant que es deixin de pagar; estem dient, simplement, que s'alliberin els terrenys i instal·lacions de Crolls i que el deute segueixi pendent amb Sogefesa o posteriorment amb Safel, si cal.

És a dir, que la liquidació d'una indústria situada a Catalunya no serveixi per a sanejar un dels grups que quedaran en aquest cas concret a fora, desprenent-se, a més a més, de l'únic apèndix català, en aquest cas, Crolls. I és en aquest sentit que formulem aquesta proposta d'esmena tècnica per tal que no hi hagi malentesos en relació amb el tema.

En relació amb el punt quart, hi ha dues esmenes presentades. Nosaltres creiem que és més correcta la redacció, més completa la redacció de l'esmena d'Esquerra Republicana de Catalunya, però hi fariem un afegit —en el cas que el Grup parlamentari que la planteja l'acceptés com a transaccional—, que és el manteniment on diu: «Instar el Consell Executiu a prosseguir les gestions ja empreses amb l'Ajuntament de Reus, el comitè d'empresa de Crolls, Societat Anònima», afegir-hi: «i a les forces polítiques, socials i econòmiques d'aquella ciutat», amb el benentès que no fóra bo, no fóra bo, atesa la situació actual de la ciutat de Reus i el seu entramat —que alguns Diputats, molts Diputats, i alguns Consellers coneixen bé—, deixar fora del seguiment de per allà on van les coses en el cas de l'empresa Crolls entitats que, com la Cambra de Comerç, han tingut un interès manifest des del primer moment a participar en el procés de reindustrialització; no fóra bo deixar-les fora de la informació de les gestions que es puguin realitzar.

I, finalment, el punt cinquè, òbviament, en tant que no hi ha cap esmena presentada, el deixariem tal com està.

Moltes gràcies, senyor President, moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Bé, evidentment qui fixa el text a votar és el senyor Maties Vives, per tant, s'entén que eventualment es votaria... *(El senyor Subirà i Rocamora demana per parlar.)* Senyor Subirà?

El Sr. SUBIRÀ I ROCAMORA: Ell m'ha demanat...

El Sr. PRESIDENT: No, no, no. El que anava a dir és que justament qui fixa el text a votar és el senyor Maties Vives, i, per tant, això és independent o no de l'opinió que pugui tenir el Grup d'Esquerra Republicana sobre l'esmena, perquè, si no, no acabaríem mai. I el procediment és el procediment; de manera que no hi ha cas, senyor Subirà.

Aleshores, anem a procedir a les votacions. *(El senyor Luna demana per parlar.)* Sí?

El Sr. LUNA: Senyor President, nuestro Grupo solicitaría votación separada del punto cuarto de la moción.

El Sr. PRESIDENT: Del punto cuarto. Bé, jo crec que és preferible votar punt per punt, donada la complexitat de la qüestió. Hi estarem una mica més de temps.

Al punt primer, el senyor Maties Vives anuncia que posa a votació el text d'acord amb l'esmena d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord,

que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El punt primer ha estat acceptat per unanimitat dels presents.

El punt segon, el senyor Maties Vives el posa a votació tal com figurava en el text de la Moció.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el punt segon, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El punt segon ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

El punt tercer... (*El senyor Armet demana per parlar.*)

El Sr. ARMET: Senyor President, si es pogués passar a la lectura del punt tercer tal com ha quedat?

El Sr. PRESIDENT: Sí, el llegirem. La Mesa entén que des del moment que hi havia una esmena de supressió es pot proposar una modificació del text. Si no hi hagués hagut aquesta esmena de supressió, d'acord amb el criteri que, precisament, havia establert la Mesa aquest matí mateix, no s'admetria la possibilitat d'un canvi en el text. Llavors, el punt tercer diria el següent: «Instar el Consell Executiu per tal que, d'acord amb l'Ajuntament de la ciutat de Reus, obri vies de negociació amb el Govern central que permetin que els terrenys i instal·lacions de l'empresa Crolls, SA a Reus esdevinguin lliures de càrregues i gravàmens que tinguin el seu origen en deutes a l'Administració central o als seus organismes autònoms, fent possible així la capitalització inicial de l'empresa.»

(*El senyor Camps i Rovira demana per parlar.*) Senyor Camps?

El Sr. CAMPS i ROVIRA: Senyor President, una qüestió d'ordre. Jo entenc que, respectuosament, l'explicació que ha donat el Diputat del PSU, en explicar la intencionalitat política d'esdevenir «lliures de càrregues i gravàmens», s'estava referint a una novació d'aquestes càrregues i gravàmens referint-les a unes altres instal·lacions. Aquesta seria la paraula perquè em sembla que de la forma que ha quedat redactada segueix havent-hi els mateixos problemes que teníem abans i que havia apuntat el senyor Hortalà.

Crec que la formulació correcta seria parlar d'una novació de les càrregues i gravàmens, i en aquest sentit no trobaríem els conflictes de què parlàvem abans.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Maties Vives no modifica el text que proposa.

El Sr. VIVES: Senyor President, nosaltres estem d'acord amb l'argumentació que dona el senyor Jaume Camps. El que succeeix és que, segurament, ara fóra complicat de modificar el text en la forma que ell proposa, i al mateix temps jo voldria fer notar que «esdevinguin lliures de càrregues i gravàmens» ve referit als terrenys d'instal·lacions; ho diu textualment la moció.

És a dir, en dir els terrenys i instal·lacions de l'empresa Crolls, ens estem referint a aquests terrenys, no al deute, no a les càrregues en genèric, sinó a les que en aquest moment estan gravant aquests terrenys. Per tant, acceptant i compartint l'argumentació que ell ha exposat, nosaltres ens inclinàrem, a efectes pràctics de votació, a sotmetre'l a votació tal com està, perquè entenem que recull plenament el que ell plantejava.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé; passem a votació, doncs, el text que jo mateix he llegit.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquest text, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El punt tercer ha quedat aprovat per 19 vots a favor, cap en contra i 74 abstencions.

Al punt quart, el text que posa a votació el senyor Maties Vives és el següent: «Instar el Consell Executiu a prosseguir les gestions ja empreses amb l'Ajuntament de Reus, el comitè d'empresa Crolls, SA i les forces polítiques, socials i econòmiques d'aquella ciutat, en la recerca de possibles vies de solució al problema laboral dels treballadors de la factoria Crolls de Reus i alhora de recerca de les possibles vies de reindustrialització d'aquesta.»

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquest text, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El punt quart ha estat aprovat per 88 vots a favor, cap en contra i cinc abstencions.

I, finalment, passem a votació el punt cinquè, d'acord amb el text primitiu de la moció.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el punt cinquè, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El punt cinquè ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

Abans de passar al següent punt de l'ordre del dia, que són les preguntes, volia indicar als senyors Diputats, ja que no celebrarem cap altra sessió plenària abans, que aquest any, en compliment de l'acord que va ser pres l'any passat, i a fi de commemorar anualment la data rellevant del deu de desembre, aniversari de l'aprovació i proclamació de la *Declaració Universal dels Drets Humans*, el Parlament ha editat un petit opuscle que conté la versió catalana d'aquesta declaració universal, que tots els senyors i senyores Diputats trobaran a les seves respectives bústies.

A més a més, amb aquesta ocasió, el Parlament rebrà la visita d'una delegació de les escoles de Catalunya i a tots els escolars visitants els serà lliurat un exemplar d'aquest opuscle que conté aquesta declaració universal.

D'altra banda, la Mesa, d'acord amb uns criteris expressats unànimement a la Junta de Portaveus, va acordar també el desembre de l'any passat editar en català la Constitució i l'Estatut. Ha tingut lloc l'edició simultània dels tres textos, i, per tant, en les seves bústies els senyors Diputats trobaran, no solament la Declaració Universal dels Drets Humans, sinó també una edició separada de l'Estatut d'Autonomia i una edició separada de la Constitució en català.

Preguntes amb resposta oral

Pregunta a l'H. Sr. Conseller de Política Territorial i Obres Públiques sobre el Pla General de Carreteres

Passem, doncs, al darrer punt de l'ordre del dia, Preguntes a respondre oralment.

La primera pregunta és la que formularà el Diputat senyor Joan Besa, del Grup de Centristes, a l'Honorable senyor Conseller de Política Territorial i Obres Públiques sobre el Pla General de Carreteres. (*El M. II. Sr. President s'absenta de la Cambra i la I. Sra. Vice-presidenta Primera ocupa la Presidència.*)

Per a la formulació de la pregunta, té la paraula el Diputat senyor Besa.

El Sr. BESA: Honorable senyora Presidenta, senyores i senyors Diputats. Per fi avui, per fi, Honorable senyor Conseller, tenim l'oportunitat de debatre aquest tema, tema modest, que fa referència als camins del Solsonès.

Pel que sap aquest Diputat —i si estic equivocat agrairé molt que així se'm digui—, en el Pla General de Carreteres, en el seu annex número 6, s'estableix un projecte de camins dintre dels quals sembla que són retirats una sèrie de camins que actualment existeixen, el manteniment dels quals ha estat una reivindicació permanent de la gent del Solsonès.

No sabem amb quins criteris s'ha efectuat aquest Pla de camins, però sí que els seus criteris han estat progressivament restrictius. És a dir, en el Pla de Carreteres l'any 1929 —per cert, fet sobre la base dels treballs preparats per la Mancomunitat de Catalunya abans— es comptava com a punt bàsic que els nuclis estiguessin habitats per 75 habitants. L'any 74 això es rebaixa a 40 habitants, i després, posteriorment, sembla que això s'ha xifrat encara a la xifra de 150 habitants.

Dintre del que és el context sociològic del Solsonès, parlar de nuclis d'habitants de 150 persones, o de 200 persones, és no conèixer realment el que és el nucli rural del Solsonès. Fora d'alguns pobles com podien ser, a part de Solsona, Torà i Sant Llorenç, no sé si exactament hi ha cap nucli habitat al Solsonès que pugui sobrepassar aquesta xifra de 150 o 200 persones. És no conèixer realment la realitat sociològica del Solsonès parlar que els camins han de vincular realment aquests nuclis habitats, o, almenys, hi ha d'haver una especificació clara del que es considera jurídicament, administrativament, nucli habitat.

S'han omès camins. D'acord que vostè, senyor Conseller, em pot dir que estan en tràmit d'informació, però és que la voluntat política fóra molt diferent. També s'hi haurien pogut posar, i a reserves del que hauria resultat després treure'ls. Però no, primer es treuen i després es diu que, a resultes de la informació que es faci, llavors es ficaran o no es ficaran, no ho sabem, ara ho veurem. És la qüestió de la botella, que estava mig plena o que estava mig buida. L'efecte serà el mateix, però la planificació i la voluntat política poden ser diferents. I, és clar, la gent del Solsonès està una mica, bastant, espantada amb aquesta política de camins rurals, perquè realment, si segueix i prospera aquest criteri, vol dir incomunicar i deixar incomunicats molt bona part de nuclis habitats, per la senzilla raó que no existeixen.

I aquesta és la raó bàsica de la nostra pregunta. Ens sembla que realment, si es vol de veritat que la gent visqui al Solsonès, que no marxi, mantenir la joventut dintre del poble, totes aquestes coses i aquestes declaracions tan plenes de raó que fem aquí al Parlament, si no hi ha una política de manteniment d'aquests camins rurals, que s'ha d'entendre i s'han de definir sobre la base del que és un nucli rural habitat, llavors resulta que li farem un pobre servei, al Solsonès. Si aquesta pregunta dóna ocasió a l'Honorable senyor Conseller de tranquil·litzar els pobles de la comarca del Solsonès, evidentment, la inter-

venció i la pregunta d'aquest modest Diputat estaran més que justificades.

Moltes gràcies, senyor Conseller; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Per a respondre té la paraula l'Honorable Conseller d'Obres Públiques.

El Sr. CONSELLER DE POLÍTICA TERRITORIAL I OBRES PÚBLIQUES (Xavier Bigatà): Senyora Presidenta, senyores i senyors Diputats, celebros la pregunta que em fa l'illustre Diputat, senyor Joan Besa, perquè em permetrà aclarir a la Cambra possiblement una interpretació que no té en compte, precisament, tots els criteris que recull el Pla de Carreteres en relació amb la problemàtica que l'illustre senyor Diputat ha plantejat.

A la pregunta formulada només es té en compte un sol dels nou criteris adoptats en el Projecte del Pla de Carreteres per a seleccionar els camins que poden incloure's a la xarxa de carreteres, és a dir, el d'accés a nuclis de més de 150 habitants, però s'ha ignorat l'existència dels altres criteris que permeten que, encara que no es compleixi aquesta condició, s'inclougui també la qualificació del camí com a carretera. Entre aquests altres criteris cal recordar el cas de camins d'interès turístic supracomarcal, les variants que escurcen itineraris entre dos municipis, els que tanquen de forma rendible determinats itineraris sense continuïtat actualment, els vials d'accés a punts d'interès supracomarcal, etcètera.

Però, sobretot, el senyor Diputat no ha tingut en compte, o possiblement en el Pla dintre d'aquests nou criteris no queda suficientment clar, l'apartat 2 de l'esmentada relació de criteris, que permet acumular en la suma de 150 habitants diversos nuclis més petits situats sobre camins que conflueixin sobre l'itinerari considerat. És a dir, que els criteris adoptats són més amplis que els esmentats en la pregunta i corresponents als plans de l'any 1929 o de l'any 1974, segons els quals si els habitants a computar no estaven en un sol nucli no hi havia possibilitat d'afegir-los als habitants dispersos al llarg dels diversos camins concurrents.

Cal recordar també —crec que és important— que aquesta selecció es fa per a qualificar com a carreteres comarcals o locals camins que ara estan mancats de qualsevol tipus de qualificació, i que si els criteris que s'adopten per a aquesta selecció fossin massa amplis, el nombre de vies a incloure seria exagerat i quedaria fora de les possibilitats de desenvolupament del Pla de Carreteres definitiu. No cal oblidar que ja s'ha redactat paral·lelament a aquest Pla un pla de camins del Pirineu i Prepirineu, que serà completat amb el corresponent a la resta de les comarques catalanes, on es recolliran tots els camins d'interès municipal que no hagin estat qualificats en el Pla de Carreteres.

Tenint en compte que el finançament d'aquests plans de camins serà independent i simultani amb el del Pla de Carreteres, hi haurà actuacions en camins no qualificats en el Pla de Carreteres que s'avançaran a les actuacions als que sí que s'han qualificat de carreteres. És a dir, que, des d'un punt de vista pràctic, aquesta qualificació, en segons quins casos, pot resultar perjudicial. Tanmateix, pot ésser que, en fer la selecció de l'esmentat annex, algun camí al Solsonès, com l'illustre Diputat n'ha fet esment, malgrat que compleixi les condicions requerides, no s'hi hagi inclòs per no haver rebut oportunament dels

municipis les dades corresponents, però precisament per això s'ha fet la informació institucional del Projecte de Pla a fi d'esmenar aquestes possibles omissions, i, a més a més, com l'illustre senyor Diputat coneix, la Direcció General de Carreteres n'ha fet una pròrroga per a presentar les esmenes o els suggeriments al Pla de Carreteres, que finalitza el 31 de desembre d'enguany, precisament per a facilitar a tots els ajuntaments de Catalunya que ens facin arribar els seus suggeriments i el seu posicionament davant dels criteris i de la qualificació en l'annex que es fa al Pla de Carreteres.

Cal, doncs, reiterar al senyor Diputat preguntant que, tenint obert el camí d'aquesta esmentada informació, tots aquells que creguin que poden aportar les seves crítiques, suggeriments o bé canvis que es puguin fer en el Pla de Carreteres, o per a reivindicar qüestions com les que ara es plantegen aquí, està obert aquest procés de consulta institucional fins al 31 de desembre d'enguany. Si les alegacions presentades en la informació institucional són suficientment raonades i justificades, el Pla definitiu pot arribar a alterar el concepte o la interpretació d'aquells criteris de selecció, incloure vies ara eliminades o no incorporades.

Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Senyor Besa, desitja repreguntar? Té la paraula l'illustre Diputat senyor Besa.

El Sr. BESA: Moltes gràcies, senyor Conseller, per aquest aclariment, que, en part, tranquil·litzarà els habitants del Solsonès, i també per la voluntat política que es veu aquí de tirar endavant aquest Pla, per la qual cosa jo els animo i els exhorto que realment el facin.

Només plantejar una qüestió, i és si caldria o no caldria definir què és un nucli habitat jurídicament. Perquè, què s'entendrà per uns nuclis habitats que estiguin sota el camí mateix? És aquest el problema. Què és una masia, dues masies, quatre masies? Aquest és el problema. I això em sembla que s'ha de solucionar sobre la base del que és realment un nucli habitat, sobre la qual es podrien interpretar tots aquests criteris que vostè m'ha dit, criteris —i això li agrairé que m'ho contesti en la rèplica que segurament vostè em farà— que suposo que no són acumulatius, o sigui, no és que s'hagin de complir els nou requisits, sinó que simplement n'hi ha prou amb un perquè realment es pugui garantir, ja que no la transformació en carretera, sí el manteniment com a camí.

I quant a la informació institucional que vostè demana, em sembla molt bé. Ara, em sembla que el criteri de qualsevol dels Diputats de la província de Lleida, no del meu Grup, de qualsevol Grup, que s'interessin, que posin en relleu una qüestió de la pregunta, em sembla que fins a cert punt també pot suplir una certa informació institucional.

Moltes gràcies, senyor Conseller.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: L'Honorable Conseller desitja intervenir?

El Sr. CONSELLER DE POLÍTICA TERRITORIAL I OBRES PÚBLIQUES (*de l'escó estant*): Sí. Des de l'escó, senyora Presidenta. Illustre senyor Diputat, entenc que amb la meua explicació ha quedat clar que hi ha nou criteris realment per a qualificar i un camí que, en aquest moment, possiblement com la majoria dels que hi ha a Catalunya, no tenen qualificació, i que, en tot cas, els hàgim de qualificar en el Pla de Carreteres com a carretera local o comarcal. Nosaltres definim nou

conceptes perquè permetin, precisament, no deixar fora el que vostè ha manifestat en la seva pregunta, la seva preocupació que hi hagi pobles petits o que realment tinguin poca població que puguin quedar fora precisament del Pla. Creiem nosaltres que amb els nou conceptes, en aquests nou criteris, queda obert precisament el fet que es pugui recollir i no quedi fora del Pla de Carreteres quan conflueixin precisament en un itinerari que considerem en funció d'algun d'aquests criteris, en què realment és possible definir aquest camí no qualificat en aquest moment com a carretera local i comarcal.

I, per acabar, només, indiscutiblement que jo recullo —i està oberta la consulta institucional a tots els que hi estiguin interessats, i, concretament, als ajuntaments—, però que jo recullo amb molt d'interès el suggeriment fet per l'illustre senyor Diputat, i, en tot cas, jo tindrà en compte i passaré a la Direcció General corresponent de Carreteres aquesta inquietud manifestada avui en aquesta Cambra.

Moltes gràcies.

*Pregunta al Consell Executiu sobre
unes declaracions del M. H. Sr. President
de la Generalitat*

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Passem ara a la següent pregunta, la número 3, ja que la pregunta número 2 ha estat retirada.

És la pregunta que formula al Consell Executiu l'illustre Diputat senyor Celestino Sánchez, del Grup Mixt, sobre unes declaracions del Molt Honorable senyor President de la Generalitat.

Per a formular la pregunta, té la paraula l'illustre Diputat senyor Celestino Sánchez.

El Sr. SÁNCHEZ: Senyora Vice-presidenta, senyors Diputats, senyores Diputades, per a aquesta pregunta que jo, en nom del Partit dels Comunistes de Catalunya, faig al Consell Executiu penso que, per la seva importància, no per la seva importància per a nosaltres, sinó pensem que per a Catalunya i també per a altres pobles del món, hauria estat important que el Ple del Parlament no estigués tan buit. Però, partint una mica d'aquesta realitat, nosaltres volíem fer algunes consideracions abans d'entrar en el fons del problema.

La primera idea és que nosaltres veiem molt positivament que el Consell Executiu, i en nom del Consell Executiu el Molt Honorable President de la Generalitat, vagi als Estats Units o a altres països a plantejar la possibilitat de resoldre problemes a Catalunya.

Nosaltres entenem que aquesta és una iniciativa important, però, al mateix temps, pensem que precisament per això aquest Parlament hauria de tenir una informació específica, i possiblement després de la resposta que el Consell Executiu em doni, prendríem alguna iniciativa parlamentària determinada en aquesta direcció.

Pensem que l'opinió del Govern de Catalunya fora d'Espanya té molta importància, i el Parlament de Catalunya hauria de tenir coneixement d'aquestes iniciatives. Però aquest no és únicament el problema; a partir de la premsa, el poble de Catalunya va tenir diferents interpretacions d'opinions llançades pel Molt Honorable President de la Generalitat, lligades a un fet molt important: l'agressió incommensurable de l'imperia-

lisme nord-americà a un poble petit, la intervenció d'un dels cossos d'exèrcit més important de l'imperialisme americà. Va intervenir en una població indefensa i va fer una cosa que, des del nostre punt de vista, ha de tenir el rebuig de tots i cada un dels catalans. Però és que és alguna cosa més, no simplement pensem que ha de ser això, sinó que estem segurs que la immensa majoria del poble de Catalunya està en contra d'aquesta intervenció militar. I, en contrapartida a aquest convenciment que nosaltres tenim —i que pensem que possiblement la resta de la Cambra també comparteixi—, veiem com en la premsa surten diferents interpretacions de les declaracions del senyor Jordi Pujol, i a nosaltres ens preocupa això perquè el senyor Jordi Pujol —i aquí ja no entrem en valoracions personals—, a mi m'agradaria que pogués ser un altre el President de la Generalitat, però, malgrat això, el senyor President ha de parlar en nom de tot el poble de Catalunya. I és amb aquesta direcció, amb aquesta preocupació, que nosaltres preguntem al Consell Executiu sobre aquestes declaracions del Molt Honorable senyor Jordi Pujol.

Res més, moltes gràcies, senyora Vice-presidenta, senyores i senyors Diputats.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Per a respondre la pregunta, té ara la paraula l'Honorable Conseller Adjunt a la Presidència, senyor Coll i Alentorn.

El Sr. CONSELLER ADJUNT A LA PRESIDÈNCIA (*Miquel Coll i Alentorn*): Il·lustre senyora Presidenta, Il·lustres senyores i senyors membres d'aquesta Cambra, per a començar voldria dir a l'Il·lustre senyor Diputat interrogant que les paraules a què fa al·lusió no són certes en la literalitat de la pregunta, ni —molt menys encara— en el sentit d'aquesta.

I amb aquesta contestació n'hi hauria prou; jo hauria acabat aquí la meva missió, però per cortesia parlamentària, a la qual no voldria mancar mai, em plau d'afegir el que segueix:

En el curs del seu viatge als Estats Units, cada cop que les circumstàncies o les preguntes dels seus interlocutors varen portar que es parlés de política internacional, el President va recordar que la Generalitat no té competència en aquesta matèria. Amb tot, va manifestar que, al seu entendre, el punt bàsic de la política exterior espanyola és l'entrada al Mercat Comú; ho és per raons econòmiques i de política general. A més, el President creu —i així ho va expressar— que sense la prèvia i positiva resolució d'aquest punt, la resta de problemes que té plantejats l'Estat espanyol és de molt difícil solució.

El President pot assegurar que aquestes afirmacions, que són les úniques que ell va fer en termes oficials, no estan gens en contra dels plantejaments de la diplomàcia espanyola.

Pel que fa al tema concret de Grenada, en el curs d'una conversa molt informal amb l'Alcalde de Nova York, aquest va preguntar al President què pensava de la invasió d'aquella illa. El President va fer constar que la Generalitat no es podia pronunciar oficialment sobre aquest tema, pel fet de no tenir competència en política exterior, però que ell entenia la seva preocupació —la de l'Alcalde— i la preocupació dels Estats Units. Va dir: «I understand that you are worried about», i no va dir «I approve» o «I support», és a dir, va dir: «Entenc que vostès estiguin preocupats per...», no va dir: «ho aprovo» o «hi dono suport». No s'ha de donar a això més abast que el d'una resposta cortesa, que no comporta ni aprovació, ni suports polítics. També en aquest punt hi ha elements determi-

nants per a creure que aquest comentari informal del President no entra en col·lisió amb les preses de posició de la diplomàcia espanyola, que, precisament en la seva estada a Nova York, el President va poder conèixer de molt a prop, ni amb les subsegüents declaracions a Viena del President Felipe González, a les quals el President de la Generalitat dona —o va donar— la seva adhesió.

Moltes gràcies, Il·lustre senyora Presidenta.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Per a replicar, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Celestino Sánchez.

El Sr. SÁNCHEZ (*de l'escó estant*): Des de l'escó mateix. Miri, a mi hi ha un tema que em preocupa, perquè jo m'he llegit el programa electoral del partit que dona suport al senyor Jordi Pujol, m'ho he llegit, i suposo que tota la Cambra ho ha fet. Jo penso que això és important.

L'altre tema que voldria plantejar és que em congratulo molt que el senyor Conseller diu «invasió» quan es refereix a la situació de l'illa de Grenada. Entenem, amb això, que el programa electoral està essent modificat, perquè, si no, no ho acabaria d'entendre. I, per últim, voldria concretar una mica la nostra opinió sobre la resposta. Nosaltres sabíem ja les paraules concretes que el senyor Jordi Pujol hauria donat a Nord-amèrica, les sabíem, però, així i tot, pensem que aquesta és la declaració del Secretari General de Convergència i Unió, i no la del President de tots els catalans, també el meu —com he dit abans—, al marge que la nostra opinió personal seria que pogués ser un altre, però també és el meu President, i el meu President ha de ser capaç d'interpretar l'opinió col·lectiva d'un poble com el de Catalunya, que és, des del meu punt de vista, molt progressista.

Res més i moltes gràcies.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: L'Honorable Conseller desitja replicar?

El Sr. CONSELLER ADJUNT A LA PRESIDÈNCIA (*Miquel Coll i Alentorn*) (*de l'escó estant*): Només afegir a això que jo he dit, en primer lloc, que el President Pujol, als Estats Units, no hi va anar com a Secretari de Convergència Democràtica, ni com a cap de la coalició bipartidista de Convergència i Unió, sinó com a President de la Generalitat, i crec que les seves paraules van estar en consonància amb aquesta alta significació, però perquè l'Il·lustre Diputat interrogant quedi ben convençut de quin és el nostre programa en aquesta matèria, voldria afegir a aquestes manifestacions que jo he fet que el Molt Honorable President, segons diu *Diario de Barcelona*, del 8 de novembre, quatre dies després que aquest mateix diari li havia escamotejat una part de les seves declaracions, motivant així que l'Il·lustre senyor Diputat interrogant fes aquesta pregunta, va dir, concretament: «Yo personalmente —dic això en castellà perquè és tal com ho diu el diari i no voldria, doncs, amb la traducció trair gens ni mica el significat— apoyo la decisión del Gobierno español de condenar la invasión de Granada.» Em sembla que això és suficient.

Gràcies.

*Pregunta al Consell Executiu sobre
la revisió del Grup I d'Ascó*

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Bé, passem ara a la pregunta següent: la que formula al Consell Executiu també

l'Il·lustre Diputat senyor Celestino Sánchez, del Grup Mixt, sobre la revisió del Grup I, d'Ascó. Per a formular la pregunta, té la paraula el Diputat senyor Celestino Sánchez.

El Sr. SÁNCHEZ: Senyora Vice-presidenta, senyores i senyors Diputats, amb aquesta pregunta no voldríem caure una mica en la discussió de fons del que representa la utilització d'energia nuclear per a la producció d'energia elèctrica, i tot el que això comporta des d'un punt de vista de supeditació tecnològica, de perill i d'altres.

Intentem saber l'opinió del Consell Executiu sobre un tema molt important, i és que tota central nuclear té dos problemes, l'un, són les revisions periòdiques necessàries per al seu funcionament, i un altre problema són les reparacions, que des d'un punt de vista concret pot tenir o ser necessàries en el període del seu funcionament.

Hi ha un problema greu, un problema greu que nosaltres, en aquest moment, ja som conscients que està mig resolt, i és que, aquestes reparacions o revisions, hi ha la voluntat que les empreses que han construït Ascó facin aquestes reparacions.

Hem de dir que la voluntat era que peons i oficials de la construcció facin les revisions necessàries per a la posada, de nou, en funcionament d'Ascó. I per a completar les dificultats que objectivament vostès poden entendre que existeixen per a posar en marxa aquesta revisió pel personal no qualificat, van posar en marxa un curset que volien resoldre, a partir de dues hores i amb un tipus de material —que jo tinc part d'aquest a les meves mans— i d'una complicació tal que ni amb dues hores ni amb dos mesos de preparació aquest personal estaria en condicions de fer aquestes revisions.

En aquests moments, el tema de les revisions s'ha resolt a partir que cinc treballadors de COPYSA, voluntàriament i acceptant aquest curset de dues hores, han fet les revisions necessàries, d'una manera voluntària. Però això, des del nostre punt de vista, posa damunt de la taula un element molt important, i és que, partint de la realitat, que les centrals nuclears són una realitat —nosaltres no voldríem que ho fossin—, però partint de la realitat que això és d'aquesta manera, caldria fer una modificació de la legislació vigent per a dir com i de quina manera i quins elements concrets serien necessaris per a fer un treball tan important i de tan risc com aquest que especifiquem: la previsió d'una central nuclear o la reparació d'una central nuclear.

I aquesta modificació en la normativa d'aquest moment en el país seria molt important posar-la en marxa, i és en aquesta direcció que preguntem al Consell Executiu quina opinió té sobre aquest tema, si pensa que el problema d'Ascó o d'altres centrals nuclears poden seguir resolent-se d'aquesta manera, a partir de cursos de dues hores, a partir de personal voluntari que no està en condicions de cobrir els elements fonamentals per a fer aquestes reparacions o aquestes revisions en condicions.

Res més, i moltes gràcies, senyora Vice-presidenta, senyores i senyors Diputats.

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Per a respondre la pregunta, té ara la paraula l'Honorable Conseller d'Indústria i Energia, senyor Vicenç Oller.

El Sr. CONSELLER D'INDÚSTRIA I ENERGIA: Senyora Presidenta, senyores i senyors Diputats, vaig a intentar contestar ordenadament la pregunta de l'Il·lustre senyor Diputat, tot

i tenint present que una part d'aquesta no té res a veure amb el contingut de l'escrit formulat per ell mateix. Em refereixo concretament a una cosa tan important com és un canvi de legislació.

Vostè ha parlat aquí de quina és la intenció de l'Executiu sobre aquest tema; em sembla que s'aparta fins a tal punt de la pregunta que, realment, si ho vol, en podem parlar en una eventual rèplica, però d'entrada no.

Diverses qüestions, primera: La central d'Ascó disposa de les següents autoritzacions administratives. Primera, de l'autorització prèvia; segona, de l'autorització de construcció, de l'any 74 i, tercera, del permís d'explotació provisional concedit el 22 de juliol del 1982 per Ordre del Ministerio de Industria y Energía.

Dos. Dins de l'apartat 2 a), cinquè, de l'esmentada Ordre Ministerial del 22 de juliol, s'indica que el programa de proves nuclears serà el proposat pel titular en el document *Central Nuclear Ascó. Guia de Arranque. Ascó, maig, 1982*, amb les modificacions i requisits que s'indiquen en l'apèndix A del permís d'explotació provisional. (*La I. Sra. Vice-presidenta Primera s'absenta de la Cambra i l'I. Sr. Vice-president Segon ocupa la Presidència.*)

Del pas 85 al 90 del dit programa de proves nuclears, es regula la revisió obligatòria de les instal·lacions, un cop assolit el funcionament del grup al cinquanta per cent de la potència nominal.

Tres. La caiguda del barres i la descàrrega del reactor es produí a les 10,07 hores del dia 3 de novembre, i els treballs de revisió finalitzaren la nit de l'11 al 12 del mateix mes, passant a continuació a la comprovació del temps de resposta, esperant arribar novament a la catíctat de cara al funcionament, eventualment, del setanta cinc per cent, i, eventualment, del cent per cent de la potència nominal. Tot aquest procés, fins a la data d'avui, s'ha produït sense cap incidència tècnica ni de seguretat.

Quatre. Les mesures de vigilància per a la protecció de les persones professionalment exposades estan reglamentades pel Reial Decret 2519/82, del 12 d'agost, aprovant el reglament de protecció sanitària contra radiacions ionitzants.

D'acord amb aquest reglament, i sempre sota la supervisió del Consejo de Seguridad Nuclear, s'han establert unes normes d'empresa, a les quals s'han de sotmetre totes les persones professionalment exposades que treballin dins les zones controlades de la central. Per a això, el personal d'ajuda, abans de començar a treballar, passa un reconeixement mèdic, se li obre una fitxa de seguiment i se li dona un coneixement meticolós de les normes a seguir en tot moment dins les zones controlades.

Cinquè. No s'ha produït cap cas de persona, òbviament, que hagi quedat fora dels límits de seguretat vigents, segons consta en els registres existents a la central a tal efecte, que són controlats pel Consejo de Seguridad Nuclear.

Sisè. Les operacions de manteniment més usals de la central són realitzades pel personal de *plantilla* d'explotació de la central. Això, que és aplicable a la quasi totalitat dels casos, té com a excepcions les operacions de gran manteniment, ja que la seva gran quantitat de treball a realitzar exigeix reforçar el personal de *plantilla* amb altre personal de la mateixa organització de l'explotador o, fins i tot, amb personal de contractistes

externs, personal especialitzat del tipus de treball a realitzar.

Aquest procediment ha estat previst i prefixat amb els procediments d'organització per a l'explotació de la central nuclear d'Ascó, desenvolupats d'acord amb el que exigeix el Consejo de Seguretat Nuclear.

Setè. La revisió obligatòria, un cop assolit el funcionament del grup al cinquanta per cent de la potència nominal, és un dels casos de gran manteniment. I, per això, per a realitzar aquest treball, el personal d'explotació va comptar amb l'ajuda de personal especialista dels diferents contractistes. Dins aquesta ajuda, va intervenir personal de les empreses Temoin, Nefulon i Copisa, si bé cal dir que el personal d'aquesta darrera empresa, per motius econòmics, no va realitzar treballs fora de la seva jornada laboral en dissabte ni en diumenge, tal com, per raons del procés de la feina, va realitzar la resta del personal.

D'altra banda, una part del personal de Copisa, que tenia prevista la seva incorporació al treball dins la zona controlada, no va voler firmar la fitxa de seguiment reglamentària. Per això, sols un total de vuit persones, sobre vint-i-sis de previstes, segons la meua informació —potser són cinc, però la meua parla de vuit persones—, per a cobrir uns catorze llocs de treball pogueren incorporar-se —i això, quan ja l'inici anterior dels treballs per altres contractistes, pels altres dos contractistes—, ocasionaren una reducció de la feina encomanada a Copisa.

En cap moment, doncs, no existí una negativa del personal explotador per a realitzar cap operació, sinó que va demanar a l'empresa un reforçament en el treball a fi de realitzar les operacions previstes —sempre sota el seu control—, que en algun cas no va trobar resposta positiva per raons econòmiques.

Vuitè. El dia 8, nosaltres, els nostres Serveis, van realitzar una visita d'inspecció, concretament, pel senyor Tornel, dels Serveis Territorials de Treball de la Generalitat a Tarragona, acompanyat del Cap de Gabinet Tècnic, senyor Moreno Martínez. Aquesta inspecció havia estat demanada pel personal de Copisa, a través del senyor Chamizo, del comitè del centre de treball del carrer Carreres, de què formava part el dit personal.

Això és el que s'ha fet, complint fil per randa les disposicions —bàsicament del Consell de Seguretat Nuclear. I, en definitiva, tota la legislació a nivell d'Estat, li haig de dir, senyor Diputat, que és la mateixa, exactament, la mateixa reglamentació que s'ha de complir arreu dels països occidentals.

Jo no sé realment si es pot modificar, si convé modificar aquestes disposicions a casa nostra, però, en tot cas, sí que em sembla que hauríem de ser molt prudents a l'hora de proposar una modificació d'una legislació que ha estat contrastada arreu, i, ho repeteixo, aquí, bàsicament, el que s'ha fet és ni reformular-la: tornar a formular la que és vigent a la resta dels països de l'àrea occidental.

Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats; senyora Presidenta... (*Rialles.*)

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON (Isidre Molas): Ha canviat, ha canviat.

El Sr. CONSELLER D'INDÚSTRIA I ENERGIA: Gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON: El Diputat senyor Celestino Sánchez té la paraula per a replicar o repreguntar.

El Sr. SÁNCHEZ: De l'escó, senyor Vice-president Segon, o no sé com dir-li... (*Rialles.*) No, hi ha alguns temes que a nosaltres ens preocupen. Jo suposo que el senyor Conseller ha

tingut la mateixa possibilitat que jo de tenir el material que l'empresa Copisa da a los trabajadores para decirles que están en condiciones para hacer ese trabajo. Yo me los he leído, y tienen dos problemas: primero, que son, fundamentalmente, una especie de reglamentación señalizadora de las cosas, únicamente, y lo otro son elementos generales de conocimiento de funcionamiento de la energía nuclear y de una central nuclear. Que estos dos temas no están a l'abast del personal al qual anaven dirigits, a oficials de la construcció i a peons de la construcció, i que aquest va ser l'element fonamental, des de les notícies que jo tinc, al mateix temps que altres temes, com els econòmics, però fonamentalment aquest, que van fer que els treballadors de Copisa plantejessin problemes. Però és que, a més, hi ha una dada anterior, que vostè no ha dit: és que els treballadors de FECSA, que originàriament havien hagut de fer aquest treball, es van negar a fer-ho. Per tant, jo penso que el problema —jo penso que la meua pregunta estava lligada a aquesta idea—, on es troba, és si personal no especialitzat està en condicions o no de fer aquest treball. I quan jo parlo de personal especialitzat, no estic parlant d'oficials de primera de la construcció, o de peons, a qui, en cursets de dues hores, se'ls donen aquests elements de coneixement.

Jo, el que estic dient és personal especialitzat amb tot el que això comporta, i jo estic segur que els cinc o els vuit —és igual— treballadors de Copisa que han entrat a la nuclear per fer la revisió són oficials i peons —perquè els conec jo personalment— que no estan en condicions de fer-ho. I, si ho han fet, ha estat per la pressió, que té un caràcter molt divers, que ha fet la direcció de l'empresa perquè això es faci.

Per tant, jo, el que penso és que la polèmica —si és que hi ha polèmica— continua en el mateix lloc, i és que cal que això ho faci personal especialitzat —i amb aquestes, des del nostre punt de vista, no s'ha donat, perquè l'especialització no s'agafa en dos hores—, i amb personal amb unes característiques determinades, i aquestes són les notícies que nosaltres tenim, notícies, des del nostre punt de vista, directes, perquè ens les ha donat el comitè d'empresa directament.

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON: El senyor Conseller? (*Pausa.*)

El Sr. CONSELLER D'INDÚSTRIA I ENERGIA: Sí, des de l'escó, si m'ho permet el senyor President... Bé, aquí hi ha, certament, dues informacions que no coincideixen. El personal de la companyia explotadora en cap moment, en cap moment no es va negar a efectuar aquesta feina —aquí hi ha una primera contradicció entre el que vostè apunta i entre la meua informació—; en segon lloc, hi va haver dues empreses contractistes, el personal de les quals va fer la feina sense cap tipus de problema, i, en tercer lloc, va ser —segons la meua informació— per raons econòmiques —o hi van influir, segons vostè— també el fet que no accedissin a treballar, si no era amb una prima determinada dissabtes i diumenges.

En tot cas, el que sí que li demano, senyor Diputat, és que reflexionem en el sentit següent: fa de mal admetre que la companyia, per una feina que en una central com aquesta sempre té un caràcter molt especial —no tindria cap tipus de sentit—, es fes fer aquesta feina per personal no qualificat. Que es pot entendre que tot treball que es faci dins Ascó és un treball qualificat i que a partir d'aquí sigui fàcil de dir que qualsevol feina, dins la central, exigeix una especialització? Bé, això es

pot dir. Això, ho podem dir, però no tenim cap raó per a pensar que realment hagi de ser així.

En una central hi ha feines que no requereixen personal especialitzat i, aleshores, no podem admetre que, tenint a la seva disposició personal especialitzat, la companyia prengui el risc d'encarregar unes feines, que requereixen una determinada especialització, a persones que no la tenen.

En tot cas, estic ben disposat, ben disposat a parlar amb aquestes dues persones —hi estic molt ben disposat— que han parlat amb vostè, i que segur que em podran dir alguna cosa que serà interessant, i amb molt de gust els atendre per veure, realment, d'aprofundir més en l'assumpte, perquè això mai no és de més, i, en tot cas, doncs, estaré molt satisfet de fer-ho, però admeti amb mi que no és gens probable que una empresa de les característiques —quant a responsabilitat, quant a grandària— com la que explota Ascó encarregui feines especialitzades a personal que no estigui preparat per a fer-les.

Moltes gràcies, senyor Diputat, senyor President.

*Pregunta al Consell Executiu
sobre la responsabilitat del Secretari General de la Presidència
a Catalunya Ràdio*

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON: La següent pregunta és la que dirigeix al Consell Executiu sobre la responsabilitat del Secretari General de la Presidència a Catalunya Ràdio, formulada pels Diputats senyora Dolors Calvet i senyor Xavier Folch.

Té la paraula el senyor Folch.

El Sr. FOLCH: Senyor President, senyores i senyors Diputats, amb data del 27 de juliol d'enguany, la Diputada Maria Dolors Calvet i jo vam formular una pregunta al Consell Executiu sobre el veto ideològic de què havia estat objecte l'escriptor Joaquim Horta, després de la proposta inicial que havia rebut per a treballar regularment a Catalunya Ràdio. La nostra pregunta concreta era la següent: «Quines mesures ha pres el Consell Executiu per a aclarir què ha passat en aquest cas i qui és el funcionari responsable de la discriminació ideològica de què ha estat objecte Joaquim Horta?».

La resposta escrita del Consell Executiu diu que «quan el 15 de juliol es publicà la primera menció relativa a un incident del senyor Joaquim Horta a Catalunya Ràdio, els òrgans bàsics de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió ja estaven constituïts. Ja havia pres possessió el Director General i s'havia reunit amb el Consell d'Administració. El pretès protagonisme del senyor Prenafeta, que se li ha volgut atribuir sense ni la més mínima prova, formalment no podia tenir lloc.» El Govern diu que, formalment, no podia tenir lloc el pretès protagonisme del senyor Prenafeta. Jo entenc que és com si ens estigués dient que materialment i realment sí que tenia lloc aquesta intervenció del senyor Prenafeta. La resposta del Consell Executiu és més o menys hàbil, o així s'ho devia pensar el seu inspirador quan es refereix al 15 de juliol, en què es publicà la primera menció relativa a un incident del senyor Joaquim Horta a Catalunya Ràdio, però és una resposta que amaga, almenys, una part de la veritat, perquè si és cert que les notícies van sortir, van començar a sortir el 15 de juliol, en canvi els tractes de Joaquim Horta amb Catalunya Ràdio van començar molt abans, el mes d'abril, i es van concretar el mes de maig. La col·laboració de Joaquim Horta fou demanada en nom de Catalu-

nya Ràdio per qui aleshores n'era el Director, el senyor Jordi Costa, ja dimitit, i per qui llavors n'era el Cap de Cultura, el senyor Manuel de Seabra, que ara ja no hi treballa.

A Joaquim Horta, que tingué dues llargues entrevistes amb el Director i altres dues conjuntament amb les persones de la secció de cultura de Catalunya Ràdio, li van dir, el 6 de juny, quan ell es presentà a l'emissora a les nou del matí a començar la seva feina, que no podia treballar allí atès que era roig. Hi va haver, aleshores, una frase desgraciada, reproduïda aquells dies a la premsa, que va ser pronunciada quan ell demanà per quin motiu no se l'admetia. En aquell moment li van dir el nom del qui dóna, o almenys donava, el vist-i-plau a les contractacions, el senyor Prenafeta.

L'oferta laboral, contràriament a allò que diu la resposta del Consell Executiu, va existir, i tan concreta que Joaquim Horta va arribar a plantejar una contraproposta: fer mitja jornada amb un sou de seixanta mil pessetes, aproximadament. Quant a la tasca a realitzar, es va arribar a parlar de fer un programa de vint-i-set minuts cada tarda, entre sis i set, dedicat a joves d'EGB, BUP i COU, amb entrevistes a mestres i alumnes, amb un concurs de narració i poesia per a alumnes; es parlà, també, d'un segon programa a base d'una entrevista llarga amb alguna personalitat de la cultura catalana i es parlà, finalment, d'un tercer programa de crítica de llibres. Aquests tres programes havien de ser realitzats per Manuel de Seabra, Joaquim Soler i Joaquim Horta, els quals, en estreta col·laboració, havien de treballar en equip i s'havien de repartir la feina de comú acord.

La resposta del Consell Executiu acaba dient que Joaquim Horta «a la premsa, va acusar Catalunya Ràdio d'una falsa discriminació per raons polítiques, acusació totalment gratuïta, ja que queda clar que no ha existit cap veto laboral ni ideològic contra Joaquim Horta.» També, en aquest punt, la resposta del Govern amaga la veritat, l'amaga i la deforma: Joaquim Horta no acusà mai Catalunya Ràdio, sinó molt concretament el senyor Prenafeta, i no va reclamar res. Això quedava ben clar en la seva carta oberta al setmanari *El Món* i, ara, l'únic que vol Joaquim Horta, l'únic que volem nosaltres en formular aquesta pregunta és aclarir què ha passat. Les nostres informacions són molt diferents de les que ens dóna el Govern.

Hi ha hagut intervenció del senyor Prenafeta, hi ha hagut veto ideològic contra Joaquim Horta. És per això que adreçem al Consell Executiu la pregunta següent: era o no el senyor Lluís Prenafeta, Secretari General de la Presidència, la persona encarregada de despatxar els afers de Catalunya Ràdio amb el llavors Director senyor Jordi Costa abans de la constitució del Consell d'Administració de la Corporació, o sigui, durant els mesos d'abril, maig i juny d'enguany?

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON: Gràcies. Per a contestar a la pregunta té la paraula el Conseller Adjunt a la Presidència.

El Sr. CONSELLER ADJUNT A LA PRESIDÈNCIA: Il·lustre senyor President, Il·lustres senyores i senyors membres d'aquesta Cambra, la pregunta formulada per l'Il·lustre Diputat interrogant és, aparentment, senzilla i objectiva: era o no el senyor Lluís Prenafeta, Secretari General de la Presidència, la persona encarregada de despatxar els afers de Catalunya Ràdio amb el llavors Director senyor Jordi Costa, abans de la constitució del Consell d'Administració, o sigui, durant els

mesos d'abril, maig i juny d'enguany?

La resposta, també senzilla i escarida, hauria de ser: «no». Però la pregunta té un llarg preàmbul carregat d'insinuacions i de referències a mitges veritats que, encara que ja han estat contestades amb motiu d'una pregunta prèvia a la contestació a la qual ha alludit l'Il·lustre Diputat interrogant, evidentment cal que siguin comentades novament.

Es torna a insistir sobre les converses entre el senyor Horta, d'una part, i alguns responsables de Catalunya Ràdio, d'altra. Aquestes converses o contactes amb mires a una col·laboració efectiva no han estat en cap moment negades. La discrepància sorgeix sobre l'abast de les propostes que hi va haver en aquests contactes. Sense cap base documental escrita ni testimonial verbal es pretén que hi va haver poc menys que una oferta de contracte de treball en ferm i això —s'ha de dir una vegada més— és del tot inexacte. No s'ajusta a la veritat i és desconcertant que es vulgui insistir en aquest punt sense aportar ni la més petita base de prova que doni, naturalment, suport als pretesos fets.

Igualment, són falses l'anècdota i les frases xocants —per no dir-ho d'una altra manera— que s'atribueixen al senyor Prenafeta, sense que cap testimoni hi hagi donat suport. Donant una resposta completa a la pregunta formulada hem de manifestar que durant els mesos d'abril, maig i juny d'enguany el senyor Jordi Costa, Director del projecte de Catalunya Ràdio, va despatxar amb tota regularitat els assumptes de la seva competència amb el Director de Règim Jurídic de Ràdio i Televisió, senyor Jaume Casajuana, de qui depenia orgànicament. L'única intervenció del senyor Prenafeta, Secretari General de la Presidència, fou en la signatura de contractes reservats al Cap del Departament en virtut de la delegació de signatura que a favor seu té feta el Molt Honorable President de la Generalitat. En l'exercici d'aquesta facultat de signatura, el senyor Prenafeta no ha vetat ningú.

Moltes gràcies, Il·lustre senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON: Gràcies, senyor Conseller. El Diputat senyor Folch té la paraula.

El Sr. FOLCH: Molt breument, per lamentar aquesta resposta del Govern que, una vegada més, amaga la veritat. Nosaltres, efectivament, encara no estem —encara, dic— en condicions de poder provar fins al final la intervenció del senyor Prenafeta, però estem convençuts que ho podrem fer algun dia no gaire llunyà. Però sí que podem documentar el fet del veto ideològic, de què hem parlat. I ara em permetré de llegir una carta breu d'un dels protagonistes d'aquesta història, que surt tant en el text de resposta del Govern com en el text, en la pregunta que he formulat jo mateix abans, i que és el nom del senyor Joaquim Soler, escriptor, contractat a Catalunya Ràdio i que en aquests moments té un programa —no sé de quines característiques— de tipus cultural a Catalunya Ràdio. És una carta que adreça Joaquim Soler a Joaquim Horta i que diu així: «Benvolgut amic: t'escric aquestes quatre línies perquè m'he quedat fotut. M'explico: ja m'havia fet la idea de treballar amb tu a l'emissora de la Generalitat i, d'altra banda, t'haig de confessar que m'ha quedat com una mena de mala consciència pel fet d'haver estat capaç d'acceptar, sense fer ni dir res, que t'hagin vetat d'una forma tan injusta, inadmissible i, fins i tot, sarcàstica. Sincerament, costa molt de pair que avui dia, i en les nostres circumstàncies, encara es pugui discriminar una perso-

na pel seu ideari polític. Oi que això és inconstitucional?

» Ara que ja fa uns quants dies que treballo en aquesta emissora m'adono de com ens hauria estat de valuosa la teva il·lusionada col·laboració. Encara recordo aquell dia que ja havíem de començar a treballar i que tu ja venies amb una cartera farcida de projectes i idees. Iauríem pogut formar un equip tan meravellós com ben avingut.

» Creu-me, si pogués prescindir del sou que em pot proporcionar aquesta feina hauria, si més no, intentat dur a terme alguna acció ben sonada en defensa teva i contra l'evident injustícia que se t'ha fet. Com més va menys entenc la política i els polítics, de debò. Mentre no tinguem l'oportunitat de tornar-nos a veure, rep la meva més afectuosa salutació. Signat, Joaquim Soler. »

La carta està escrita a Barcelona, el 5 de juliol de 1983.

Res més, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON: Gràcies, senyor Diputat. El senyor Conseller Adjunt a la Presidència té la paraula.

El Sr. CONSELLER ADJUNT A LA PRESIDÈNCIA: Bé, jo voldria dir a l'Il·lustre Diputat senyor Folch que si no té altra prova que aquesta carta, que no és més que una manifestació d'amistat i d'atenció a una persona que havia, en certa manera, negociat juntament amb el que finalment ha estat beneficiari de la designació, doncs no vol dir res. El fet que parli de «vetat» no vol dir que ell hagi presenciat o ha estat testimoni del veto, sinó, simplement, que ja s'ha divulgat, pels interessos que hi poden haver hagut en aquesta qüestió, aquesta versió del veto i ell l'accepta i s'excusa, però no té altre valor provatori que això que jo acabo de dir.

Gràcies.

Pregunta al Consell Executiu sobre el viatge als EUA de la delegació de la Presidència de la Generalitat

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON: Gràcies, senyor Conseller. Passem a la sisena pregunta, que és la que formula al Consell Executiu sobre el viatge als Estats Units de la delegació de la Presidència de la Generalitat el Diputat senyor Lluís Armet.

Té la paraula el senyor Armet.

El Sr. ARMET: Senyor President, senyores i senyors Diputats, aquest Diputat es troba en la sempre difícil circumstància de plantejar un tema per la via de la pregunta fora del context temporal que li donava l'actualitat i la necessitat que ens donés la resposta adient.

En aquesta pregunta aquest Diputat ha volgut formular al Consell Executiu el següent plantejament: quins han estat els propòsits i característiques institucionals en el viatge a USA de la delegació de la Presidència de la Generalitat? I aquesta pregunta la formulem des de la següent perspectiva. Tots sabem que en el pressupost de la Generalitat hi ha continguda una quantitat important per tot el que pugui fer referència a despeses de representació del President. Tots sabem, per tant, que aquesta quantitat és d'una lliure disposició dins de l'àmbit dels moviments del President, moviments que convé fer-los i, evidentment, que nosaltres potenciem que es facin des d'aquesta perspectiva internacional. Aquests recursos públics que s'uti-

litzen en actuacions puntuals convé valorar exactament el cost d'oportunitat de la seva utilització, com s'utilitzen els recursos públics en un viatge que ha de venir presidit per uns objectius clars i que ha de venir presidit per una coherència en relació amb les finalitats que es volen aconseguir. Des d'aquest punt de vista la primera preocupació nostra és el cost global del viatge als Estats Units, des del punt de vista de fer una valoració de cost d'oportunitat en relació amb els objectius que es persegueixen. Després veurem els objectius. Em sembla que aquest és un tema important i és bo que ho conegui el Parlament. Aquí no es tracta de qüestionar si és la quantitat major o menor, sinó valoració de costos de cadascun dels viatges.

En segon lloc, aquests viatges han de venir presidits per un gran paper institucional per part del President. S'han de desenvolupar sota una lògica de representació de tot Catalunya, de representació de què és el sentir de Catalunya i, òbviament, aquí les posicions del Parlament com a expressió del poble de Catalunya són expressions fonamentals per al reforçament del que és el paper institucional d'aquest viatge.

Aquí no tornaré a entrar si es va comentar el tema de l'OTAN des d'una perspectiva subjectiva i no des de la perspectiva expressada en el Parlament de Catalunya o hi va haver una ingènua reliscada pel que fa referència a la invasió de Grenada. Però és evident que el que convé és una gran continència verbal, perquè quan des de la perspectiva institucional de Catalunya es fa qualsevulla declaració que pugui afectar els afers internacionals convé ser curós perquè, evidentment, s'està representant indirectament l'Estat, i si hi ha una representació institucional de Catalunya ha de ser l'expressió feta pel poble de Catalunya en qualsevulla dels moments.

I, a mi, sincerament, més que el tema de Grenada o de l'OTAN em preocupa aquesta manca de continència verbal quan, per exemple, el senyor Pujol arriba i per desmitificar les declaracions que es van fer en relació amb Grenada es diu: «perquè es facin una idea del context de la conversa només els diré que a continuació em va demanar la meua impressió sobre una possible invasió de Portugal per Espanya». Però això és d'una gravetat diplomàtica extraordinària, perquè no es pot comentar a l'exterior una conversa privada d'aquestes característiques amb una responsabilitat important com és el batlle de Nova York i que, lògicament, això pot obrir unes vies de mal-estar per la importància que té aquest tipus de declaracions. Per tant, la continència verbal, saber assumir el paper institucional, són elements fonamentals del que han de ser els viatges del President de la Generalitat.

Tercera consideració: nosaltres observem que els objectius d'aquest viatge no han estat ni coneguts prèviament, ni han estat clars, ni s'ha tret la rendibilitat política necessària. Aquí se'ns dirà que s'han tingut uns contactes amb el món empresarial americà —em sembla molt correcte—, amb cambres de comerç —em sembla molt correcte—, d'una forma o d'una altra el que és la difusió de la imatge institucional de Catalunya en el conjunt del poble americà. Seria molt convenient de conèixer exactament quina repercussió ha tingut un viatge que comporta un cost econòmic important. Em sembla que aquest és un element clau, des de la valoració de l'impacte dels viatges. Per a exemplificar-ho: té molta més importància un petit viatge del senyor Sanuy, amb un acompanyament mínim, per al que és la repercussió de la imatge exterior de Catalunya,

encara que sigui en el camp turístic, que la importància que, en aquest cas, ha tingut pel que és l'opinió pública dels Estats Units, el viatge del President de la Generalitat. Però la nostra conclusió és que s'ha utilitzat Estats Units com a caixa de ressonància per al consum intern d'opinió pública a Catalunya. Llavors, és clar, utilitzar un viatge als Estats Units com a caixa de ressonància per al consum intern de l'opinió pública de Catalunya no em sembla que sigui la millor política institucional.

Entrem en una altra consideració, un cop hem deixat els objectius, que han d'estar perfectament perfilats, perfectament previstos, perfectament valorada la importància política, que nosaltres defensem, que valorem, que estimularem sempre, però mai, mai caure en el gravíssim error d'utilitzar l'excusa d'un viatge com a caixa de ressonància a l'interior del país, perquè, aleshores, òbviament, empetitem la importància del viatge i no fem res més que, fins i tot, despistar o crear una incertesa en el nostre país.

Anem amb el quart element que a mi em sembla important. El quart element és el seguici. Quan es fa un viatge d'aquest tipus, aquest viatge es pot fer sol, es pot fer acompanyat, es pot fer acompanyat amb més gent, es pot fer acompanyat amb menys gent, però el que és important per a reforçar el paper institucional d'un viatge del President de la Generalitat és com es forma aquest seguici. I aquí em referiré a dues vessants del seguici, que són l'aspecte institucional i l'aspecte de mitjans de comunicació. L'aspecte institucional: voldria fer una consideració prèvia per a no caure en aquella expressió que ens diuen els diccionaris del que és el «seguici», quan diu que és el conjunt dels seguidors o partidaris d'un personatge o d'una doctrina. Evidentment, aquesta concepció és la concepció personalista. En canvi, nosaltres tenim un concepte institucional del que és el seguici. Quan es dissenya un viatge s'ha de saber perfectament qui hi va: hi va el Govern? Quins Consellers hi van? Quines persones complementàriament hi van? En funció de quin criteri? Si hi van representacions empresarials, quines representacions empresarials? Si hi van cambres de comerç, cambres de comerç? Es vol que hi vagi la representació sindical del país, sí o no? O es tracta de convidar un introductor d'ambaixadors que, alhora, està en el mateix grup que dona suport al Govern? O es tracta d'invitar una persona significativa del món econòmic? O es tracta de convidar un president d'una cambra determinada? Per tant, la concepció del seguici institucional és del tot fonamental per a tenir molt present que no és un acte de subjectivisme, i no caiguem en aquest concepte que hi poden anar ara les dones d'aquest Conseller, ara aquella altra persona, ara aquesta persona perquè m'introdueix als Estats Units, en Punset perquè fa temps que tal..., etcètera. És a dir, aquest tipus de concepte, que és caòtic des de la perspectiva institucional, perquè no està emmarcat dins d'una lògica institucional.

I, a l'últim, hi ha el seguici de mitjans de comunicació. Sobre la política de mitjans de comunicació cal saber qui s'inclou i qui s'exclou. Si es paga tot o no es paga tot, perquè aquí hi ha una tradició, en la democràcia, que en els viatges es paguen uns percentatges, perquè, d'aquesta forma, el mitjà de comunicació valora la importància de la notícia en si, i emprèn una responsabilitat pròpia de valorar el tema. El pagament del 100% s'ha fet, a qui? Qui s'ha exclòs? Qui no s'ha exclòs? Per què? El plantejament de Televisió 3, per exemple, ¿ho ha pagat Te-

levisió 3 perquè ha considerat que era un aspecte noticiable de primera magnitud, o ha estat un plantejament que el Consell Executiu resulta que paga al 100% el trasllat de la Televisió 3, tema absolutament incorrecte? Per tant, el plantejament dels mitjans de comunicació és fonamental perquè, d'una forma o d'una altra, permet de valorar si hi ha un plantejament d'una norma de conducta objectiva que fa que, d'una forma o d'una altra, des del sector públic es pugui estimular la participació dels mitjans de comunicació, amb sacrifici per part dels mitjans de comunicació que valoren l'interès o no de l'assistència, i sempre amb uns criteris d'objectivitat i no amb uns criteris de subjectivitat.

És per això que tot aquest conjunt d'elements ens porten a nosaltres a demanar propòsits i característiques institucionals del viatge, característiques institucionals. I m'he volgut referir a la necessitat de conèixer el cost econòmic de l'operació, m'he volgut referir al tema de conèixer clarament si hi ha hagut una sensibilitat institucional en les actuacions subjectives del senyor President, i crec que no hi ha hagut la necessària continença verbal. M'he volgut referir que aquí s'ha produït...

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON: Senyor Armet, concreti la pregunta. S'ha passat del temps, ja.

El Sr. ARMET: Sí, perdó. Moltes gràcies, senyor President, acabo de seguida. M'he volgut referir a la utilització, com a caixa de ressonància, d'un viatge als Estats Units, m'he volgut referir a la necessitat d'objectivar el criteri de seguici, tant pel que fa a la composició institucional d'aquest, com pel que fa a la política de mitjans de comunicació.

Aquesta és la pregunta. Crec que és un tema que no voldria situar en el context estricte d'aquest viatge —encara que m'agradaria saber el cost econòmic d'aquest viatge—, sinó des de la perspectiva de quin enfocament institucional fa el Consell Executiu en els viatges del seu President.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON: Gràcies, senyor Diputat. En nom del Consell Executiu, té la paraula el Conseller d'Economia i Finances.

El Sr. CONSELLER D'ECONOMIA I FINANCES (Josep M. Culler): Senyor President, senyores i senyors Diputats, en això del difícil art de la política un sempre té sorpreses. I és que, en una pregunta d'un Ple prou llarg, el senyor Armet quasi quasi jo diria —no textualment, però deu ser, potser, per òsmosi— reproduïx preguntes aparegudes en el *Diari Oficial del Congrés dels Diputats*, del 29 de juny de 1983, formulades unes pel senyor don Guillermo Kirckpatrick Mendaro, del Grupo Popular del Congreso, arran del viatge del senyor Felipe González als Estats Units, i, d'altra part, també, a preguntes formulades pel senyor don Antonio Navarro Velasco —es pot trobar en el *Diari Oficial*, del 29 de juny del 83—, formulades també, en aquest cas, al Ministre d'Assumptes Exteriors. Les primeres preguntes del senyor Kirckpatrick eren formulades al Ministre d'Economia; les segones, al Ministre d'Assumptes Exteriors.

Preguntes, realment, que s'assemblen en el seu context, en la seva magnitud, en totes les seves..., les podem llegir, trossos exactes, si a vostè li ho sembla. Si he entès bé aquesta pregunta, senyor President, que és llarga, perquè n'hi ha hagut moltes de preguntes dintre d'aquesta pregunta del senyor Armet...

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON: Hi ha una pregunta, senyor Conseller, que és la formulada explícitament i per escrit, eh?

El Sr. CONSELLER D'ECONOMIA I FINANCES: Sí, però jo voldria contestar també tot el que s'ha dit aquí, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON: Vostè contesti, sí, sí, vostè contesti.

El Sr. CONSELLER D'ECONOMIA I FINANCES: En primer lloc, hi hauria els objectius, els objectius, per a relacionar-los amb els costos, etcètera —també li preguntaven al senyor Felipe Gonzalez quins eren els costos. Miri, és propòsit del Govern de la Generalitat, i molt especialment del President, fomentar tot allò que pugui ajudar, des d'una base institucional, a donar a conèixer arreu del món la personalitat política de Catalunya i, en contrapartida, també, fomentar tot allò que obri Catalunya a les influències exteriors que li puguin ser útils. La Generalitat és del tot conscient del marc competencial en què ha de moure's, en aquest terreny, i ha procurat sempre ajustar-s'hi. Això ha requerit, sovint, un esforç d'imaginació —com vostè citava el senyor Sanuy—, ha requerit sovint un esforç d'imaginació, perquè no tothom ho troba bé, senyor Armet —felicitó que vostè trobi bé els viatges del senyor Sanuy, perquè des del Ministeri de Transports i Turisme no ho troben tan bé. Un esforç d'imaginació i de diàleg amb l'Administració central, i de col·laboració amb diverses entitats que, en termes generals, entenem que han donat bons resultats.

Aquesta acció de projecció, aquesta acció de presència i de col·laboració exterior de la Generalitat —sempre dintre del que s'entén el seu marc competencial i en funció dels interessos catalans—, s'ha procurat dur-la a terme en els diversos camps, econòmic, cultural, turístic, etcètera. Durant els darrers mesos, la Generalitat ha procurat desenvolupar especialment els contactes econòmics en un intent de donar especialment a conèixer el possible interès de Catalunya per a les inversions estrangeres, que és pensament del Consell Executiu que calen, en aquests moments, per a superar la crisi econòmica i el problema de l'atur. En aquest mateix sentit és que cal situar el viatge del President del mes de juliol, quan va anar a Renània-Westfàlia, del qual, en aquests moments, es recullen alguns fruits amb la visita del Ministre de Treball de Renània, el senyor Kimbaue, que té en aquests moments contactes amb el Conseller de Treball, senyor Rigol.

En el cas concret del recent viatge del President a Nord-Amèrica, els dos mòbils principals foren de caràcter bàsicament econòmic, i una conferència a l'*Spanish-USA*, Cambra de Comerç de New York, a través d'una invitació que Mister Leshner, el President de la Cambra de Comerç de tots els Estats Units, va fer al President, concretament durant la seva recent estada aquí, a Barcelona. És evident que, a partir d'aquest moment, el President va considerar necessari i oportú preparar una sèrie de contactes, també polítics i culturals, entre ells, la visita al Departament d'Estat, al senyor Richard Bart, i també al Senador Mister Richard Lugar, d'Indiana, de la Comissió d'Afers Estrangers, i una conferència de naturalesa política a la Fletcher School. A través d'aquests contactes i de molts altres, tant econòmics com culturals com polítics, el President va parlar sempre de Catalunya i de la seva autonomia, així com del conjunt d'Espanya, i ho féu tenint en compte el sentit insti-

tucional que requeria la seva funció, tant a nivell català com espanyol.

Per tal que els Grups parlamentaris puguin calibrar el plantejament del President, la Secretaria General de la Presidència crec que els ha fet arribar els textos de les seves dues conferències, que condensen essencialment les preses de posició del President. A fi, d'una banda, de donar l'adequat relleu al viatge, d'emmarcar-lo, també, en l'àmbit de l'Estat espanyol i de la seva diplomàcia, el President va voler hostatjar-se a l'Ambaixada Espanyola a Washington i a la Missió Espanyola prop de les Nacions Unides a New York.

D'altra banda, el viatge va ser preparat d'acord amb el Ministeri d'Afers Estrangers, que no va pretendre, en cap moment, marcar les pautes del President sobre quina havia de ser la seva conducta. Finalment, cal dir, com a cloenda dels objectius del viatge, que consta a la Presidència de la Generalitat que el viatge ha estat valorat positivament des del Govern de Madrid.

Aquests eren els objectius, objectius que, si hem de fer cas de cartes, per exemple, enviades per la Cambra de Comerç dels Estats Units, en les quals el senyor Leshner es congratula que el dinar i les entrevistes tingudes amb el senyor Pujol hagin servit per a fonamentar una bona relació entre la Cambra d'Estats Units i la Comunitat Catalana, i que els mesos següents i els futurs anys seran els que —n'està segur, diu ell— faran que aquestes relacions siguin cada vegada més estretes. Per tant, des del punt de vista de l'objectiu de relacionar, d'estrènyer relacions comercials, crec jo que aquest objectiu s'ha donat.

Des del punt de vista —ha parlat vostè— de la continença verbal. N'ha parlat, em sembla, abans, respecte a fer constar alguns comentaris sobre si era correcte o no era correcte, en una visita privada... De visita privada a l'Alcalde de New York, senyor Armet, res de res, perquè els mitjans de comunicació hi eren davant, filmaven, enregistraven, feien el que volien. Per tant, no era una visita privada. Per tant, el comentari seu sobre si això escau o no escau dintre del context estricte de la diplomàcia... Era una visita absolutament oberta en aquells moments. Respecte a la continença verbal, jo estic absolutament d'acord amb vostè, estem absolutament d'acord amb vostè que cal sempre fer l'esforç per tenir-la. És a dir, hi ha expressions com «vacuna», per exemple —que això de Grenada és una vacuna—, que també, d'alguna manera, és clar, també, si ens posem a filar prim, no sabem si és ben bé una continença o si és una incontinença verbal o no. Vostè sap que el senyor Felipe González, en el seu viatge a Àustria, va dir que el cas de Grenada era una vacuna. I escolti, jo ho entenc: primera, la qüestió d'un traductor, la qüestió que hi ha gent que tampoc no parla idiomes... Aleshores, és clar, tot plegat fa que costi tenir aquest rigor que vostè exigeix. Jo, respecte a això, per tant, crec que en el cas del President Pujol no hi va haver cap mena d'error, que, evidentment, s'ha dit i s'ha repetit, tal com ha contestat el Conseller Adjunt a la Presidència, que hi havia un acord absolut amb la posició del Govern espanyol respecte a l'assumpte de Grenada, i que, per tant, aquí no hi ha hagut ni frivolitat ni incontinences verbals.

Repercussió en l'opinió pública. És a dir, què es buscava? Ha tingut una repercussió pública, això, en els mitjans USA? Miri, aquesta acusació, és clar, com la mesurem: es pot mesurar per l'espai als diaris, per exemple, que va tenir als diaris

americans la visita del senyor Pujol, per exemple? Podria ser un índex, perquè, és clar, hem de ser curosos, també, rigor. Evidentment, un desplegament informatiu, no hi va ser.

Però el que passa és que també, durant la visita del senyor Felipe González, el senyor Kirkpatrick l'acusava igual; deia, el senyor Kirkpatrick, que la presidenta... (*rialles*), deia, exactament, referint-se al Partit Comunista: «La presidenta honorífica del Partido Comunista de España, en la misma semana» —havia estat a Nova York la mateixa setmana que hi havia estat el senyor Felipe González—, hauria d'explicar-los a vostès que: «ha podido conseguir mucha mejor cobertura del *New York Times*, y dudamos que esta entrevista fuera más interesante.»

Perdoni, això, ho deia el senyor Kirkpatrick, no ho dic jo, eh!. (*Rialles*.) Ho deia el senyor Kirkpatrick. El que vull dir és que, imagini's vostè, el senyor Felipe González, President del Govern espanyol, i la presidenta honorària del Partit Comunista se'n van a Nova York i resulta que —segons llegim aquí, i no ho contradiu després en la resposta el Ministre d'Economia i Hisenda— els diaris americans donen més espai a la presidenta honorària del Partit Comunista.

Escolti, aleshores, és clar, no ens fixem a donar com a símbol, quina repercussió ha tingut el viatge. La repercussió del viatge són les cartes, per a mi, que ja li he dit abans, les de Mister Leshner, per exemple, quan realment es refereix a les expectatives que ha creat aquest viatge respecte al futur de les relacions comercials, de les relacions econòmiques, de les relacions culturals entre la Comunitat Autònoma de Catalunya i els Estats Units.

Cost d'oportunitat. Bé, el cost d'oportunitat —aquesta és també una pregunta que la fan també els del Grup Popular al Grup Socialista—, miri, el cost, amb càrrec al Pressupost General de la Generalitat, el cost del viatge és d'uns onze milions de pessetes, i aquest cost, quant a l'oportunitat d'aquest, jo crec que des del punt de vista de si s'han aconseguit aquests objectius —que jo crec que s'han aconseguit, els primers ja els he explicat a vostès—, és un cost que com diu el Ministre d'Economia i Hisenda quan contestava al senyor Kirkpatrick a aquestes preguntes que fan el Grup Popular —i ara vostès—, és extraordinàriament modest en el sentit de la repercussió que poden tenir en un futur aquests tipus de relacions.

Respecte al seguici, no dels mitjans de comunicació, sinó el seguici. És evident que pel que fa referència al seguici institucional va a càrrec de les partides del Pressupost de la Generalitat. El que no és seguici institucional, senyor Armet, jo em penso, vaja, com passa a tots els Ajuntaments i a totes les institucions, en què també a vegades viatgen familiars, suposo que no van a càrrec —i vostè suposo que ho admetrà— dels pressupostos ni dels cabals públics, sinó que això, en tot cas, va a càrrec de les persones que decideixen en un moment determinat acompanyar en aquests viatges.

Pel que fa al seguici dels mitjans de comunicació, jo de veritat que desconec aquesta pràctica —no en dubto, si vostè m'ho diu— pel que fa referència a pagar la meitat o no pagar la meitat. El que sí que li dic és que la contesta del Ministre d'Economia i Finances, senyor Boyer Salvador, diu, quan es refereix a la pregunta semblant del senyor Kirkpatrick, que, pel que fa referència a l'agència que s'encarrega dels mitjans de comunicació —es contracta tot amb una agència que s'encarrega dels

mitjans de comunicació—, va costar deu mil dòlars el viatge.

Jo no sé si és molt, si és poc, no ho sé, perquè depèn del cost polític, de la rendibilitat que se'n va treure, d'aquest viatge. Si realment això va servir o no va servir perquè les relacions entre Estats Units i Espanya fossin millors, fossin més lubricants, fossin més fàcils, donessin realment més inversió i hi hagués més inversió a Espanya dels Estats Units, en fi, jo tampoc no em ficaré a valorar aquest cost. El que sí que li dic és que aquest va ser el cost que es va donar.

I, finalment, estic molt content de trobar —li ho dic sincerament, senyor Armet— que siguin anecdòtiques les seves crítiques, que vostè trobi bé que el President de la Generalitat, de fet, faci aquests viatges a l'estranger, que no negui, de fet —com semblava o s'havia insinuat en unes possibles discussions sobre els àmbits competencials que pogués tenir pel fet que les Comunitats Autònomes fessin viatges a l'estranger—, i que, en definitiva, vostè aboni i el seu Grup aboni el fet que des del Govern de la Generalitat, des de la màxima institució de la Generalitat, es projecti, des d'un punt de vista econòmic, des d'un punt de vista cultural la Comunitat catalana.

Moltes gràcies, senyor President, per la seva benevolència; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON: Gràcies, senyor Conseller. El Diputat senyor Armet pot replicar o repreguntar, amb la indicació que té un temps proporcional al que ha utilitzat el Conseller.

El Sr. ARMET: Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, un aclariment previ. Precisament, aquesta incontinença verbal pot ser un dels elements que facin que es replantegin amb seriositat, per plantejaments equivocats, els viatges dels Presidents de les Comunitats Autònomes.

Que quedi clara la nostra posició: els viatges dels Presidents de les Comunitats Autònomes es poden fer, la Presidència de la Generalitat ha de viatjar; ara, ha de viatjar amb responsabilitat, amb continència verbal, amb coordinació diplomàtica i amb l'acolliment de l'Estat que la Generalitat és Estat, i aquesta és la posició clara. I, en aquest sentit, jo no veig cap dificultat, però és obvi que, quan hi ha plantejaments que no corresponen a l'alçada de la necessària diplomàcia per a fer aquests contactes, òbviament, sorgeixen uns interrogants. Això, senyor Cullell, convé tenir-ho molt present.

Que quedi clara la nostra posició, que quedi clara la posició en aquest cas generalitzada del país, i crec que, en aquest sentit, el que convé és una extraordinària responsabilitat i ni una fissura que pugui donar lloc a plantejaments equivocs.

En segon lloc, dir-li molt simpàticament que el senyor Kirkpatrick és molt més a prop de vostè que de mi —com vostè sap perfectament. Els suports i els agermanaments de suport que tenen vostès avui aquí, al Parlament de Catalunya, i les coincidències profundes que sovint tenen al Congrés dels Diputats no li permeten, a vostè, de jugar a estranys paral·lelismes volent intentar d'una forma o d'una altra posar preguntes damunt de la taula.

Tercera consideració. Vostè diu que aquest viatge ha costat onze milions de pessetes. Jo crec que aquí el que convé és una valoració exacta de quins eren els objectius que es perseguïen. Jo he dit, i continuu dient, que s'ha fet una utilització com a caixa de ressonància d'un viatge als Estats Units, i vostè no vulgui fer comparacions del viatge del President del Govern,

que forma part de la política internacional més important a nivell d'Estat, que correspon, per tant, a uns viatges absolutament calculats, preparats, amb una intencionalitat política i amb un control —en aquest cas parlamentari— de les seves finalitats, amb el que és el viatge del President de la Generalitat, sobretot quan aquest viatge té unes connotacions de tipus de relacions comercials que podien ser perfectament substituïdes per un impuls de la força comercial de Catalunya a través de les cambres de comerç. Perquè la segona part del viatge —i no la conec— és que d'aquí a un o dos mesos sortirà una nota que dirà: «Gràcies al viatge del President als Estats Units hi ha una inversió americana que entra a Catalunya», que segur que ja es coneix en aquests moments, quan això, evidentment, és un tema de coordinació profunda de cambres de comerç, de coneixement profund de la realitat econòmica de Catalunya i de fer una política diplomàtica que permeti fins i tot potenciar les nostres agregadurries comercials arreu del món.

I és sota aquest impuls i coneixent la xarxa existent quan es fa una política que també interessa Catalunya. L'altra és la personalitat política de Catalunya, institucional de Catalunya, defensada a l'exterior, i a mi em sembla que això és convenient, que això és positiu, donar a conèixer Catalunya políticament com a realitat humana, com a nacionalitat madura, com a nacionalitat amb vocació industrial i de modernitat, i això sempre és important de fer-ho. Però el viatge, evidentment, tenia uns objectius de característica bàsicament que podien estar perfectament coberts des d'una perspectiva que no és la de l'alta institució nacional de Catalunya, sinó dins d'una perspectiva estrictament diguem-ne comercial.

Em sembla molt bé que es facin viatges, que quedi clar, però és evident que els objectius d'aquest viatge eren agafar el viatge com a caixa de ressonància del que era l'opinió pública a l'interior de Catalunya.

Aquí no es tracta de mesurar la quantitat dels impactes, aquí del que es tracta és de mesurar la importància de les personalitats polítiques visitades, la importància dels contactes que s'han tingut amb diverses persones i, d'una forma o d'una altra, el contacte concret i important que es té en un moment determinat, sembla, amb una cadena per cable, que milers i milers d'empresaris van quedar realment sobtats i coneixedors de la realitat econòmica de Catalunya, pel que sembla que vostès han comentat.

El tema del seguici és molt més important del que sembla. És obvi que si hi ha un acompanyant d'una persona, aquest acompanyant el paga la persona en concret. Aquí el que he demanat, exactament, és com es constitueix un seguici, què és el que representa institucionalment Catalunya: estrictament el Govern, o la representen sectors empresarials o defensors d'interessos econòmics i socials generals com poden ser les cambres de comerç? Hi entren o no hi entren els sindicats? Quina concepció? Hi entren les forces polítiques representades en el Parlament de Catalunya? Quina concepció tenen vostès del que és el concepte de seguici institucional que ha de comportar els viatges del President de la Generalitat a l'exterior? I em sembla que és un principi polític fonamental.

No entro en consideracions anecdòtiques, però sí que, d'una forma o d'una altra, el viatge i la seva valoració permet de fer totes les consideracions anecdòtiques i subjectives possibles. I en el tema, evidentment, del seguici dels mitjans de comunica-

ció crec que és molt important una política d'absoluta clarificació en aquest sentit, i que es conegui aquesta política, que sigui coneguda aquesta política, que puguem tenir una política que sigui la més transparent possible. Perquè és evident que hi haurà mitjans de comunicació que no hi participaran en funció de voler preservar una major independència informativa, altres que hi participaran i altres que no els hi deixen participar. Per què, exactament? Per què? Perquè és evident que un plantejament obert en els mitjans de comunicació en un viatge d'aquestes característiques no és res més que un mecanisme que, si no està ben plantejat, amb la més escrupolosa neutralitat i objectivitat, pot arribar a fer condicionaments inconscients o, si més no, s'ha de donar el relleu necessari en funció de fets que possiblement no requereixen aquest relleu necessari.

És a dir, quan jo he comentat que la utilització de caixa de ressonància per al consum intern, això anava molt lligat a la política de seguici de mitjans de comunicació que s'ha seguit en aquest tema. Per tant, és important també definir amb tota claredat aquest seguici.

En resum, senyor Cullell, és important que quan al Parlament de Catalunya es fa un plantejament de quins són els objectius i propòsits del Consell Executiu en relació amb aquest tema, vostè no vulgui jugar al paral·lisme o l'equivalència amb determinades preguntes que es plantegen en el Congrés de Diputats. Això em sembla que és un plantejament absolutament incorrecte. El que no podem fer, en el cas que es produís algun tipus de mancança d'informació, en el cas que s'hagués produït algun tipus de plantejament que hagués estat incorrecte..., això no és obstacle perquè en aquesta Cambra, en què estem inaugurant una manera d'entendre quina ha de ser la representació institucional de la Presidència de la Generalitat de Catalunya a l'exterior, es pugui fer servir com a excusa, no plantejar amb profunditat aquests temes, plantejaments amb paral·lel que es poden fer en el Congrés de Diputats.

I tampoc no fem anàlisis comparatives entre el que és la tasca representativa d'un President de Govern que representa diplomàticament els interessos polítics, econòmics de tot un Estat, del que és un plantejament que s'ha de fer des de la perspectiva de la Presidència de la Generalitat. Em sembla que això seria un greu error, i crec que nosaltres tenim, tots, l'obligació de ser escrupolosos i curosos en aquest tipus de plantejaments.

És per això que, sincerament, senyor Cullell, no solament no m'han convençut les seves respostes, sinó que, d'una forma o d'una altra, el que no podem fer són ni debats en paral·lel, ni equiparacions al senyor Kirkpatrick, que, per entendre'ns, si fos en algun lloc de la Cambra, sé perfectament on seria. I, en última instància, vostès sí que hi tenen contactes indubtables, amb aquest Grup parlamentari, o coincidències importants, i no s'hi val, per tant, a jugar amb aquests plantejaments de paral·lisme. I el que convé és, si convé rectificar, rectificar; si convé valorar que aquí convé una continuïtat verbal, valorar-ho i dir-ho. I no és el mateix, senyor Cullell,

parlar de l'expressió vacuna —que indubtablement té un sentit polític, encara que l'expressió semànticament no pugui ser correcta, però té un sentit polític en el seu plantejament—, que caure en l'error de convertir relacions polítiques en converses de cafè. Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON: Gràcies, senyor Diputat. El senyor Conseller d'Economia i Finances té la paraula.

El Sr. CONSELLER D'ECONOMIA I FINANCES: Gràcies per la seva benevolència. Bé, perquè quedin molt clares les coses, respecte a la incontinència, res de res. El viatge, repetixo, ha estat valorat positivament des del Govern de Madrid.

Segon no amaguem l'ou. Si en un moment determinat es parla que hi ha raons per les quals es pot plantejar una llei harmonitzadora de viatges dels Presidents de les Comunitats Autònomes, senyor Armet, vostè sap —vull creure que ho sap— que no és per la Comunitat Autònoma de Catalunya, és per una altra Comunitat Autònoma.

Una altra cosa. Seguicis. Miri. Perdó, una altra cosa. Jo no sé si és correcte d'establir paral·lismes respecte al que pregunta el senyor Kirkpatrick, al que pregunta l'altre senyor —ja no me'n recordo com es diu—, el senyor Antoni Navarro Velasco, en el Parlament, miri, no sé si és correcte o no ho és, jo em fixo en el que diuen els Grups parlamentaris, aquí i a Madrid, i, aleshores, per això del doble llenguatge que hem sentit tantes vegades, jo intento veure quin llenguatge es té aquí i a Madrid.

Tercera qüestió. Seguicis. Jo, hi ha hagut un moment que l'he entès malament; sé que no era aquesta la seva intenció. Jo suposo que quan vostè parla que s'ha de ser absolutament transparent respecte a la premsa, estic d'acord amb vostè. Jo, a vostè —m'ho imagino—, i conec de fa molts anys la seva trajectòria democràtica, senyor Armet, perquè vostè no ha volgut insinuar aquí que es convidava periodistes, que se'ls pagava el viatge i que aquests es deixaven sobornar. Suposo que vostè no ha volgut dir això. Sé segur que vostè no ha dit això.

Seguicis. Escolti, viatge a Argentina. El senyor Kirkpatrick no sé on estaria assegut, si aquí, si allà, si més amunt, no ho sé. El que sí que sé és qui va a Argentina, i a Argentina, el senyor Felipe González, primer, surt i va acompanyat del senyor Adolfo Suárez i el senyor Fraga; després diu que el senyor Fraga va a part, però, en tot cas, va en el seguici no se sap ben bé com, però també hi va.

Per tant, és clar, aquestes situacions, senyor Armet... És difícil de saber on estarien asseguts, on anirien, tot plegat. El senyor Kirkpatrick a mi em serveix perfectament per a poder-li contestar la seva pregunta, perquè s'assembla molt a la que ell va fer al senyor Felipe González.

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON: Moltes gràcies, senyor Conseller. Hem arribat al final del temps de preguntes amb aquesta, i per tant donem per acabada aquesta sessió.

S'aixeca la sessió.

(És un quart i dos minuts de deu del vespre.)

AVÍS ALS SUBSCRIPTORS

TAPES I REL·LIGADURA DE LES COL·LECCIONS DEL BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA CORRESPONENTS ALS ANYS 1980, 1981 i 1982

Es fa avinent als Srs. subscriptors de les publicacions oficials del Parlament que poden adquirir les tapes per a relligar les col·leccions corresponents als **anys 1980, 1981 i 1982** al preu de 250,- pessetes cadascuna.

Així mateix, el Servei de Publicacions del Parlament es farà càrrec de la relligadura de les col·leccions que se li confiïn, al preu de 450,- pessetes cada volum.

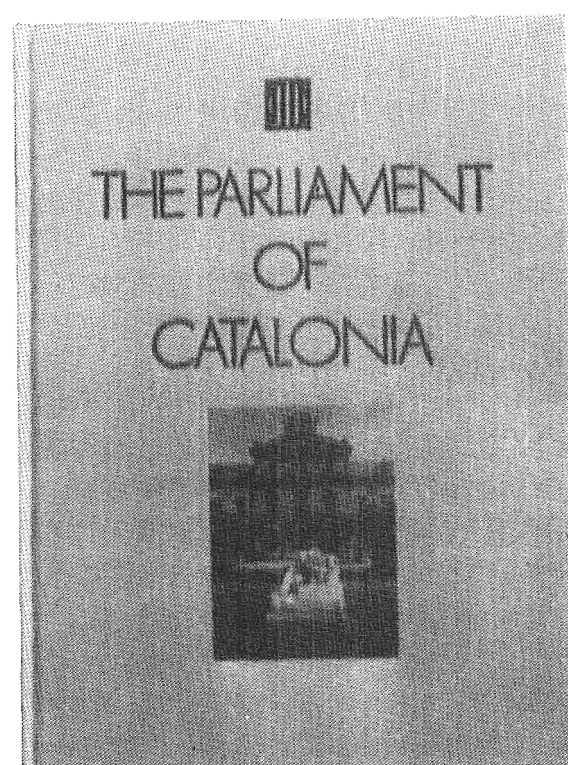
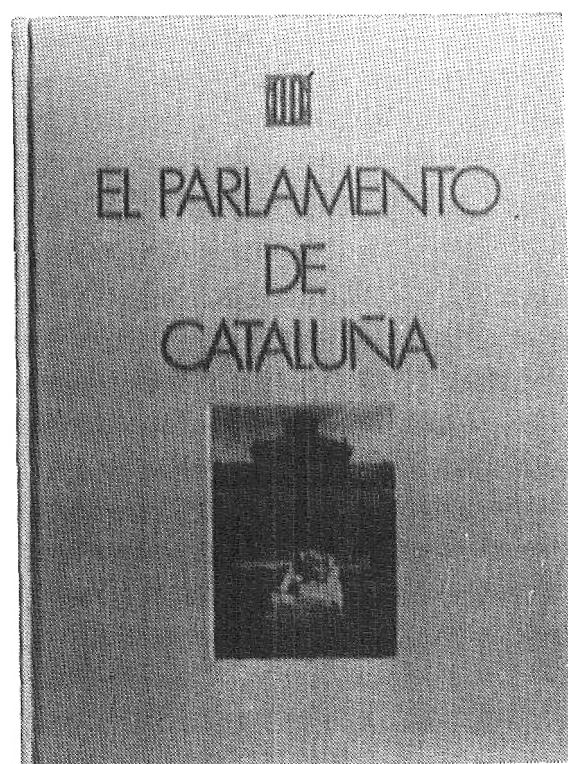
El *Butlletí Oficial* consta d'1 volum l'any 1980, de 3 volums l'any 1981 i de 4 volums l'any 1982.

El *Diari de Sessions* consta de 2 volums l'any 1980, de 3 volums l'any 1981 i de 3 volums l'any 1982.

Les tapes són folrades en guàflex i estampades en or al pla i al llom.

La relligadura és cosida en fil, amb llom rodó i capçades.

Les col·leccions completes per a la relligadura poden ésser dipositades al magatzem de distribució del Servei de Publicacions, al Palau del Parlament, de 9 a 14 i de 16 a 19 hores, de dilluns a divendres.

Publicacions del Parlament de Catalunya

EL PARLAMENT DE CATALUNYA

Edicions en català, castellà i anglès.

120 pàgines
82 il·lustracions a tot color
22 il·lustracions en blanc i negre

Format: 217x297 mm
Paper couché mat
Relligat en tela

CONTINGUT

Prefaci del M.H. Sr. Heribert Barrera, President del Parlament de Catalunya

La Institució parlamentària en la història de Catalunya, per Jaume Sobrequès i Callicó

Origen
Major edat el segle XIII
El funcionament de les Corts medievals
L'època d'or de les Corts
Les Corts i la crisi del segle XV
Les Corts, escenari del redreçament polític
Progressiva decadència de les Corts els segles XVI i XVII
La desaparició definitiva de les Corts

El Palau del Parlament, per Francesc Vicens

La Ciutadella de Felip V
L'arsenal de la Ciutadella
Un segle i mig de repressió
D'arsenal a palau reial
De palau reial a museu
La instal·lació del Parlament

El Parlament de Catalunya, per Ismael E. Pitarch

El Parlament de la Generalitat restaurada (1932-1939)
Composició del Parlament
Esdeveniments històrics més importants en la vida del Parlament
La funció legislativa
La funció de control
Altres funcions del Parlament

El Parlament de la Generalitat restablerta

Les eleccions al Parlament de Catalunya
Sociologia dels Diputats
La constitució del Parlament de Catalunya
La naturalesa i la funció del Parlament de Catalunya
Característiques del Parlament
L'elecció del Parlament i dels Diputats
La funció i les competències legislatives del Parlament
Les funcions de creació, control i impuls de l'acció política i de govern
La funció electiva
La funció integrativa i solidària del Parlament de Catalunya

El funcionament del Parlament de Catalunya

El Parlament i els Diputats
La seu i el temps de treball
Els òrgans del Parlament
El sistema de treball i de decisió
El procediment legislatiu del Parlament
El control i l'impuls polític de l'acció de govern
La publicitat i el coneixement del Parlament
Els serveis del Parlament

De venda a totes les llibreries
Distribució: L'Arc de Berà, SA, Lluç, 10-14, Barcelona-5

Preu de venda: 1.500 pessetes

CONDICIONS PER A LA SUBSCRIPCIÓ

- 1.— La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.
- 2.— La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.
- 3.— El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Diari, però sense dret als exemplars no rebuts.
- 4.— L'Administració del Diari pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom

carrer núm.

telèfon població

districte postal

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

desitja subscriure's a

☐ { DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA i al
BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

(subscripció conjunta)

d'acord amb les condicions impreses adjuntes, a partir del dia de de

fins al 31 de desembre de 198

Amb aquesta finalitat, i amb data de de 198 envia

per (gir / taló al portador) núm. la quantitat de pessetes

..... de de 198

Signatura

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, Palau del Parlament,
Parc de la Ciutadella, Barcelona-3